

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

๑ ซามูเอล คำนำ

หนังสือ ๑ และ ๒ ซามูเอล เริ่มแรกนั้น หนังสือสองเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน เป็นการบันทึกเรื่องราวของชนชาติอิสราเอลต่อจากหนังสือผู้วินิจฉัย

หนังสือซามูเอลพูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนที่วิหารในเมืองชิโลห์จะถูกทำลายประมาณปี ๑๐๕๐ ก่อน ค.ศ. จนถึงก่อนที่กษัตริย์ดาวิดจะตายในปี ๙๖๑ ก่อน ค.ศ. เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง เช่น จากสิบสองเผ่าที่เป็นเครือญาติกันแต่บางครั้งก็ไม่ค่อยได้ช่วยเหลือกัน กลายมาเป็นชนชาติเดียวกันคือชนชาติอิสราเอล จากที่มีพวกผู้นำชาติเกิดขึ้นมาเป็นระยะๆตามที่พระเจ้ากำหนด กลายมาเป็นระบบกษัตริย์ จากไม่มีเมืองหลวงกลายเป็นมีเมืองหลวงคือเมืองเยรูซาเล็ม จากที่มีตระกูลของเอลีเป็นนักบวชกลายเป็นตระกูลศาคโคเป็นนักบวช และพวกผู้พูดแทนพระเจ้าก็มา มีบทบาทมากขึ้นในช่วงนี้

หนังสือเล่มนี้จะเน้นเรื่องการใช้อำนาจทั้งในทางที่ถูกและในทางที่ผิด และจะให้เราเห็นว่าพระยาห์เวห์ครอบครองอยู่หลังจาก ส่วนพวกผู้นำที่เป็นมนุษย์ทุกคนมีทั้งข้อดีและข้อเสีย และทุกคนล้มเหลวในที่สุด มีแต่พระยาห์เวห์เท่านั้นที่ยืนหยัดมั่นคง

๑ ซามูเอล ๑-๗ ขาขึ้นของซามูเอลผู้กล้าหาญ และขาลงของนักบวชเอลี

๑ ซามูเอล ๘-๑๕ ขาขึ้นและขาลงของกษัตริย์ซาโล

๑ ซามูเอล ๑๖-๒ ซามูเอล ๑ ขาขึ้นของดาวิด

๒ ซามูเอล ๒-๔ กษัตริย์ดาวิดปกครองอยู่ที่เมืองเฮโบรน

๒ ซามูเอล ๕-๒๔ กษัตริย์ดาวิดปกครองอยู่ที่เมืองเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งหมด

เอลคานาห์ไปนมัสการที่ชิโลห์

๑ มีชายคนหนึ่งมาจากเมืองรามาธาอิม-โซฟิมในเทือกเขาเอฟราอิม เขาชื่อว่าเอลคานาห์ เป็นลูกชายของเยโรอัม เยโรอัมเป็นลูกชายของเอลีสุ เอลีสุเป็นลูกชายของโทหุ โทหุเป็นลูกชายของศุฟคนเผ่าเอฟราอิม

๒ เอลคานาห์มีเมียสองคน คือฮันนาห์ และเปนิินนาห์ นางเปนิินนาห์มีลูก แต่นางฮันนาห์ไม่มี

๓ ทุกๆปี เอลคานาห์จะออกจากเมืองเพื่อไปนมัสการและถวายเครื่องบูชาให้กับพระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น ที่เมืองชิโลห์ ที่นั่นมีลูกชายสองคนของเอลี คือ โยฟนี และฟีเนหัส เป็นนักบวชของพระยาห์เวห์อยู่

๔ ในวันที่เอลคานาห์ถวายเครื่องบูชา เขาจะแบ่งเนื้อส่วนหนึ่งให้กับเปนิินนาห์เมียของเขา และให้กับลูกชายลูกสาวของนางทุกคน

๕ แต่เขาจะให้ฮันนาห์เท่ากัน เพราะเขารักนางมาก ถึงแม้ว่าพระยาห์เวห์ไม่ได้ให้นางมีลูก

เปนิินนาห์ขอบยั่วให้ฮันนาห์เสียใจ

๖ เปนิินนาห์เมียอีกคนของเอลคานาห์ขอบยั่วให้นางฮันนาห์เสียใจในเรื่องที่นางฮันนาห์ไม่สามารถมีลูกได้

๗ เรื่องราวแบบนี้เกิดขึ้นปีแล้วปีเล่า เมื่อนางฮันนาห์ไปที่บ้านของพระยาห์เวห์ เปนิินนาห์จะยั่วให้เธอเสียใจจนเธอร้องไห้และไม่ยอมกินอาหาร

๘ เอลคานาห์จึงถามเมียเขาว่า “ฮันนาห์ เธอร้องไห้ทำไม ทำไมไม่ยอมกินอาหาร ทำไมเธอถึงได้เศร้าโศกนัก พี่ไม่ได้มีความหมายสำหรับเธอมากกว่าลูกชายสิบคนหรือหกหรือ”

คำอธิษฐานของฮันนาห์

๙ หลังจากกินและดื่มกันเสร็จแล้ว ฮันนาห์ได้ลุกขึ้นอย่างเงียบๆไปอธิษฐานต่อพระ

* ๑:๑ **เยโรอัม** เยโรอัม เอลีสุ และโทหุ สามคนนี้มีอีกชื่อหนึ่งว่า “เยรามีเอล เอลีเอล และโทฮาห์”

† ๑:๕ **เท่ากัน** หรือคำนี้อาจจะแปลว่า สองเท่า

ยาร์เวห์ “นักบวชเอลีกาลังนั่งอยู่บนเก้าอี้
ใกล้ประตูวิหารของพระยาร์เวห์ ^{๑๐} ฮันนาห์
ขมขื่นใจและร้องไห้อย่างหนัก และอธิษฐาน
ต่อพระยาร์เวห์ ^{๑๑} นางได้เบนไว้ว่า “ข้าแต่
พระยาร์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น ถ้าพระองค์เห็น
ความทุกข์ของผู้รับใช้ของพระองค์คน
นี้ และระลึกถึงข้าพเจ้า และไม่ลืมผู้รับใช้ของ
พระองค์คนนี้ และมอบลูกชายให้กับข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าก็จะอุทิศเขาให้กับพระยาร์เวห์
ตลอดชีวิตของเขา เขาจะไม่ดื่มเหล้าองุ่น
หรือเบียร์ [†] และจะไม่ให้มีติดโกนโดนหัวเขา
เลย [‡]”

^{๑๒} ขณะที่นางฮันนาห์อธิษฐานต่อพระ
ยาร์เวห์ไปเรื่อย ๆ นั้น เอลีได้สังเกตเห็นนาง
นาง ^{๑๓} ฮันนาห์ได้อธิษฐานอยู่ในใจ ริมฝีปาก
นางขมขื่นแต่ไม่มีเสียงออกมาให้ได้ยิน
เอลีคิดว่านางกำลังเมา ^{๑๔} เขาก็เลยพูดว่า
“เจ้าจะเมาไปอีกนานแค่ไหน ทิงเหล้าองุ่น
ของเจ้าได้แล้ว”

^{๑๕} ฮันนาห์ตอบว่า “เจ้านาย ไม่ใช่อย่าง
นั้น ฉันไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นหรือเบียร์ แต่ฉัน
มีความทุกข์ใจมาก กำลังระบายความในใจ
ของฉันต่อพระยาร์เวห์ ^{๑๖} อย่าคิดว่าผู้รับใช้
ของท่านเป็นผู้หญิงเลย ฉันมาอธิษฐานด้วย
ความทุกข์ใจและเศร้าโศกยิ่งนัก”

^{๑๗} เอลีตอบว่า “กลับไปเป็นสุขเถิด แล้ว
ขอให้พระเจ้าของอิสราเอลให้สิ่งที่คุณได้ขอ
ต่อพระองค์เถิด”

^{๑๘} ฮันนาห์ตอบว่า “ขอให้ฉันผู้รับใช้ของ
ท่าน เป็นที่พอใจของท่านด้วยเถิด” จากนั้น

เธอก็จากไปและกินอาหาร ใบหน้าของเธอ
ก็แจ่มใสอีกเลย

^{๑๙} เช้าตรู่ของวันใหม่ พวกเขาได้ลุกขึ้น
และนมัสการพระยาร์เวห์ หลังจากนั้นก็เดิน
ทางกลับบ้านที่รามัท

การเกิดของซามูเอล

เอลคานาห์ได้ร่วมหลับนอนกับนางฮันนาห์
เมียของเขา และพระยาร์เวห์ได้ระลึกถึงนาง
^{๒๐} ปีต่อมาในเวลาเดียวกันนั้น นางฮันนาห์ตั้ง
ท้องและคลอดลูกชาย เธอตั้งชื่อเขาว่า ซามู
เอล นางพูดว่า “เพราะฉันได้ขอเขามาจาก
พระยาร์เวห์”

^{๒๑} เมื่อเอลคานาห์และครอบครัวเดินทาง
ไปถวายเครื่องบูชาประจำปีต่อพระยาร์เวห์
และแก่นบน ^{๒๒} ฮันนาห์ไม่ได้ไปด้วย นางบอก
กับสามีว่า “หลังจากลูกหย่านมแล้ว ฉัน
จะพาเขาไปซีโลห์ และมอบเขาให้กับพระ
ยาร์เวห์ แล้วเขาก็จะอยู่ที่นั่นตลอดไป และ
จะเป็นนาซาไรท์ [§] ตลอดชีวิต”

^{๒๓} เอลคานาห์สามีของนางจึงพูดว่า “ทำ
สิ่งที่เธอเห็นว่าดีที่สุดเถิด พักอยู่ที่นั่นจนกว่า
เธอจะให้ลูกหย่านม แล้วขอให้พระยาร์เวห์
ทำให้คำพูดของเธอเกิดผลเถิด” ^{††} แล้วฮัน
นาห์ก็ได้อยู่บ้านเลี้ยงลูกจนกระทั่งนางให้ลูก
หย่านม

ฮันนาห์พาซามูเอลไปหาเอลีที่ซีโลห์

^{๒๔} หลังจากที่ซามูเอลหย่านมแล้ว นาง
ก็พาลูกไปกับนางในขณะที่เขายังเด็กอยู่

* ๑:๙ ลุกขึ้น ... พระยาร์เวห์ ประโยคนี้มาจากฉบับสำเนากรีกโบราณ

† ๑:๑๑ เขาจะ ... หรือเบียร์ ประโยคนี้มาจากฉบับสำเนากรีกโบราณและจากสำเนาฮีบรูที่พบ
ในถ้ำคูมรัน

‡ ๑:๑๑ ไม่ให้มีติดโกนโดนหัวเขาเลย พวกนักตีร์คือพวกคนที่ได้สัญญาว่าจะรับใช้พระเจ้า
ด้วยวิถีพิเศษ พวกเขาจะไม่ตัดผม กินองุ่น และไม่ดื่มเหล้าองุ่นเลย ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือ
กิตติประวัติ ๖:๒-๕

§ ๑:๒๐ ซามูเอล ชื่อของซามูเอล ในภาษาฮีบรู ออกเสียงคล้ายกับคำว่า “พระเจ้าได้ยิน” หรือ
“ผู้ที่มาจากพระเจ้า”

§ ๑:๒๒ นาซาไรท์ หมายถึงคนที่ถูกแยกออกมา เพื่ออุทิศให้กับพระเจ้าโดยเฉพาะ

† ๑:๒๒ และจะเป็นนาซาไรท์ ประโยคนี้มาจาก ฉบับสำเนากรีกโบราณและฉบับฮีบรูที่พบใน
ถ้ำคูมรัน

†† ๑:๒๓ ขอให้พระยาร์เวห์ ... ผลดีเกิด ประโยคนี้อยู่ในสำเนาฮีบรูที่เจอในถ้ำคูมรัน และ
สำเนากรีกโบราณ แต่ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน เขียนว่า “ขอให้พระยาร์เวห์ทำให้คำพูดของ
พระองค์เกิดผล”

พร้อมกับวัวตัวผู้อายุสามปีหนึ่งตัว แบ่งหนึ่ง
เอฟาห์ เหล้าองุ่นหนึ่งถุงหนึ่ง แล้วนำเขาไป
ที่บ้านของพระยาห์เวห์ที่ซิลโอห์

^{๒๕} พวกเขาได้ไปอยู่ต่อหน้าพระ ยาห์เวห์
เอล คานาห์ได้ฆ่าวัวผู้ตัวนั้นถวายเป็นเครื่อง
บูชาให้กับพระ ยาห์เวห์อย่างเคย ^๑ แล้วนาง
ฮัน นาก็มอบเด็กชายซามูเอลให้กับเอลี
^{๒๖} นางฮันนาห์พูดกับเอลีว่า “เจ้านาย ท่านมี
ชีวิตอยู่แน่ฉันใด ฉันคือผู้หญิงที่ยืนอยู่ข้างๆ
ท่าน และอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ ^{๒๗} ฉันได้
อธิษฐานขอเด็กคนนี้ และพระ ยาห์เวห์ได้
มอบสิ่งที่ฉันได้ขอจากพระองค์ ^{๒๘} ตอนนั้นฉัน
จะมอบเด็กนี้ให้กับพระ ยาห์เวห์ และเขาจะ
รับใช้พระยาห์เวห์ไปตลอดชีวิตของเขา”
แล้วนางฮัน นาก็ทิ้งเด็กชายซามูเอลไว้ที่
นั้น ^๑ และนางก็ได้นมัสการพระยาห์เวห์

ฮันนาห์ขอบคุณพระเจ้า

๒ ^๑ ฮันนาห์อธิษฐานและพูดว่า
“จิตใจข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในพระ
ยาห์เวห์
ข้าพเจ้ารู้สึกเข้มแข็งมากในพระเจ้าของ
ข้าพเจ้า ^๑
ข้าพเจ้าหัวเราะเยาะพวกศัตรูของข้าพเจ้า
เพราะข้าพเจ้ายินดีที่พระองค์ได้ช่วย ^๒
ข้าพเจ้า
^๓ ไม่มีใครศรัทธาเหมือนพระยาห์เวห์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น
ไม่มีหินกำบังไหนเหมือนพระเจ้าของเรา

^๓ อย่าพุดจาเยอหยิ่งอีกต่อไปเลย
หรือปล่อยให้ปากพุดจาของหอง
เพราะพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้รู้ทุกสิ่ง
และเป็นผู้ซังการกระทำของมนุษย์
^๔ คันธนูของเหล่านักรบถูกหัก
แต่คนอ่อนแอกลับเข้มแข็งขึ้น
^๕ คนที่เคยมีอัน จะ กินต้องออกทำงานแลกร
อาหาร

แต่คนที่เคยหิวโหยไม่หิวอีกต่อไป
หญิงที่เคยเป็นหมั้นกลับมีลูกเจ็ดคน
แต่หญิงที่มีลูกหลายคนกลับเศร้าเดียวตาย
^๖ พระยาห์เวห์เป็นผู้ฆ่าและเป็นผู้ให้ชีวิต
พระองค์นำคนลงไปแดนผู้ตายและนำคนขึ้น
มา

^๗ พระ ยาห์เวห์ทำให้คนยากจนและทำให้คน
ร่ำรวย
พระองค์ทำให้คนตกต่ำและทำให้คนสูงส่ง
^๘ พระองค์ยกคนจนขึ้นจากฝุ่น
และนำคนที่ขัดสนพ้นจากกองขี้เถ้า
ให้พวกเขาได้นั่งร่วมกับพวกกษัตริย์
และนั่งอยู่บนที่นั่งอันมีเกียรติ
เพราะเสาฐานรากของโลกนี้เป็นของพระ
ยาห์เวห์

และพระองค์ได้สร้างโลกทั้งโลกบนเสา
ฐานรากเหล่านั้น
^๙ พระองค์จะดูแลทุกอย่าง ก้าวของคนที่ยังรัก
ภักดีต่อพระองค์

แต่คนเลวจะถูกปิดปากให้เงียบอยู่ในความ
มืด

เพราะชัยชนะไม่ได้มาจากกำลังของมนุษย์
^{๑๐} พวกศัตรูของพระ ยาห์เวห์จะแตกเป็น
เสียงๆ

พระองค์จะใช้สายฟ้าจากสวรรค์สู้กับพวกเขา
พระยาห์เวห์จะพิพากษาจนสุดปลายโลก
พระองค์จะมอบกำลังแก่กษัตริย์ของ
พระองค์

และเพิ่มกำลังแก่ผู้ที่พระองค์ได้เจิมไว้”
^{๑๑} แล้วเอล คานาห์ก็กลับไปบ้านที่รา มาห์
แต่ลูกชายของเขาอยู่รับใช้พระยาห์เวห์ โดย
มีนักรบซามูเอลเป็นผู้ดูแล

ลูกชายเลวๆของเอลี

^{๑๒} ลูกชายสองคนของเอลีเป็นคนเลว พวก
เขาไม่นับถือพระ ยาห์เวห์ ^{๑๓-๑๔} พวกเขา
ไม่ได้ใส่ใจกับกฎต่างๆที่นักรบซามูเอลจะทำ
ต่อประชาชนที่เอาเครื่องบูชาถวาย ปกติ

* ๑:๒๕ **หนึ่งเอฟาห์** หรือเท่ากับ “ยี่สิบสองลิตร”
† ๑:๒๕ **พวกเขา ... อย่างเคย** ประโยคนี้เจอในสำเนากรีกโบราณและสำเนาฮีบรูที่พบในถ้ำ
คุมรัน
‡ ๑:๒๘ **แล้วนางฮันนาห์ ... ไว้ที่นั่น** ประโยคนี้เจอในสำเนาฮีบรูที่พบในถ้ำคุมรัน
§ ๒:๑ **พระเจ้าของข้าพเจ้า** ข้อความนี้เจอในฉบับสำเนากรีกโบราณ ในสำเนาฉบับฮีบรูเขียน
ว่า “พระยาห์เวห์”

แล้วเมื่อมีคนเอาเครื่องบูชาถวาย พวกเขาจะต้องเอาเนื้อนั้นไปต้ม แล้วคนรับใช้ของนักบวชจะเอาสามง่ามมาวางเนื้อที่อยู่ ในหม้อหรือในภาหฺหรือในภาชนะขนาดใหญ่ นั่น และเนื้อที่ติดสามง่ามชิ้นมากก็จะเป็นของนักบวช นี่คือนิเวศที่นักบวชจะทำกับคนอิสราเอลที่นำเครื่องบูชาถวายที่ซีโลห์^{๑๕} แต่ลูกของเอลีไม่ได้ทำอย่างนั้น ก่อนที่ไซมันจะถูกเผาบนแท่นเสียอีก คนรับใช้ของนักบวชจะไปพูดกับคนที่เอาเครื่องบูชาถวายว่า “เอาเนื้อมาให้กับบวชบ้าง เขาไม่ต้องการเนื้อต้มจากท่าน แต่ต้องการเนื้อดิบ”

^{๑๖} ถ้าคนที่เอาเครื่องบูชาถวายพูดว่า “ขอให้เผาไซมัน ก่อน แล้วท่านอยากได้อะไรก็เอาไปเลย” คนรับใช้ก็จะตอบว่า “ไม่ได้ ให้เนื้อข้าเดี๋ยวนี ถ้าไม่ให้ ข้าจะแย่งเอาไป”

^{๑๗} ในสายตาของพระยาห์เวห์ นั้นเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ของชายหนุ่มสองคนนี้ เพราะพวกเขาได้ดู หมิ่นของ ถวายที่คนเอามาถวายต่อพระยาห์เวห์

^{๑๘} แต่ซา มู เอลรับ ใช้อยู่ต่อ หน้าพระยาห์เวห์ เขาเป็นเด็กที่ใส่ออ โฟด ผ้าลินิน^{๑๘} ทุกปีแม่ของเขาจะเย็บเสื้อคลุมตัวเล็กๆ มาให้เขา เมื่อนางมาถวายเครื่องบูชาประจำปีกับสามี

^{๒๐} เอลีอวยพรเอลคานาห์และเมียของเขาว่า “ขอให้พระยาห์เวห์ตอบแทนท่าน ด้วยลูกจากผู้หญิงคนนี้ แทนของขวัญที่ท่านได้อุทิศให้กับพระยาห์เวห์”^{๒๐} แล้วพวกเขาก็กลับบ้านไป ^{๒๑} พระยาห์เวห์มีความโอบอ้อมอารีต่อฮันนาห์ เธอได้ตั้งท้องและได้คลอดลูกชายอีกสามคน และลูกสาวอีกสองคน ในขณะที่เด็กชายซา มู เอลก็เจริญเติบโตขึ้นต่อหน้าพระยาห์เวห์

เอลีควบคุมลูกชายเลวๆไม่อยู่

^{๒๒} เมื่อเอลีแก่มาแล้ว เขาได้ยินเรื่องซั่วๆทั้ง สิ้นที่ลูกสองคนของเขาได้ทำต่อคนอิสราเอลทั้งหมด เช่น พวกเขาได้ร่วมหลับ

นอนกับหญิงที่รับ ใช้อยู่ที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ

^{๒๓} เอลีได้พูดกับลูกชายทั้งสองว่า “ทำไมลูกๆถึงได้ทำอย่างนี้ พ่อได้ยินชาวบ้านทุกคนกำลังพูดถึงเรื่องซั่วๆที่พวกลูกได้ทำ

^{๒๔} อย่าทำเลยนะลูก เรื่องที่พ่อได้ยินมา ที่คนของพระยาห์เวห์กำลังเล่ากันไปทั่วนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ดีเลย ^{๒๕} ถ้ามนุษย์ทำบาปต่อมนุษย์ด้วยกัน พระเจ้าอาจจะมาใกล้เกลี้ยให้ แต่ถ้ามนุษย์ทำบาปต่อพระยาห์เวห์ แล้วใครจะมาเป็นคนกลางให้ได้”

แต่ลูกชายของเอลีไม่ได้ฟังคำตักเตือนของพ่อเลย เพราะพระยาห์เวห์ต้องการจะฆ่าพวกเขา

^{๒๖} ส่วนเด็กชายซา มู เอลก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และเป็นที่ยืนชอบของพระยาห์เวห์และคนทั้งหลาย

คำทำนายที่นำกลัวต่อครอบครัวเอลี

^{๒๗} คนของพระเจ้าคนหนึ่งได้มาหาเอลีและพูดกับเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์บอก ‘เราได้ปรากฏตัวอย่างชัดเจนให้บรรพบุรุษของเจ้าเห็น ตอนที่พวกเขาอยู่ในอียิปต์ภายใต้อำนาจของกษัตริย์ฟาโรห์

^{๒๘} จากเผ่าทั้งหมดของอิสราเอล เราได้เลือกเผ่าของบรรพบุรุษเจ้าออกมา เพื่อมาเป็นนักบวชของเรา เราได้เลือกพวกเขา

ให้มาถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชาของเรา และมาเผาเครื่องหอม และใส่ออโฟดต่อหน้าเรา เรายังให้บรรพบุรุษของเจ้าแบ่งเนื้อจากพวกของของขวัญที่คนอิสราเอลเอามาถวายให้กับเรา ^{๒๙} แล้วทำไมพวกเจ้าถึงได้อิจฉาริษยาอยากได้เครื่องสัตว์บูชาของเรา และของถวายที่เราได้กำหนดไว้สำหรับสถาน ที่ที่เราอยู่ ทำไมเจ้าถึงให้เกียรติลูกชายทั้งสองของเจ้ามากกว่าเรา และพวกเจ้ายังเลี้ยงตัวเองจนอ้วนพีจากของถวายส่วนที่ดีที่สุดที่คนอิสราเอลเอามาถวายให้กับเรา’

^{๓๐} เพราะอย่างนี้ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล จึงได้ประกาศว่า ‘เราเคยสัญญาว่า ครอบครัวของเจ้าและครอบครัวของพ่อ

^{๒:๑๖} *ไซมัน* ส่วนไซมันของสัตว์เป็นของพระเจ้าโดยเฉพาะ พวกนักบวชจะเป็นผู้ทำหน้าที่เผาไซมันบนแท่นบูชาเพื่อให้เป็นของขวัญแก่พระเจ้า

^{๒:๒๐} *ขอให้พระยาห์เวห์... พระยาห์เวห์* ประโยคนี้มีอยู่ในสำเนาฮีบรู ที่เจอในถ้ำคูมรัน และสำเนากรีก

เจ้า จะเป็นผู้รับ ใช้อู่ต่อหน้าเราตลอดไป' แต่ตอนนั้นพระ ยาร์เวห์ประกาศว่า 'มันจะไม่ เป็นอย่างนั้นหรอก ใครให้เกียรติเรา เราก็จะ ให้เกียรติคนนั้น แต่ใครที่ดูถูกเรา เราก็จะ ดูถูกคนนั้น' ^{๓๑}เวลานั้นได้มาถึงแล้ว เราจะ ตัดความแข็งแรงแรงของเจ้า และของครอบครัว ของพ่อเจ้า เพื่อว่าในตระกูลของเจ้าจะไม่มี ใครได้อยู่จนแก่เฒ่า ^{๓๒}ส่วนเจ้า เอลี เจ้าจะ มองอย่างอิจฉาตาร้อนต่อสิ่งดีที่เกิดขึ้น กับอิสราเอล แต่เจ้าจะเห็นเรื่องเลวร้ายเกิด ขึ้นในบ้านของตัวเจ้าเอง และตระกูลของ เจ้าจะไม่มีใครได้อยู่จนแก่เฒ่า ^{๓๓}ในหมู่ลูก หลานของเจ้า เราจะไว้ชีวิตคนๆนั้นเพื่อให้คอย ร้องไห้และให้ห้อยอย่างเศร้า โศกเสียใจ ส่วน ลูกหลานคนอื่นๆที่เหลือของเจ้าจะต้องตาย ด้วยคมดาบ ^{๓๔}ลูกชายทั้ง สองคนของเจ้า คือโฮฟ นีและฟีเน หัส จะตายในวันเดียวกัน นั่นจะเป็นเรื่องที่พิสดารให้เจ้าเห็นว่า เรื่องนี้ มาจากเรา ^{๓๕}เราจะเลือกนักบวชที่ซื่อสัตย์ ผู้ ที่จะทำตามสิ่งที่อยู่ในจิตใจและความ คิด ของเรา เราจะสร้างครอบครัวเขาให้มั่นคง และเขาจะรับใช้เสมออยู่ต่อหน้ากษัตริย์ที่เรา ได้เจิมไว้ ^{๓๖}และคนในครอบครัวของเจ้าที่ ยังหลงเหลืออยู่ ก็จะมาก้ม กราบลงต่อ หน้า นักบวชคนนี้ และร้องขอเศษเงินหรือเศษ อาหาร พวกเขาจะพูดว่า 'ของานนักบวชให้ กับเราด้วยเถิด เพื่อเราจะ得有อาหารกินสัก นิดหนึ่ง'

พระเจ้าเรียกซามูเอล

^๑เด็กชายซามูเอลได้ รับใช้อู่ต่อ หน้า **๓** พระ ยาร์เวห์ ภายใต้การดูแลของเอลี ในเวลานั้นพระ ยาร์เวห์แทบจะไม่ได้พบกับ ใครโดยตรง และแทบจะไม่มีนิมิตให้เห็น ^๒คืนหนึ่งเอลีซึ่งตาเริ่มมองอะไรไม่ค่อย จะเห็น นอนอยู่ที่ประจำของเขา ^๓ตะเกียง ของพระเจ้ายังไม่ดับ ขณะที่ซามูเอลนอน อยู่ในวิหารของพระ ยาร์เวห์ที่ที่ทับของพระ

ยาร์เวห์ตั้งอยู่ “พระ ยาร์เวห์ได้เรียกซามูเอล ซามูเอลตอบว่า “ผมอยู่ที่นี่ครับ” แล้ว เขาก็วิ่งไปหาเอลีและพูดว่า “ผมอยู่ที่นี่ครับ ท่านได้เรียกผม” แต่เอลีตอบว่า “เราไม่ได้เรียกเจ้า กลับไปนอนเถอะ”

ซามูเอลจึงกลับไปนอน ^๖แล้วพระยาร์เวห์ ก็เรียกเขาอีก “ซามูเอล” เขาก็ลุกขึ้นไปหา เอลีและตอบว่า “ผมอยู่ที่นี่ครับ ท่านได้เรียกผม”

เอลีตอบว่า “ลูกเอ๋ย เราไม่ได้เรียกเจ้า กลับไปนอนเถอะ”

^๗ตอน นั้นซามูเอลยังไม่รู้จักพระ ยาร์เวห์ เพราะพระ ยาร์เวห์ยังไม่เคยพูดโดยตรงกับ เขามาก่อน

^๘พระยาร์เวห์เรียกซามูเอลเป็นครั้งที่สาม เขาก็ลุกขึ้นไปหาเอลี “ผมอยู่ที่นี่ครับ ท่านได้ เรียกผม”

เอลีเริ่มรู้ว่าพระ ยาร์เวห์ได้เรียกเด็กนั้น ^๙เอลีจึงบอกซามูเอลว่า “ไปนอนเถอะ และ ถ้าพระองค์เรียกเจ้าอีก ก็ให้เจ้าพูดว่า ‘พระ ยาร์เวห์พูดมาเถอะ ผู้รับ ใช้ของพระองค์ กำลังฟังอยู่’”

ตั้ง นนเมื่อซามูเอลกลับไปนอนในที่ของ เขา ^{๑๐}พระ ยาร์เวห์ได้มายืนอยู่ที่นั้น และ เรียกแบบครึ่งก่อนว่า “ซามูเอล ซามูเอล”

ซามูเอลจึงตอบว่า “พูดมาเถอะครับ ผู้รับ ใช้ของพระองค์กำลังฟังอยู่”

^{๑๑}พระ ยาร์เวห์พูดกับซามูเอลว่า “คอย ดูให้ดี เรากำลังจะทำสิ่งหนึ่งในอิสราเอล ซึ่งหูของคนที่ได้ยินก็จะเสียวแปลบปลาบ ^{๑๒}เวลา นั้นเราจะทำทุกอย่างที่เราได้บอกว่าจะ ทำกับเอลีและครอบครัวของเขา ให้เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นจนจบ ^{๑๓}เราได้บอกเอลีแล้ว ว่าเราจะลงโทษครอบครัวของเขาตลอดไป เพราะเอลีรู้เรื่องบาปที่พวกเขาทั้งสองของ เขาทำ และรู้ว่าพวกเขาได้สาปแช่งพระเจ้า แต่ก็ไม่ได้ห้าม ปราบพวกเขา ^{๑๔}เราก็เลย สาบานต่อครอบครัวของเอลีว่า เครื่องบูชา

^{๒:๓๒} แต่เจ้าจะเห็นเรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นในบ้านของตัวเจ้าเอง ประโยคนี้ไม่มีอยู่ในฉบับแปลกรีกโบราณหรือในฉบับฮีบรูที่พบในถ้ำคูมรัน

^{๒:๓๓} ตายด้วยคมดาบ คำนี้อยู่ในฉบับแปลกรีกโบราณและในฉบับฮีบรูหนึ่งฉบับที่พบในถ้ำคูมรัน แต่ฉบับฮีบรูอื่นๆ เขียนว่า ตายสมเป็นชาย

^{๓:๑๑} เสียวแปลบปลาบ หมายถึงอาการตกตะลึงงัน

หรือของ ถวายจะไม่มีความผิดของ ครองครวญเอ๋ยได้เลย”

๑๔ ซามูเอลนอนจนถึงเช้า แล้วจึงเปิด ประตูวิหารของพระยาห์เวห์ เขาก็กลัว ไม่กล้าบอกเอลียเกี่ยวกับนิมิตนั้น

๑๖ แต่เอลียเรียกเขามาถามว่า “ซามูเอล ลูก เอ๋ย”

ซามูเอลตอบว่า “ผมอยู่ที่ครับ”

๑๗ เอลียถามว่า “พระองค์ได้พูดอะไรกับเจ้า หรือ อยู่ยปิดบังเราเลย ถ้าเจ้าปิดบังเราในสิ่งที่ พระองค์บอกเจ้า ขอให้พระเจ้าลงโทษเจ้า ด้วยวิธีที่รุนแรงมาก”

๑๘ ซามูเอลจึงเล่า เรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง โดยไม่ปิดบังอะไรเลย

เอลียจึงตอบว่า “พระองค์คือพระยาห์เวห์ ขอให้พระองค์ทำในสิ่งที่พระองค์เห็นว่าดีเถิด”

๑๙ พระยาห์เวห์ได้สถิตอยู่กับซามูเอล ในขณะที่เขาเติบโตขึ้น และไม่ ว่าซามูเอลจะพูดอะไร พระองค์ก็ทำให้เป็นจริงตามนั้น

๒๐ คนอิสราเอลทั้งหมดจากดานถึงเบเออร์เซบา ต่างก็รู้ว่าซามูเอลเป็นผู้พูดแทนพระเจ้าที่ไว้วางใจได้ ๒๑ พระยาห์เวห์ยังปรากฏตัวต่อ ซามูเอลอยู่เรื่อยๆที่ชิโลห์ และพระองค์ได้เปิดเผยตัวให้กับซามูเอล ผ่านทางคำพูดของพระองค์ †

แล้วชาวคราเวียเกี่ยวกับซามูเอลก็ได้ แฝงกระจายไปทั่วอิสราเอล เอลียแก่่มากแล้ว ลูกทั้งสองของเขาก็ยังคงทำสิ่งที่ชั่วร้ายทั้งหลายต่อหน้าพระยาห์เวห์ ‡

ชาวฟิลิสเตียรบชนะชาวอิสราเอล

เมื่อคนอิสราเอลยกทัพไปต่อสู้กับคนฟิลิสเตีย คนอิสราเอลตั้งค่ายที่อาเฟก ๒ ชาวฟิลิสเตียได้จัดทหารเพื่อออกไปสู้รบกับอิสราเอล และเมื่อการรบเริ่มขึ้น คนอิสราเอลก็พ่ายแพ้คนฟิลิสเตีย และถูกฆ่าตายไปประมาณสี่พันคนในสนามรบนั้น ๓ เมื่อทหารที่เหลือกลับมา

ที่ค่าย ผู้นำอาวุโสของอิสราเอลทั้งหลายก็พูดกันว่า “ทำไมพระยาห์เวห์ปล่อยให้พวกเราพ่ายแพ้ชาวฟิลิสเตียในวันนี้ ให้พวกเราไปเอาหีบแห่งข้อตกลงของพระยาห์เวห์มาจากชิโลห์ที่นั่นเถิด เพื่อว่าหีบนั้นจะได้ไปกับพวกเรา และจะได้ช่วยพวกเราให้พ้นจากมือของศัตรู”

๔ พวกเขาจึงส่งคนไปชิโลห์ เพื่อนำหีบแห่งข้อตกลงของพระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิทั้ง สิบผู้ ซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์ระหว่างทูตสวรรค์เศบูลูกชายทั้งสองของเอลีย คือโฮฟนี และฟีเนหัส ที่อยู่ที่นั่นกับหีบข้อตกลงของพระเจ้า

๕ เมื่อหีบข้อตกลงของพระยาห์เวห์มาถึงค่าย คนอิสราเอลทั้งหมดก็ได้อักร้องเสียงดังจนแผ่นดินสะเทือน ๖ เมื่อชาวฟิลิสเตียได้ยินก็ถามกันว่า “ค่ายคนฮีบรู โห่ ร้องตะโกนเรื่องอะไรกัน”

เมื่อพวกเขาเห็นว่าหีบของพระยาห์เวห์ได้มาอยู่ที่ค่ายแล้ว คนฟิลิสเตียก็รู้สึกกลัว พวกเขาพูดว่า “มีพวกเทพเจ้ามาอยู่ในค่ายนั้นแล้ว พวกเราแย่แล้ว ไม่เคยมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นมาก่อน ๘ ภัยพิบัติกำลังจะเกิดขึ้นกับพวกเรา ใครจะช่วย ถ้าพวกเราให้พ้นจากมือของพวกเทพเจ้าที่มีฤทธิเหล่านี้ได้ เทพเจ้าพวกนี้เคยโจมตีชาวอียิปต์ด้วยพวกภัยพิบัติ และโรคระบาดหลายอย่าง ๙ กล้าหาญไว้คนฟิลิสเตีย ทำตัวให้สมกับลูกผู้ชาย ไม่อย่างนั้นเจ้าก็จะตกอยู่ภายใต้คนฮีบรูเหมือนที่พวกเขาเคยตกอยู่ภายใต้เจ้ามาก่อน ออกรบให้สมกับลูกผู้ชายเถิด”

๑๐ ตั้งนั้นคนฟิลิสเตียจึงออกไปสู้รบ และคนอิสราเอลก็พ่ายแพ้ แต่ละคนต่างวิ่งหนี กลับมาที่เต็นท์ของตน มีการฆ่าฟันยิ่งใหญ่เกิดขึ้น ทหารเดินเท้าของอิสราเอลได้ล้มตายไปสามหมื่นคน ๑๑ หีบของพระเจ้าถูกยึดไป และลูกชายทั้งสองของเอลีย คือโฮฟนี และฟีเนหัสก็ถูกฆ่าตาย

๑๒ ในวันนั้น มีคนเบนยา มีคนคนหนึ่งวิ่งมาจากสนามรบ กลับไปที่ชิโลห์ เขาได้ฉีก

* ๓:๑๕ **ไม่ว่าซามูเอล ... จริตตามัน** หรือแปลตรงๆได้ว่า “พระองค์ไม่ปล่อยให้คำพูดซามูเอลตกพื้นไป”

† ๓:๒๑ **คำพูดของพระองค์** บางครั้ง คำนี้ก็หมายถึง “ข่าวสารจากพระเจ้า” แต่บางครั้งก็อาจจะหมายถึง วิธีพิเศษหรือ ภาพที่พระเจ้าใช้เมื่อพระองค์สื่อสารกับพวกผู้พูดแทนพระองค์

‡ ๔:๑ **เอลีย ... พระยาห์เวห์** ประโยคนี้มาจากฉบับสำเนากรีกโบราณ

†๔:๖ **คนฮีบรู** คือ คนอิสราเอล

เสื้อผ้าของเขาและมีเศษดินอยู่บนหัวเพื่อแสดงความโศกเศร้า^{๑๓} เมื่อเขามาถึง เอลีนั่งคอย ดูอยู่บนเก้าอี้ริมถนน เพราะจิตใจของเขาท้อถอยเกี่ยวกับหีบของพระเจ้า เมื่อชายคนนั้นเข้ามาในเมืองและได้เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น คนทั้งเมืองก็ร้องไห้กันเสียงระงม^{๑๔} เอลีได้ยินเสียงร้องจึงถามว่า “นั่นเสียงร้องอะไรกัน?”

ชายคนนั้นจึงรีบเข้ามาหาเอลี^{๑๕} ซึ่งมีอายุถึงเก้าสิบแปดปี และมีดวงตาที่ปิดลง มองไม่เห็นแล้ว^{๑๖} เขาก็บอกเอลีว่า “ผมเพิ่งกลับมาจากสนามรบ ผมหนีมาจากสนามรบวันนี้เอง”

เอลีถามว่า “ลูกเอ๋ย เกิดอะไรขึ้น?”

^{๑๗}ชายผู้นำข่าวมา ตอบว่า “คนอิสราเอลได้หลบหนีจากคนฟิลิสเตีย กองทัพอิสราเอลสูญเสียคนไปเป็นจำนวนมาก ส่วนลูกชายสองคนของท่าน โสฟ กับบิเเน หักสก็ถูกฆ่าตาย และหีบของพระเจ้าก็ถูกยึดไปแล้ว”

^{๑๘}เมื่อพูดถึงหีบข้อตกลงของพระเจ้า เอลีก็ล้มลงภายหลังลงที่ข้างประตูและคอหักตาย เพราะเขาแก่แล้วและอ่อนมาก รวมเวลาที่เขาเป็นผู้นำอิสราเอลได้ยี่สิบปี *

อิสราเอลหมดศักดิ์ศรี

^{๑๙}ลูก สะไ้ของเอลีซึ่งเป็นเมียของฟีเนหัสนั้นห้องแก่ใกล้คลอด เมื่อนางได้ยินข่าวว่าหีบของพระเจ้าถูกยึด แล้วพ่อผิวและผิวของนางก็ตายแล้ว นางก็เริ่มเจ็บท้องและได้คลอดลูกชาย แต่เนื่องจากนางทนความเจ็บปวดไม่ไหว^{๒๐} ในขณะที่กำลังจะตาย พวกผู้หญิงที่เฝ้านางอยู่ที่พูดว่า “อย่าสิ้นหวังเลย เพราะเธอได้คลอดลูกชาย”

แต่นางไม่ได้ตอบหรือสนใจเลย^{๒๑} นางตั้งชื่อลูกว่าอีคาโบต[†] และพูดว่า “อิสราเอลหมดศักดิ์ศรีแล้ว”[‡] นางทำอย่างนี้ก็เพราะหีบของพระเจ้าได้ถูกยึดไปแล้ว และพ่อผิวกับ

ผิวเธอก็ได้ตายเสียแล้ว^{๒๒} แล้วนางก็พูดว่า “อิสราเอลหมดศักดิ์ศรีแล้ว เพราะหีบของพระเจ้าได้ถูกยึดไปแล้ว”

หีบของพระยาห์เวห์ก่อปัญหาให้ชาวฟิลิสเตีย

๕^๑หลังจากที่ชาวฟิลิสเตียได้ยึดหีบของพระเจ้าไป พระเจ้าไป พวกเขาก็หนีจากเอเบนเอเซอร์ไปเมืองอัทโดต^๒ จากนั้นพวกเขาก็แบกหีบนั้นไปไว้ในวัดของพระดาโกน^๓ และตั้งไว้ข้างๆพระดาโกน^๔ เข้าวันต่อมา ชาวเมืองอัทโดต ก็เห็นพระดาโกนล้มหน้าคว่ำอยู่บนพื้นต่อหน้าหีบของพระยาห์เวห์ พวกเขาจึงยกพระดาโกนขึ้นตั้งที่เดิม^๕ แต่ในวันต่อมา พวกเขา ก็พบพระดาโกนล้มหน้าคว่ำอยู่บนพื้นต่อหน้าหีบของพระยาห์เวห์ หัวและแขนทั้งสองข้างของพระดาโกนแตกหักอยู่ที่ธรณีประตู เหลือแต่เพียงลำตัว^๕ เป็นเหตุให้ทุกวันนั้นคนบวชของพระดาโกน และคนอื่นๆก็จะเข้าวัดพระดาโกนที่อัทโดตไม่เหยียบธรณีประตู

^๖มือของพระยาห์เวห์ได้ทำให้ชีวิตของคนอัทโดตและเพื่อนบ้านลำบาก พระองค์ทำให้พวกเขาเจอกับปัญหามากมายและมีผีเกิดขึ้น พระองค์ยังส่งหนูมาให้กบพวกเขาด้วยตามพวกเรือของพวกเขา มีหนูวิ่งพล่านไปหมด และหนูเหล่านั้นก็ยังขึ้นมาบนบกด้วย คนในเมืองต่างพากันหวาดกลัวมาก^๗ เมื่อคนอัทโดตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น พวกเขาพูดว่า “ต้องไม่ให้หีบของพระยาห์เวห์อยู่กับพวกเราที่นี่ เพราะมือของพระองค์หนักอึ้งอยู่บนพวกเรา และบนพระดาโกนของพวกเราด้วย”

^๘ดังนั้นคนอัทโดตจึงได้เรียกประชุมผู้นำฟิลิสเตียทุกคนและถามพวกเขาว่า “พวกเราคงจะทำอย่างไรดีกับหีบของพระของชาวอิสราเอล”

* ๔:๑๘ *ยี่สิบปี* คำนี้เจอในสำเนากรีกโบราณและจากนักประวัติศาสตร์โจซีฟัส แต่สำเนาเอธิอเปียที่นิยมใช้มีคำว่า “สี่สิบปี”

† ๔:๒๑ *อีคาโบต* ชื่อนี้หมายถึง “หมดศักดิ์ศรี”

‡ ๔:๒๑ *นางตั้งชื่อ ... หมดศักดิ์ศรีแล้ว* ประโยคนี้ไม่ได้อยู่ในสำเนากรีกโบราณ

§ ๕:๒ *พระดาโกน* ประชาชนชาวคานาอันสักการะพระเทียมเท็จนี้เพราะหวังว่าจะช่วยให้พวกเขาเก็บเกี่ยวพืชผลได้ดี พระดาโกนนี้น่าจะเป็นพระที่สำคัญที่สุดของชาวฟิลิสเตีย

§ ๕:๖ ข้อนี้แปลมาจากสำเนากรีกโบราณ

พวกผู้นำก็ตอบว่า “ย้ายหีบของพระของ ชาวอิสราเอลไปไว้ที่เมืองกัท” พวกเขายังได้ ย้ายหีบของพระของชาวอิสราเอลไปที่เมือง กัท

๙ แต่หลัง จากที่คนอิช โดดได้ย้ายหีบไป แล้ว มือของพระ ยาร์เวห์ก็ได้ต้อ ด้านเมือง กัทนั้น พระองค์ทำให้คนทั้งเมืองสับสน วุ่นวายกันไปหมด คนในเมืองต่างได้ รับ ความเจ็บ ปวดทรมานจากผี ทั้งคนแก่และ คนหนุ่มสาว ๑๐ พวกเขายังส่งหีบของพระเจ้า ไปเอไครน

เมื่อหีบของพระเจ้ามาถึงเมืองเอ โค รน ชาวเมืองก็ร้องว่า “พวกเขานำหีบของพระ ของอิสราเอลมาให้พวกเราเพื่อฆ่าพวกเรา และชาวเมือง” ๑๑ พวกเขายังเรียกประชุม ผู้นำฟิ ลี ส เตียทุกคนและพูดว่า “ส่งหีบของ พระของอิสราเอลกลับไปเสีย ให้หีบนั้นกลับไป ที่เดิมของมัน เพื่อว่ามันจะได้ไม่ฆ่าพวก เราและประชาชนของพวกเรา”

เพราะความตายทำให้ทั้งเมืองเต็มไปด้วย ความหวาด กลัว มือของพระเจ้าได้หนักอึ้ง อยู่บนเมืองนี้ ๑๒ คนที่ไม่ตายก็เป็นผี และ เสียงร้องของเมืองนี้ก็ดังขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์

หีบของพระยาร์เวห์ถูกส่งกลับบ้าน

๖ ๑ เมื่อหีบของพระ ยาร์เวห์ ได้ไปอยู่ ในเขตแดนของคนฟิ ลี ส เตียเจ็ดเดือน ๒ คนฟิ ลี ส เตียจึงเชิญพวกนักบวชและหมอดู มาถามว่า “พวกเราควรทำยี่ง ไรกับหีบของ พระ ยาร์เวห์ดี บอกพวกเราหน่อยว่าจะส่ง หีบกลับไปที่ไหนดี”

๓ พวกเขตอบว่า “ถ้าเจ้าจะส่งหีบของ พระของอิสราเอลกลับไป อย่าส่งกลับไป เปล่าๆ แต่เจ้าต้องส่งของถวายชดใช้ไปให้ พระนั้นด้วย แล้วพวกเจ้าก็จะหายจากโรค และได้รับการไถ่ เจ้าต้องทำอย่างนี้ เพื่อพระ นั้นจะหยุดลงโทษพวกเจ้า” *

๔ คนฟิ ลี ส เตียถามว่า “พวกเราควรส่ง อะไรให้กับพระองค์นั้นเป็นของถวายชดใช้ ความผิด”

พวกเขาตอบว่า “ส่งผีห้าก้อนที่ทำจาก ทองคำและหนูทองคำห้าตัว ตามจำนวนของ ผู้นำฟิ ลี ส เตีย เพราะโรคระบาดชนิดเดียวกัน นี้ก็ได้เกิดกับพวกท่านและผู้นำของพวก ท่านเหมือนกัน ๕ ให้สร้างตามต้นแบบของผี และหนูที่ทำลายเมืองของพวกท่าน แล้วให้ เกียรติพระของอิสราเอล ไม่แน่ว่าพระนั้นอาจ จะยกมือของพระองค์ไปพ้นจากพวกท่าน ไปจากพระทั้ง หลายของพวกท่าน และไป จากแผ่นดินของพวกท่าน ๖ ทำไมพวกท่าน จะต้องทำให้ให้ต้อ รันเหมือนกับคนอียิปต์ และฟาโรห์ ที่ไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป จนพระองค์นั้นต้องลงโทษพวกเขาอย่างโหด เทียม เพื่อพวกเขาจะได้ปล่อยคนอิสราเอล ให้ไปตามทางของพวกเขา

๗ ตอนนีให้เตรียมเกวียนใหม่กับวัวตัวเมีย สองตัวที่มีลูกแต่ไม่เคยลากเกวียนมาก่อน ให้ผูกเกวียนไว้กับวัวแต่เอาลูกวัวไปกักไว้

๘ เอาหีบของพระ ยาร์เวห์วางบนเกวียน และเอาหีบที่ใส่ทองที่เป็นของถวายชดใช้ ความผิด วางไว้ข้างๆ แล้วปล่อยเกวียนไป ๙ แต่ให้คอยดู ถ้าเกวียนไปที่แผ่นดิน ของเขาเอง โดยมุ่งหน้าตรงไปเมืองเบธเซ เมช แสดงว่าพระยาร์เวห์เป็นผู้ทำให้เกิดภัยพิบัติ แก่พวกเรา แต่ถ้ามันไปทางอื่นพวกเราจะได้ รู้ว่าไม่ได้เป็นฝีมือของพระองค์นั้นหรือที่ ใจมดีพวกเรา แต่มันเกิดขึ้นกับพวกเราโดย บังเอิญ”

๑๐ คนฟิ ลี ส เตียก็ทำตามนั้น พวกเขาเอา แม่วัวคู่หนึ่งมาเทียมเกวียน และขังลูกมันไว้ ๑๑ แล้วเอาหีบของพระ ยาร์เวห์และหีบที่ใส่ พวกหนูทองคำกับพวกผีทองคำทั้งหมดขึ้น เกวียน ๑๒ จากนั้นแม่วัวก็ออกเดินตรงไปยัง เมืองเบธเซ เมช แม่วัวเดินไปตามถนนและ ร้องไปตลอดทาง พวกมันไม่เลี้ยวซ้ายหรือ

*๖:๓ **เจ้าต้องทำ ... พวกเจ้า** ประโยคนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ และสัญญาฮีบรูที่เจอในถ้ำ คุม รัน แต่ฉบับฮีบรูที่นิยมเชกกัน เขียนว่า “แล้วเจ้าจะเตรียมเหตุที่พระนั้นไม่ไต่หยุดลงโทษ พวกเจ้า”

๖:๗ **เอาลูกวัวไปกักไว้** พวกชาวฟิ ลี ส เตียคิดว่าถ้าแม่วัวสองตัวนั้นไม่พยายามที่จะหาลูกๆ ของพวกมันก็เป็นการพิสูจน์ว่าพระเจ้ากำลังนำพวกมันอยู่และแสดงว่าพระองค์ยอมรับของ ขวัญเหล่านี้จากพวกเขาแล้ว

ชวาเลย์ ผู้นำฟี ลี ส เตียตามไปจนถึงเขตแดนเบธเซเมช

^{๑๓}เวลานั้นชาวเมืองเบธเซ เมชกำลังเกี่ยวข้าว สาเล่ในหุบเขา และเมื่อพวกเขาเงยหน้าขึ้นมาเห็นหีบของพระ ยะห์เวห์ พวกเขาก็ดีใจกันใหญ่และตรงไปที่หีบโบเนน ^{๑๔}เกรียนได้เข้ามาในเขตทุ่งนาของโยชูวา ชาวเบธเซเมช และหยุดที่ข้างก้อนหินใหญ่ก้อนหนึ่ง ชาวเมืองผ่าไม้จากเกรียนทำเป็นพิน และฆ่าวัวคูนั้นเผาเป็นเครื่องเผาบูชาให้แก่พระ ยะห์เวห์

^{๑๕}คนเลวี ก็นำหีบของพระ ยะห์เวห์และหีบใส่พวกทองคำลงมาราวไวนั้นก่อน หินใหญ่นั้น ในวันนั้นชาวเมืองเบธเซ เมชได้ถวายพวกเครื่องเผาบูชา และพวกเครื่องบูชาให้กับพระยะห์เวห์

^{๑๖}ผู้นำทั้งหกคนของฟี ลี ส เตียได้เห็นสิ่งต่างๆทั้งหมดนี้ และพวกเขาได้กลับไปเมืองเอโครนในวันนั้น

^{๑๗}ก่อนผีทองคำทำก้อนที่คนฟี ลี ส เตียได้ส่งให้กับพระ ยะห์เวห์เป็นของถวายชดใช้ความ ผิดนั้น แต่ละก้อนแทนเมืองอช โดด เมืองกาซา เมืองอชเค โลงน เมืองกัท และเมืองเอ โครน ^{๑๘}จำนวนหนูทองคำก็ทำขึ้นตามจำนวนเมืองต่างๆที่เป็นของผู้นำทั้งห้าของฟี ลี ส เตีย เมืองพวกนี้มีป้อมปราการและแต่ละเมืองก็มีหมู่บ้านล้อมรอบมัน

หินก้อนใหญ่ซึ่งคนเบธเซ เมชใช้วางหีบของพระ ยะห์เวห์ก็ยังคงตั้งเป็นพยานอยู่ในทุ่งนาของโย ชู วาชาวเบธเซ เมชมาจนถึงทุกวันนี้ ^{๑๙}แต่เมื่อพวกผู้ชายชาวเบธเซ เมชเห็นหีบของพระ ยะห์เวห์และเฉลิมฉลองกัน ไม่มีพวกนักบวชอยู่ในหมู่พวกเขา พระยะห์เวห์ก็เลยฆ่าคนเบธเซ เมชไปเจ็ดสิบคน ประชาชนก็ไว้ทุกข์เพราะพระยะห์เวห์ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง ^{๒๐}ชาวเมืองเบธเซ เมชจึงถามว่า “ใครจะสามารถยืนอยู่

ต่อหน้าพระ ยะห์เวห์ พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้หีบของพระเจ้าควรจะไปอยู่กับใครดี”

^{๒๑}พวกเขาจึงส่งพวกคนนำข้าวไปยังชาวเมืองคิริยาท-เยออาริมว่า “คนฟีลีสเตียได้ส่งหีบของพระยะห์เวห์กลับมาให้แล้ว ขอให้ลงมารับหีบขึ้นไปอยู่กับท่านด้วย”

๗ ^๑คนคิริ ยาท-เยอ อาริมจึงมารับหีบของอาบีนาดับที่อยู่บนเนินเขา และแต่งตั้งเอเลอาซาร์ ลูกชายของอาบีนาดับ ให้เป็นผู้ดูแลหีบของพระ ยะห์เวห์ ^๒หีบของพระ ยะห์เวห์อยู่ที่คิริยาท-เยออาริมเป็นเวลานานถึงยี่สิบปี

พระยะห์เวห์ช่วยคนอิสราเอล

คนอิสราเอลทั้งหมดต่างก็เศร้า โศกและแสวงหาพระ ยะห์เวห์ ^๓ซามูเอลจึงบอกกับครอบครัวทั้งหมดของอิสราเอลว่า “ถ้าท่านทั้งหลายจะกลับมาหาพระ ยะห์เวห์ด้วยสิ้นสุดใจของพวกท่าน ก็ให้ขจัดพวกพระของคนต่างชาติและพวกพระอช ทาโรทไป และสัญญาต่อพระ ยะห์เวห์ว่าจะรับ ใช้พระองค์เท่านั้น และพระองค์จะช่วยท่านให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลีสเตีย”

^๔คนอิสราเอลจึงละทิ้งพวกพระ บา อัลและพวกพระ อช ทาโรทของพวกเขา และรับ ใช้พระยะห์เวห์เท่านั้น

^๕จาก นั้นซามูเอลได้พูดว่า “ให้เรียกประชุมคนอิสราเอลทั้งหมดที่มิส ปาห์ และเราจะอธิษฐานต่อพระยะห์เวห์เพื่อพวกท่าน”

^๖เมื่อพวกเขามาประชุมกันที่มิสปาห์ พวกเขาถูกนำมาเทออกต่อหน้าพระ ยะห์เวห์ ในวันนั้นพวกเขาอดอาหารและได้สรงภาพผิดว่า “พวกเราได้ทำบาปต่อพระยะห์เวห์” ซามูเอลก็เป็นผู้นำ ของอิสราเอลที่มิสปาห์

^๗เมื่อคนฟี ลี ส เตียได้ยินข่าวเรื่องการชุมนุมของคนอิสราเอลที่มิส ปาห์ พวกผู้นำของพวกเขา ก็ได้ยกขึ้นไปโจมตีคนอิสราเอล

^{๖:๑๕} **คนเลวี** คนที่มาจากกลุ่มครอบครัวของเลวี มีหน้าที่คอยช่วยเหลือนักบวช

^{๖:๑๙} ข้อนี้คงจะเป็นข้อความดั้งเดิม ซึ่งตรงกับรายละเอียดในสำเนากรีกโบราณ แต่สำเนาฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันอ่านว่า “แต่พระ ยะห์เวห์ฆ่าพวกผู้ชายบาง คนของเมืองเบธเซ เมช เพราะพวกเขามองเข้าไปในหีบของพระ ยะห์เวห์ และพระองค์ฆ่าผู้ชายเจ็ดสิบคนท่ามกลางประชาชน และผู้ชายห้าหมื่นคน”

^{๗:๖} **ผู้นำ** หรือ ผู้บัญชาการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ เป็นหน่วยที่ใช้เรียกการจัดกำลังคนเป็นกองในการสู้รบ แต่ไม่รู้จำนวนที่แน่นอนและยังไม่รู้ความแตกต่างระหว่าง “ผู้นำ” และ “เจ้าหน้าที่”

และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเรื่อง นี้ พวกเขาต่างก็พากันตื่นกลัวชาวฟีลิสเตีย พวกเขาจึงพูดกับซามูเอลว่า “อย่าหยุดร้องขอต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราเพื่อพวกเรา เพื่อพระองค์จะได้ช่วยชีวิตพวกเราให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตีย”

“ซามูเอลจึงเอาลูกแกะที่ยังไม่หย่านมมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาให้กับพระยาห์เวห์ ซามูเอลร้องขอต่อพระยาห์เวห์แทนชาวอิสราเอล และพระยาห์เวห์ก็ตอบเขา^{๑๐} ขณะที่ซามูเอลกำลังเผาเครื่องบูชาอยู่นั้นคนฟีลิสเตียได้บุกเข้ามาใกล้แล้วเพื่อสู้รบกับคนอิสราเอล แต่วันนั้นพระยาห์เวห์ทำให้เกิดฟ้าร้องสนั่นหวั่นไหวใส่คนฟีลิสเตีย ทำให้พวกเขาตกใจขวัญหนีดีฝ่อ และถอยหนีไปจากคนอิสราเอล^{๑๑} คนอิสราเอลรีบออกมาจากเมืองมิสปาห์ และไล่ล่าฆ่าฟันคนฟีลิสเตีย ไปตลอดทางจนถึงบริเวณที่อยู่ใต้เมืองเบธคาร์

สันติภาพสู่อิสราเอล

^{๑๒}จากนั้นซามูเอลก็นำก้อนหินก้อนหนึ่งมาตั้งไว้ระหว่างเมืองมิสปาห์และเมืองเยสซานาห์ และตั้งชื่อหินก้อนนั้นว่า “เอเบนเอเซอร์”^๑ และพูดว่า “พระยาห์เวห์ได้ช่วยเหลือพวกเรามาจนถึงที่นี่”

^{๑๓}ตั้งนั้นคนฟีลิสเตียที่พ่ายแพ้ จึงไม่เข้ามาบุกรุกแผ่นดินของอิสราเอลอีก ตลอดชีวิตของซามูเอลนั้น มือของพระยาห์เวห์ได้ต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย^{๑๔} เมืองต่างๆจากเอโครนถึงกัท ที่คนฟีลิสเตียได้ยึดไปจากคนอิสราเอลนั้น พวกเขาอิสราเอลก็ได้ยึดคืนมา และชาวอิสราเอลยังช่วยให้ดินแดนรอบๆเมืองเหล่านั้นพ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตีย

และมีสันติภาพเกิดขึ้นระหว่างคนอิสราเอลและคนอาโมไรต์ด้วย

^{๑๕}ซามูเอลเป็นผู้นำของคนอิสราเอลไปตลอดชีวิตเขา^{๑๖} ทุกๆปีเขาจะเดินทางเวียนไปจนทั่วจากเมืองเบธเอลไปเมืองกิลกาลถึงเมืองมิสปาห์ เพื่อตัดสินคดีของชาวอิสราเอลในเมืองต่างๆเหล่านั้น^{๑๗} แล้วเขาก็จะกลับ

ไปเมืองรามาห์ซึ่งเป็นบ้านของเขา และตัดสินคดีของคนอิสราเอลที่นั่นด้วย เขาได้สร้างแท่นบูชาสำหรับพระยาห์เวห์ไว้ที่นั่น

คนอิสราเอลร้องขอกษัตริย์

^๑เมื่อซามูเอลแก่แล้ว เขาได้ตั้งพวกลูกชายของเขาให้เป็นผู้ตัดสินคดีของคนอิสราเอล^๒ ลูกชายคนโตของซามูเอลชื่อโยเอล ลูกชายคนที่สองชื่ออาบียาห์ พวกเขาไว้ใช้ประจำอยู่ที่เมืองเบเออร์เชบา^๓ แต่ลูกชายของเขาไม่ได้ทำตามอย่างซามูเอลพ่อของเขา พวกเขาหนีไปคดโกง หาผลประโยชน์ใส่ตัว รับสินบน รวบรวมทั้งบิดเบือนความยุติธรรม^๔ ดังนั้นผู้นำทั้งหมดของคนอิสราเอลจึงรวมตัวกันไปหาซามูเอลที่เมืองรามาห์^๕ พวกเขาพูดกับซามูเอลว่า “ท่านก็แก่แล้ว และพวกลูกชายของท่านก็ไม่ได้ทำตามอย่างท่าน ตอนนี้อย่าให้ตั้งกษัตริย์เป็นผู้นำพวกเราเหมือนอย่างที่ชนชาติอื่นๆเขามีกัน”

^๖แต่เมื่อพวกเขาพูดว่า “ขอ กษัตริย์เป็นผู้นำพวกเรา” ทำให้ซามูเอลไม่พอใจ ซามูเอลจึงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์^๗ “พระยาห์เวห์บอกซามูเอลว่า “ให้ฟังคำพูดของประชาชนทั้งหมดที่พูดกับเจ้า พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธเจ้า แต่ปฏิเสธเราไม่ให้เป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา” พวกเขาสอบทำอย่างนี้ตั้งแต่วันที่เราได้นำพวกเขาออกมาจากอียิปต์จนถึงวันนี้ คือพวกเขาจะละทิ้งเราและไปรับใช้พระอื่นๆ แล้วพวกเขาาก็กำลังทำอย่างนั้นกับเจ้าด้วย”^๘ ตอนนี้อย่าให้รับฟังประชาชน แต่ต้องเตือนพวกเขาอย่างเป็นการ และให้พวกเขาเห็นว่า กษัตริย์ที่จะมากปกครองพวกเขานั้นจะทำอะไรบ้าง”

^{๑๐}ซามูเอลเล่าคำพูดของพระยาห์เวห์ทุกคำให้กับประชาชนที่ร้องขอ กษัตริย์จากเขา^{๑๑} เขาพูดว่า “นี่คือสิ่งที่ กษัตริย์จะมากปกครองเหนือพวกท่านจะทำคือ กษัตริย์จะเอาพวกลูกชายของพวกท่านไปเป็นทหารประจำรถรบและทหารม้า และพวกเขาจะต้องวินิจฉัยหน้าพวกรถรบของกษัตริย์นั้น^{๑๒} เขาจะแต่งตั้งบาง คนให้ดูแลทหารพันคน

*๗:๑๒ เมืองเยสซานาห์ คำนี้อยู่ในฉบับแปลลูกริกโบราณและฉบับแปลภาษาฮีบรูแอค “เมืองเยสซานาห์” เป็นเมืองที่อยู่ห่างจากเยรูซาเล็มไปทางทิศเหนือประมาณยี่สิบเจ็ดกิโลเมตร แต่ฉบับฮีบรูเขียนว่า เมืองเซน

†๗:๑๒ เอเบนเอเซอร์ ก้อนหินของความช่วยเหลือ

บาง คนดูแลทหารห้า ลิบคน และบาง คนจะ
ได้ รับหน้าที่ไถนาและเก็บ เกี้ยวพีช ผลของ
กษัตริย์ และบาง คนมีหน้าที่ต้องทำอาวุธ
สงครามและทำเครื่องมือสำหรับรถรบของ
กษัตริย์นั้น

๑๓ กษัตริย์จะเอาพวกลูกสาวของพวกท่าน
ไปเป็นคนปรุงเครื่องหอมและทำครีวและอบ
ขนมปัง

๑๔ กษัตริย์จะยึดที่ นาที่ดีที่สุดของพวก
ท่าน รวมทั้งสวน องุ่น และสวนมะกอกไป
ให้กับข้าราชการของเขา ๑๕ กษัตริย์จะชัก
เอาหนึ่งในลิบของเมสิดพีช และผลองุ่นของ
พวกท่าน และเอาไปให้กับพวกเจ้า หน้าที่
และพวกข้าราชการของเขา ๑๖ กษัตริย์นั้น
จะยึดเอาคนรับ ใช้ชายหญิง ทั้งผู้วัว และ
ลาที่ดีที่สุดของพวกท่านไปใช้ทำงานของ
เขาเอง ๑๗ เขาจะชักหนึ่งในลิบของฝูงสัตว์
ของพวกท่าน และพวกท่านทั้ง ทุลาจะ
กลายเป็นทาสของเขา ๑๘ เมื่อวันนั้นมาถึง
พวกท่านจะร้องทุกข์ให้ปลด ปล่อยท่านจาก
กษัตริย์ที่ท่านเลือก แต่พระ ยาห์เวห์จะไม่
ตอบท่านในวันนั้น”

๑๙ แต่ประชาชนไม่ยอมฟังซา มูเอล พวก
เขาพูดว่า “ไม่จริง พวกเราอยากได้กษัตริย์
ปกครองพวกเรา ๒๐ แล้วเราจะได้เป็นเหมือน
กับชนชาติอื่นที่มีกษัตริย์เป็นผู้นำเราและนำ
หน้าพวกเราในการรบ”

๒๑ เมื่อซา มูเอลได้ยินคำพูดทั้งหมดของ
ประชาชน เขาก็มาเล่าให้พระ ยาห์เวห์ฟัง
๒๒ พระ ยาห์เวห์ตอบว่า “ฟังพวกเขาเถอะ
และให้กษัตริย์คนหนึ่งกับพวกเขาไป”

แล้วซา มูเอลก็พูดกับคนอิสราเอลว่า “ให้
ทุกคนกลับไปยังเมืองของตัวเอง”

ซาอูลตามหาลาของพ่อ

๑๓ มีชายเฝ้าเบนยามินคนหนึ่งชื่อคิซ คิซ
เป็นลูกชายของอาบีเอล อาบีเอลเป็น
ลูกชายของเศโรร์ เศโรร์เป็นลูกชายของเบ
โคร์ท เบโคร์ทเป็นลูกชายของอาฟิยาห์คน
เฝ้าเบนยามิน คิซเป็นคนมีฐานะสูง ๒ เขามี
ลูกชายชื่อซาอูล เป็นชายฉกรรจ์หน้าตาหล่อ
เหลา ไม่มีคนอิสราเอลคนใดหล่อเท่ากับเขา
เลย และเขาก็สูงกว่าคนอื่น ๆ หนึ่งช่วงบ่า

๓ ตอนที่ฝูงลาของคิซพ่อของซา อูลหายไป
คิซบอกกับซา อูลลูกชายว่า “เอาคนรับ ใช้ไป
กับเจ้าคนหนึ่ง แล้วออกตามหาฝูงลา” ๔ ซา
อูลผ่านแถบเทือก เขาเอ ฟ ราอิม และพื้นที่
รอบเมืองซาลิซา แต่พวก เขาก็ไม่พบฝูงลา
พวก เขาก็จึงเข้าไปในเขตแดนซาอาลิม แต่ก็
ไม่พบฝูงลาที่นั่น เขาก็จึงเข้าไปในเขตแดน
ของคนเบนยามิน แต่ก็ยังไม่พบฝูงลา

๕ เมื่อพวก เขามาถึงเขตแดนที่ตระกูลศูฟ
อาศัยอยู่กัน ซา อูลก็พูดกับคนรับ ใช้ที่มากับ
เขาว่า “กลับกันเถอะ บางทีพ้ออาจจะเลิก
ห้วงลา แต่เริ่มห้วงพวกเราแทนแล้ว”

๖ แต่คนรับ ใช้ เขาตอบว่า “มีคนของ
พระเจ้าคนหนึ่งอยู่ในเมืองนี้ คนนับถือเขา
มาก และทุกสิ่งที่เขาพูดเป็นความจริง ไปกัน
เถอะ บางทีเขาอาจจะบอกได้ว่าพวกเราควร
ไปทางไหน”

๗ ซา อูลพูดกับคนรับใช้ของเขาว่า “ถ้าเรา
ไปหาเขา เรามีอะไรจะให้กับเขาหรือ อาหาร
ในถุงของพวกเราก็จหมดแล้ว เราไม่มีของ
ขวัญอะไรจะไปให้คนของพระเจ้าเลย”

๘ คนรับ ใช้ตอบเขาว่า “ดูซิ ข้าพเจ้ามีเงิน
อยู่สามกรัม ข้าพเจ้าจะเอาไปให้คนของ
พระเจ้า แล้วเขาก็จะบอกกับพวกเราว่าควร
จะไปทางไหน”

๙ (อิสราเอลในสมัยก่อน ถ้าใครไป
สอบถามเรื่องต่าง ๆ กับพระเจ้า เขาจะพูดว่า
“ไปเถอะไปหาผู้ ที่เห็นนิมิตกัน” เพราะใน
สมัยก่อนนั้น คนเรียกผู้พูดแทนพระเจ้าว่า
“ผู้ทำนาย”) ๑๐ ซา อูลตอบคนรับใช้ของเขาว่า
“ดีมาก ไปกันเถอะ” จากนั้นพวกเขาก็ไป
ยังเมืองที่คนของพระเจ้าคนนั้นอยู่

๑๑ ระหว่างทางเดินขึ้นเขาเข้าไปในเมือง
นั้น พวกเขาได้พบพวกเด็กผู้หญิงออกมาตัด
น้ำ จึงถามเด็กเหล่านั้นว่า “ผู้ ที่เห็นนิมิตอยู่
ที่นี่หรือเปล่า”

๑๒ พวกเด็กผู้หญิงเหล่านั้นตอบว่า “เขามา
อยู่ที่นี่ และเพิ่งไปก่อนหน้าท่าน รีบๆหน่อย
เขาเพิ่งเข้ามาในเมืองของพวกเราวันนี้เอง
เพราะมีประชาชนมาถวายเครื่องบูชาบนที่สูง
นั้น ๑๓ พ่อท่านทั้งสองเข้าไปถึงในเมือง ท่าน
จะได้พบเขาก่อนที่เขาจะขึ้นไปกินอาหาร
บนที่สูงนั้น ประชาชนจะไม่เริ่มกินอาหาร
จนกว่าเขาจะมาถึง เพราะเขาต้องขอบคุณ

* ๘:๑๖ ผู้งวัว มาจากฉบับแปลกรีกโบราณ ฉบับฮีบรูเขียนว่า พวกชายหนุ่ม

พระเจ้าสำหรับเครื่องบูชา นั้น หลังจากนั้นคนที่ได้รับเชิญมากก็จะกินอาหารกัน ขึ้นไปตอนนั้นเอง ท่านจะได้พบเขาทันที”

๑๔ ซามูเอลและคนรับใช้ขึ้นไปในเมือง ขณะที่พวกเขากำลังเข้ามาในเมืองนั้น ซามูเอลก็เดินตรงมาทางพวกเขา กำลังเดินมาตามทางที่จะขึ้นไปบนสถานที่สูงนั้น

๑๕ หนึ่งวันก่อนที่ซา อูลจะมาถึง พระยะโฮวห์ได้แสดงให้เห็นให้ซา อูลรู้ว่า ๑๖ “พรุ่งนี้เวลานี้ เราจะส่งชายหนุ่มคนหนึ่งจากแผ่นดินเบนยามินมาให้เจ้าเจิมเขาเป็นผู้นำเหนือคนอิสราเอลของเรา เราจะช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟี ลิส เตีย เราได้เห็นความทุกข์ยาก ประชาชนของเรา และเราก็ตัดสินเสียงร้องไห้ ช่วยของพวกเขาแล้ว”

๑๗ เมื่อซา มู เอลเห็นซา อูล พระยะโฮวห์ก็พูดกับเขาว่า “นี่คือชายที่เราได้บอกเจ้า เขาจะปกครองประชาชนของเรา”

๑๘ ซา อูลเข้ามาใกล้ซา มู เอลที่ประตู และถามว่า “ช่วยบอกหน่อยว่าบ้านของผู้ ที่เห็นนิมิตอยู่ที่ไหน”

๑๙ ซา มู เอลตอบว่า “เรานี้แหละคือผู้ ที่เห็นนิมิต ให้ท่านเดินนำหน้าเราไปบนที่สูงนั้น เพราะวันนี้ท่านจะกินอาหารร่วมกับเรา และพรุ่ง นี้เราถึงจะให้ท่านกลับไป และจะบอกกับท่านถึงสิ่งทั้งหมดที่ท่านข้องใจอยู่”

๒๐ ส่วนฝูงลาที่หายไปเมื่อสามวันก่อน ก็ไม่ต้องห่วงอีกแล้ว เพราะพวกเขาหามันพบแล้ว และตอนนี้ มีสิ่งที่ซาอูอิสราเอลทั้งหมดกำลังมองหาอยู่ สิ่งนั้นก็คือน้ำและครอบครัวของท่าน”

๒๑ ซาอูลตอบว่า “แต่เราเป็นคนเผ่าเบนยามิน เผ่าที่เล็กที่สุดของอิสราเอล และตระกูลของเราที่ด้อยที่สุดในพวกตระกูลทั้งหมด

ของเผ่าเบน ยา มิน ทำไมท่านถึงพูดอย่างนี้กับเรา”

๒๒ แล้วซา มู เอลจึงนำซา อูลและคนใช้เข้ามาในห้องโถง และให้เขาทั้งสองนั่งที่หัวโต๊ะ แยกที่เชิญมาทั้งหมดมีประมาณสามสิบคน ๒๓ ซามูเอลพูดกับพ่อครัวว่า “ให้เอาเนื้อชิ้นที่เราให้ท่านไปมานั้น ชิ้นที่เราบอกให้แยกเก็บไว้ต่างหากนั่นแหละ”

๒๔ ตั้ง นั้นพ่อ ครัวจึงนำเนื้อส่วนซา อูลและเนื้อที่ติดมันมาวางไว้ตรงหน้าซา อูล ซา มู เอลพูดว่า “กินเนื้อที่วางไว้ตรงหน้าท่านเถิด เพราะตอนที่เราเรียกผู้คนมาประชุมกัน เนื้อส่วนนี้ก็ได้ออกเก็บไว้สำหรับท่าน สำหรับโอกาสพิเศษนี้” และซา อูลก็กินอาหารเย็นกับซามูเอลในวันนั้น

๒๕ หลังจากกินกันเสร็จแล้ว ซา อูลและคนรับใช้ลงมาจากบนที่สูง และ เข้ามาในเมือง ซา มู เอลได้จัดที่นอนให้กับซา อูลบนดาดฟ้า ๒๖

๒๖ แล้วซาอูลก็นอน รีเข้าตัววันรุ่งขึ้น ซา มู เอลตะโกนเรียกซา อูลบนดาดฟ้าว่า “ลุกขึ้นเถาะ เราจะส่งท่านไปตามทางของท่าน” เมื่อซา อูลลุกขึ้น เขาและซา มู เอลก็ออกไปข้างนอกด้วยกัน

๒๗ เมื่อพวกเขาเดินมาถึงชานเมือง ซา มู เอลพูดกับซาอูลว่า “ให้บอกคนใช้ ให้เดินนำหน้าพวกเราขึ้นไปก่อน” และคนใช้ก็ทำตามนั้น “แต่ให้ท่านอยู่ที่นี้ก่อน เพื่อเราจะได้ออกข้อความจากพระเจ้าให้ท่านรู้”

ซามูเอลเจิมซาอูล

๑ จากนั้นซามูเอลได้หยิบขวดน้ำมัน ๑๐ และเทลงบนหัวของซา อูล พร้อมกับจูบเขา และพูดว่า “พระยะโฮวห์ได้เจิมท่านให้เป็นผู้นำเหนือคนอิสราเอล ซึ่งเป็นทรัพย์สินของพระองค์แล้ว เจ้าจะได้ครอบ

* ๙:๑๖ ความทุกข์ยาก คำนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ

† ๙:๒๔ เนื้อส่วนซา มู เอลจะเป็นต้นขาด้านซ้ายที่ถูกเก็บไว้เป็นพิเศษสำหรับแขกสำคัญ ส่วนต้นขาด้านขวาจะเก็บไว้ให้คนบวชที่ทำหน้าที่เผาศูว์บูชา คนบวชได้ช่วยเหลือในการฆ่าสัตว์ และเอาส่วนไขมันของสัตว์ไปวางไว้บนแท่นบูชาเพื่อให้เป็นของขวัญแก่พระเจ้า

‡ ๙:๒๕ ซามูเอล ... ซาอูลบนดาดฟ้า ข้อความนี้มาจากสำเนาแปลกรีก ส่วนในภาษาฮีบรูกล่าวว่า “ซามูเอลได้พูดกับซาอูลบนดาดฟ้า”

§ ๙:๒๕ ดาดฟ้า ในสมัยอิสราเอลโบราณ ใช้เป็นห้องเสริมรับแขกและใช้เก็บของ

§ ๙:๒๖ แล้วซา อูลก็นอน ข้อความนี้มาจากสำเนาแปลกรีกโบราณ ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันเขียนว่า “แล้วพวกเขา ก็ลุกขึ้นแต่เช้า”

ครองประชาชน แล้วช่วยให้พวกเขารอดพ้นจากพวกศัตรูที่อยู่ล้อมรอบพวกเขา พระองค์ได้เจิมท่านให้เป็นผู้ครอบครองเหนือคนของพระองค์ แล้วนี่จะเป็นหลักฐานพิสูจน์ว่าคำพูดของเราเป็นความจริง คือ ^๒เมื่อท่านจากเราไปในวันนี้ ท่านจะพบชายสองคนอยู่ใกล้หลุม ศพของราเชลที่เมืองเศลซาคาห์ในเขตแดนของเบนยามิน พวกเขาจะบอกท่านว่า ‘ฝูงลาที่ท่านตามหานั้นเจอแล้ว และตอนนี้ศิษย์พ่อของท่านเลิกห่วงเรื่องฝูงลาแล้ว แต่กลับเป็นห่วงท่านแทน’ พ่อท่านพูดว่า ‘เราจะทำยังไงดี เกี่ยวกับเรื่องของคุณชายเรา’

^๓จากนั้นท่านจะเดินต่อไปจนถึงต้นไม้ใหญ่ที่ทาโบร์ ที่นั่นท่านจะพบชายสามคนที่กำลังจะขึ้นไปพบพระเจ้าที่เบธเอล ชายคนที่หนึ่งจะแบกลูกแพะสามตัว ชายคนที่สองจะถือขนมปังสามก้อน และชายคนที่สามจะถือถุงหนังใส่เหล้า องุ่นหนึ่ง ^๔พวกเขาจะทักทายท่านและจะให้ขนมปังที่ยืนถวายสองชุด ^๕ซึ่งสงวนไว้ให้กับนักบวช ให้กับท่าน ก็ให้รับเอาไว้จากพวกเขา ^๖หลังจากนั้นท่านจะไปถึงเมืองกิเบอาห์ของพระเจ้า ซึ่งมีทหารรักษาการของฟีลีสเตียอยู่ เมื่อท่านเข้าใกล้เมืองนั้น ท่านจะพบขบวนผู้พูดแทนพระเจ้ากำลังลงมาจากบนที่สูงนั้น กำลังเล่นพิณ กลอง ขลุ่ย และพิณใหญ่ นำหน้าเข้ามา และกำลังพูดแทนพระเจ้าอยู่ ^๗พระวิญญาณของพระเจ้าจะเสด็จมาอยู่กับท่าน และท่านจะร่วมกันพูดแทนพระเจ้ากับพวกเขา ท่านจะเปลี่ยนไปเป็นคนละคน ^๘เมื่อสัญญาเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ท่านจะสามารถทำอะไรก็ได้ที่ท่านคิดว่าดี เพราะพระเจ้าจะสถิตอยู่กับท่าน

^๙ให้ท่านล้วงหน้าไปไกลกาลก่อนเรา เราจะลงไปหาท่านอย่างแน่นอน เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสังสรรค์บูชา แต่ท่านต้องรอเราอยู่ที่นั่นเจ็ดวันจนกว่าเราจะมาหาท่าน และบอกท่านว่าท่านจะต้องทำอะไร

ซาอูลกลายเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า

^๑เมื่อซาอูลหันหลังไปจากซามูเอล พระเจ้าได้เปลี่ยนจิตใจของซาอูล และสัญญาต่างๆ เหล่านี้ได้เกิดขึ้นกับเขาในวินัน ^๒เมื่อเขาทั้งสองมาถึงเมืองกิเบอาห์ของพระเจ้า ก็พบกับขบวนของผู้พูดแทนพระเจ้า พระวิญญาณของพระเจ้าก็พุ่งเข้าไปในตัวซาอูล และซาอูลก็ร่วมพูดแทนพระเจ้ากับคนเหล่านั้น ^๓เมื่อคนที่เคยรู้จักเขามาก่อน เห็นเขาพูดแทนพระเจ้าอยู่กับพวกผู้พูดแทนพระเจ้า ก็ถามกันว่า “นั่นมันอะไรกัน เกิดอะไรขึ้นกับลูกชายของศิษย์ซาอูลเป็นผู้พูดแทนพระเจ้าด้วยหรือ”

^๔ชายคนหนึ่งที่อยู่ที่นั่นตอบว่า “ดูเหมือนเขาจะเป็นผู้นำของคนเหล่านั้น” ^๕ดังนั้นมันจึงเป็นคำพูดติดปากกันว่า “ซาอูลเป็นผู้พูดแทนพระเจ้าด้วยหรือ”

ซาอูลกลับถึงบ้าน

^๑หลังจากซาอูลหยุดพูดแทนพระเจ้า เขาก็ขึ้นไปบนที่สูง

^๒ลุงของซาอูลก็ถามเขาและคนรับใช้ว่า “พวกเจ้าไปอยู่ที่ไหนมา”

ซาอูลตอบว่า “เราไปตามหาฝูงลา แต่เมื่อตามไม่เจอ เราเลยไปหาซามูเอล”

^๓ลุงของซาอูลพูดว่า “บอกลุงซิว่า ซามูเอลพูดอะไรกับเจ้า”

^๔ซาอูลตอบว่า “เขายืนยันกับพวกเราว่าฝูงลาได้หาเจอแล้ว” แต่เขาไม่ได้บอกลุงของเขาเรื่องที่ซามูเอลพูดเกี่ยวกับการเป็นกษัตริย์

ซามูเอลประกาศให้ซาอูลเป็นกษัตริย์

^๑ซามูเอลเรียกประชุมคนอิสราเอลต่อหน้าพระยาห์เวห์ที่มิสปาท ^๒และได้บอกกับคนทั้งหลายว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของคนอิสราเอล พูดไว้ว่าอย่างนี้ว่า ‘เป็นเรานี้แหละ ที่

* ๑๐:๑ **เจ้าจะได้ ... เป็นความจริง คือ** ข้อความนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ

† ๑๐:๕ **ขนมปังที่ยืนถวายสองชุด** พบในฉบับแปลกรีกและฉบับฮีบรูที่เจอในถ้ำคัมรัน แต่ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน เขียนว่า “สองของขนมปัง”

‡ ๑๐:๕ **พูดแทนพระเจ้าอยู่** ในที่นี้อาจจะหมายถึง พระวิญญาณสถิตอยู่ในคนเหล่านั้น และควบคุมพวกเขาให้ร้องสรรเสริญพระเจ้า ร้องเพลงและเต้นรำ

§ ๑๐:๑๒ **ดูเหมือน ... คนเหล่านั้น** หรือแปลตรงๆได้ว่า “ใครเป็นพ่อของคนเหล่านั้น” คำว่า “พ่อ” บางครั้งใช้เรียกคนที่นำและสอนผู้พูดแทนพระเจ้า

ได้นำคนอิสราเอลออกจากอียิปต์ และเราได้ช่วยพวกเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากเงื้อมมือของคนอียิปต์ และอาณาจักรทั้งหลายที่ข่มเหงพวกเจ้า” ๑๘ แต่ตอนนี้พวกเจ้าทั้งหลายได้ละทิ้งพระเจ้าของเจ้า ผู้ที่ช่วยพวกเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากความหายนะและความโศกเศร้าทั้งหลายของเจ้า แต่พวกเจ้าทั้งหลายกลับพูดว่า “ไม่เอา ขอตั้งกษัตริย์มาปกครองพวกเรา” ดังนั้น ตอนนี้ ให้เข้ามาอยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ ตามเผ่าและตระกูลของพวกเจ้า”

๒๐ เมื่อซา มู เอลนำเผ่าทั้งหลายของคนอิสราเอลเข้ามา ก็มีการจับสลากกัน และคนเผ่าเบนยามินก็ได้รับเลือก ๒๑ จากนั้นเขาก็นำตระกูลต่างๆในเผ่าเบนยามินเข้ามาที่ละตระกูล และตระกูลมัดรีก็ได้รับเลือกตามสลาก สุดท้ายซาอูลลูกชายของคิชก็ได้รับเลือกโดยการจับสลากนี้

แต่เมื่อพวกเขาตามหาซาอูลกลับไม่พบตัว ๒๒ พวกเขาจึงถามพระยาห์เวห์ว่า “ชายคนนีมาที่นี่แล้วหรือยัง”

พระยาห์เวห์ตอบว่า “เขาซ่อนตัวอยู่หลังทิวห่อเหล่านั้น”

๒๓ พวกเขาจึงวิ่งไปตามซาอูลออกมา เมื่อซาอูลยืนอยู่ท่ามกลางประชาชน เขาจะสูงเกินคนอื่น ๆ ไปหนึ่งช่วงป่า

๒๔ ซามูเอลพูดกับประชาชนทั้งหมดว่า “พวกท่านได้เห็นคนที่พระยาห์เวห์ได้เลือกแล้วหรือยัง ไม่มีใครเหมือนเขาเลยในท่ามกลางประชาชนทั้งหมด”

ดังนั้นประชาชนจึงร้องตะโกนว่า “ขอให้กษัตริย์ทรงพระเจริญ”

๒๕ ซามูเอลอธิบายให้ประชาชนฟังถึงกฎระเบียบเกี่ยวกับการเป็นกษัตริย์ เขาได้เขียนมันลงบนม้วนกระดาษและได้วางมันไว้ต่อหน้าพระยาห์เวห์ จากนั้นซามูเอลก็ปล่อยให้ประชาชนกลับบ้านของพวกเขา

๒๖ ซาอูลก็กลับบ้านของเขาที่กิเบอาห์ด้วยมีคนกล้าหาญที่พระเจ้าได้ดลใจให้ติดตามซาอูลไปจำนวนหนึ่ง ๒๗ แต่ก็มีพวกชอบก่อปัญหาบาง คนพูดถึงซาอูลว่า “ไอ้หมอนี้จะช่วยเหลือเราพวกเราได้” พวกเขาต่างดูถูกเขา

และไม่นำของขวัญมาให้ แต่ซาอูลไม่พูดอะไรเลย

นาหาช กษัตริย์ของชาวอัมโมน

กษัตริย์นาหาชของชาวอัมโมนได้ทำร้ายเผ่ากาตและรูเบน นาหาชได้ควักตาขวาของชายทุกคน และไม่ยอมให้ใครมาช่วยพวกเขา เขาได้ควักตาขวาของชายอิสราเอลทุกคนที่อาศัยอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน แต่มีชายอิสราเอลเจ็ดพันคนหนีจากชาวอัมโมนไปอยู่ที่เมืองยาเบช-กิเลอาด *

นาหาชกษัตริย์ของคนอัมโมน

๑ ประมาทหนึ่งเดือนผ่านไป นาหาชคนอัมโมนได้ขึ้นมალ้อมเมืองยาเบช-กิเลอาด ชาวเมืองยาเบชจึงพูดกับนาหาชว่า “ทำสัญญาสงบศึกกับพวกเราเถิด และเราจะยอมรับใช้ท่าน”

๒ แต่นาหาชชาวอัมโมนตอบว่า “เราจะทำสัญญาสงบศึกกับพวกเจ้า ก็ต่อเมื่อเราได้ออกตาข้างขวาของพวกเจ้าออกทุกคน เพื่อคนอิสราเอลทั้งหมดจะได้ได้รับความอับอายขายหน้า”

๓ พวกผู้นำของเมืองยาเบชพูดกับเขาว่า “ขอเวลาพวกเราสักเจ็ดวัน เพื่อจะได้ส่งข่าวไปให้ทั่วทุกแห่งที่คนอิสราเอลอยู่ แต่ถ้าไม่มีใครมาช่วยพวกเรา เราก็คงยอมจำนนต่อท่าน”

ซาอูลช่วยกู้ยาเบช-กิเลอาด

๔ เมื่อพวกคนส่งข่าวมาถึงเมืองกิเบอาห์ของซาอูล พร้อมกับแจ้งข่าวที่เกิดขึ้นให้กับชาวเมือง ชาวเมืองต่างพากันร้องไห้เสียงดัง ๕ พอติซาอูลที่เพิ่งกลับมาจากท้องทุ่งกำลังต้อนฝูงวัวมา เขาจึงถามว่า “เกิดอะไรขึ้นกับประชาชนหรือ ทำไมพวกเขาถึงร้องไห้กันใหญ่”

ชาวเมืองจึงบอกซาอูลถึงเรื่องที่เกิดขึ้นกับคนยาเบช ๖ เมื่อซาอูลได้ฟังเรื่องที่เกิดขึ้น พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ก็พุ่งเข้าไปอยู่ในตัวซาอูล และทำให้เขาโกรธมาก ๗ เขาเอาวัวมาสองตัวสับเป็นชิ้นๆและให้คนส่งขึ้น

* ๑๐:๒๗ กษัตริย์นาหาช ... เมืองยาเบช-กิเลอาด ประโยคนี้ไม่ได้อยู่ในฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน แต่อยู่ในฉบับแปลโบราณบางฉบับ และอยู่ในฉบับฮีบรูที่พบในถ้ำคูมรัน

ส่วนของวัวไปให้คนอิสราเอลทั้งหมด พร้อมประกาศว่า “ใครที่ไม่ยอมตามซาอูลและซามูเอลมา วัวของพวกเขาจะถูกสับเป็นชิ้นๆ เหมือนวัวตัวนี้”

ประชาชนก็เกิดความหวาดกลัวพระยาห์เวห์ และพวกเขาก็ให้ความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน “เมื่อซาอูลรวบรวมพลอยู่ที่เมืองเบเซก นับคนอิสราเอลได้จำนวนสามแสนคนและคนยูดาห์สามหมื่นคน”

“ซาอูลและคนอิสราเอลทั้งหมดบอกคนส่งข่าวที่มาจากว่า “ไปบอกคนยาเบซ-กิเลอาดว่า ‘เที่ยงของวันพรุ่งนี้ พวกท่านจะได้ รับการช่วยกู้’”

เมื่อคนส่งข่าวนำเรื่องนี้มาบอกกับคนยาเบซ พวกเขาก็ดีใจกันใหญ่^{๑๐} และพวกเขาก็บอกกับคนอัมโมนว่า “พรุ่งนี้เราจะยอมจำนนต่อท่าน และพวกท่านสามารถทำกับพวกเราชาวยาเบซ-กิเลอาดตามที่ท่านเห็นดี”

“๑๑ วันรุ่งขึ้นซาอูลแบ่งคนออกเป็นสามกลุ่ม ในระหว่างการเฝ้าเวรในตอนเช้า พวกเขาก็บุกเข้าไปทำลายค่ายของคนอัมโมนและฆ่าพวกเขา จนกระทั่งถึงเวลาเที่ยง พวกที่รอดชีวิตก็หนีกระเจิดกระเจิงตัวใครตัวมัน†

“๑๒ แล้วประชาชนก็พูดกับซามูเอลว่า “คนที่พูดว่า ‘ไอ้ซาอูลคนนั้นจะมาครอบครองเหนือพวกเราอย่างนั้นหรือ’ ให้นำคนเหล่านั้นมาให้พวกเรา เพื่อจะได้ฆ่าซะ”

“๑๓ แต่ซาอูลพูดว่า “จะไม่มีการฆ่าตายในวันนี้ เพราะเป็นวันที่พระยาห์เวห์ได้ช่วยกู้คนอิสราเอลให้รอดพ้น”

“๑๔ ดังนั้นซาอูลจึงพูดกับประชาชนว่า “มาเถอะพวกเราไปที่กิลกาลกัน เพื่อจะไปยืนยันอีกครั้งหนึ่งในเรื่องการปกครองด้วยกษัตริย์”

“๑๕ แล้วประชาชนอิสราเอลทั้งหมดก็ไปที่กิลกาล และยืนยันให้ซาอูลเป็นกษัตริย์ต่อหน้าพระยาห์เวห์ แล้วพวกเขาก็ถวายเครื่องสังสรรค์บูชาให้กับพระยาห์เวห์ ซาอูลและ

คนอิสราเอลทั้งหมดก็ได้เฉลิมฉลองกันอย่างยิ่งใหญ่

ซามูเอลพูดเรื่องกษัตริย์

๑๒ ซามูเอลพูดกับคนอิสราเอลทั้งหมดว่า “เราได้รับฟังทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านพูดกับเรา และได้ตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือพวกท่าน^๑ ตอนนี พวกท่านมีกษัตริย์เป็นผู้นำแล้ว ส่วนเราก็แก่และผมหงอกแล้ว และพวกลูกชายของเราก็ได้อยู่ที่นี้กับพวกท่าน เราได้เป็นผู้นำของพวกท่านมาตั้งแต่หนุ่มจนถึงวันนี้^๒ เรายืนอยู่ที่นี้แล้ว ถ้าเราได้ทำอะไรผิดต่อพวกท่าน ก็ให้ว่ามาเลย ต่อหน้าพระยาห์เวห์ และต่อผู้ที่พระองค์ได้เจิมไว้ เราได้ยึดวัว หรือยึดลาของใครไปบ้าง ใครที่โดนเราโกง หรือโดนเราข่มเหงบ้าง เราได้ รับสินบนจากมือใครบ้างเพื่อปิดหูปิดตาเรา ถ้าเราได้ทำสิ่งใดที่ได้พูดมาแล้วนั้น เราจะชดใช้ให้”

“พวกเขาตอบว่า “ท่านไม่เคยโกง หรือข่มเหงพวกเรา ท่านไม่เคยรับสินของใครๆ จากมือของใครเลย”

“ซามูเอลพูดกับพวกเขาว่า “พระยาห์เวห์และคนที่พระองค์เจิมไว้ได้เป็นพยานต่อพวกท่านในวันนี้ว่า พวกท่านไม่พบสิ่งใดในมือของเรา” พวกเขาก็ตอบว่า “พระองค์เป็นพยาน”

“๖ จากนั้นซาอูลพูดกับประชาชนว่า “พระยาห์เวห์ได้แต่งตั้งไมเสสกับอาโรน และได้นำบรรพบุรุษของท่านออกมาจากอียิปต์”^๗ ตอนนี ให้พวกท่านมายืนอยู่ที่นี้ เพราะเราจะดำเนินคดีกับพวกท่านต่อหน้าพระยาห์เวห์ เราจะบอกพวกท่านถึงสิ่งดีๆ ที่พระยาห์เวห์ได้ทำให้กับพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน

“หลังจากที่ยาโคบเข้าไปอยู่ในอียิปต์ และคนอียิปต์ได้กดขี่ข่มเหงลูกหลานของเขา บรรพบุรุษของพวกท่านได้ร้องขอความช่วยเหลือจากพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ก็ส่งไมเสสกับอาโรน มานำพวกเขาออกจากอียิปต์จนมาตั้งรกรากอยู่ที่นี้

* ๑๑:๘ จำนวน ... สามหมื่นคน หรืออาจจะแปลได้ว่า “สามร้อยกองและคนยูดาห์สามสิบกอง”

† ๑๑:๑๑ ตัวใครตัวมัน หรือแปลตรงๆได้ว่า “ไม่มีสองคนอยู่ด้วยกันเลย”

‡ ๑๒:๗ เราจะบอกพวกท่าน คำเหล่านี้มาจากสำเนาแปลกรีกโบราณ

^๙ แต่บรรพบุรุษของท่านได้ลืมนพระ ยาร์เวห์ของเขา พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ พวกเขาจึงขายพวกเขาให้ตกไปอยู่ในมือ ของสิ เส รา ซึ่งเป็นแม่ทัพของกองทัพฮา ซอร์ และปล่อยให้พวกเขาคอยอยู่ในมือของ คนฟี ลี ส เตีย และกษัตริย์เมืองโม อับ แล้ว พวกนั้นก็สู้ รบกับบรรพบุรุษของท่าน ^{๑๐} บรรพบุรุษของพวกท่านได้ร้องขอความ ช่วยเหลือจากพระยาร์เวห์ว่า ‘พวกเราได้ทำ บาป พวกเราได้ละทิ้งพระยาร์เวห์ ไปรับใช้ พวกพระบา อัลและพวกพระอัส ทา โรท แต่ ตอน นี้ โปรดช่วยพวกเราให้พ้นจากมือศัตรู ด้วยเถิด และพวกเราจะรับใช้พระองค์’

^{๑๑} ดั่ง นั้นพระ ยาร์เวห์จึงส่งกิด โอน บาราค ทัยฟธาห์ † และซามูเอล † มา แล้ว พระองค์ได้ช่วย กู้พวกท่านจากเงื้อมมือของ ศัตรูที่มีอยู่รอบด้าน เพื่อให้ท่านอยู่อย่าง ปลอดภัย ^{๑๒} แต่เมื่อพวกท่านได้เห็นนา หาซ กษัตริย์ของคนอัม โม นออกมาก่อสู้กับพวก ท่าน พวกท่านก็พูดกับเราว่า ‘ไม่ได้แล้ว พวกเราต้องการมีกษัตริย์ปกครองพวกเรา’ ทั้งๆที่พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกท่านเป็น กษัตริย์ของพวกท่านอยู่แล้วก็ตาม ^{๑๓} ต่อ จากนี้ไป นี้คือกษัตริย์ที่พวกท่านได้เลือก คนที่พวกท่านได้ร้องขอ § และพระ ยาร์เวห์ ได้ตั้งกษัตริย์เหนือพวกท่านแล้ว ^{๑๔} ถ้าพวก ท่านยำเกรงพระยาร์เวห์ ยอมรับใช้ เชื่อฟัง และไม่ขัดขืนพวกคำสั่งของพระองค์ ถ้า พวกท่านและกษัตริย์ที่ปกครองพวกท่าน ติดตามพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน พระเจ้าก็จะช่วย กู้พวกท่าน ^{๑๕} แต่ถ้าพวก ท่านไม่เชื่อ ฟังพระ ยาร์เวห์ หรือขัดขืนพวก

คำสั่งของพระองค์ มือของพระองค์ก็จะต่อสู้ กับพวกท่านเหมือนกับที่ต่อสู้กับบรรพบุรุษ ของพวกท่าน

^{๑๖} ตอนนี้อยู่หนึ่งยุคอยู่สิ่งที่ยิ่งใหญ่ ที่พระ ยาร์เวห์กำลังจะทำให้เกิด ขึ้นต่อ หน้หน้าต่อตา พวกท่าน ^{๑๗} พวกท่านก็รู้ว่าตอนนี้เป็นฤดู เก็บเกี่ยวข้าวสาลี †† ซึ่งฝนแล้ง เราจะร้องขอ ให้พระ ยาร์เวห์ทำให้ฝนตกและฟ้าร้อง พวกท่านจะรู้ว่ามันชั่ว ร้ายขนาดไหนใน สายตาของพระยาร์เวห์ เมื่อท่านร้องขอให้ มี กษัตริย์”

^{๑๘} จากนั้นซา มู เอลได้ร้องขอต่อพระ ยาร์เวห์ และในวันนั้นเอง พระยาร์เวห์ได้ ทำให้ฝนตกและฟ้าร้อง ประชาชนทั้งหมด จึงเกรงกลัวพระ ยาร์เวห์และซา มู เอล ^{๑๙} ประชาชนทั้งหมดจึงพูดกับซา มู เอลว่า “ช่วยอธิษฐานต่อพระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของ ท่าน ให้กับพวกเราผู้รับใช้ของท่านด้วย เพื่อ พวกเราจะได้ไม่ตาย เพราะบาปที่เราร้องขอ ให้มีกษัตริย์ซึ่งเป็นการทำบาปเพิ่มขึ้นไปอีก จากบาปอื่นๆที่เราได้ทำอยู่แล้ว”

^{๒๐} ซามูเอลตอบว่า “ไม่ต้องกลัว แม้พวก ท่านได้ทำสิ่งชั่ว ร้าย นี้ ก็อย่าได้หันไปจาก พระยาร์เวห์ แต่ให้รับ ใช้พระ ยาร์เวห์อย่าง สุดหัวใจ ^{๒๑} อย่าหันไปตามรูปเคารพต่างๆที่ ไร้ประโยชน์ พวกมันไม่สามารถทำสิ่งดี หรือ ช่วยชีวิตท่านได้ เพราะพวกมันเป็นสิ่งที่ไร้ ประโยชน์

^{๒๒} เพื่อรักษาชื่อเสียงอันยิ่งใหญ่ของพระ ยาร์เวห์ พระองค์จะไม่ละทิ้งประชาชนของ พระองค์ เพราะพระ ยาร์เวห์ยินดีที่จะทำให้ พวกท่านเป็นคนของพระองค์ ^{๒๓} ส่วนเราเอง

* ๑๒:๑๑ กิดเอน หรือ เยรูบอาอัล อ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือผู้วินิจฉัย บทที่ ๖-๘

† ๑๒:๑๑ บาราค อยู่ในสำเนาแปลกรีกและภาษาซีเรีย เขาต่อสู้เคียงข้างกับเด โบ ราห์ ใน หนังสือ ผู้วินิจฉัย บทที่ ๔-๕ ในฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน ใช้คำว่า “เบตาน” ซึ่งอาจจะ เป็นอีก คนหนึ่งที่พบใน ๑ พงศาวดาร ๗:๑๗

‡ ๑๒:๑๑ เยฟธาห์ อ่านเรื่องเขาเพิ่มเติมได้จากหนังสือผู้วินิจฉัย บทที่ ๑๐:๖-๑๒:๗

§ ๑๒:๑๑ ซามูเอล มาจากฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันและจากสำเนากรีกบางฉบับ แต่สำเนากรีก ฉบับอื่นและฉบับซีเรีย เขียนว่า “แซมสัน” เรื่องนี้อ่านได้จากหนังสือผู้วินิจฉัย บทที่ ๑๓:๑๖

§ ๑๒:๑๓ คนที่พวกท่านได้ร้องขอ ตรงนี้คงเป็นการเล่นคำในภาษาฮีบรู “คนที่พวกท่านได้ ร้องขอ” ออกเสียงเหมือนชื่อ “ซาอูล”

** ๑๒:๑๔ พระเจ้าก็จะช่วยกู้พวกท่าน คำเหล่านี้มาจากสำเนาแปลกรีกโบราณ

†† ๑๒:๑๗ ฤดูเก็บเกี่ยวข้าวสาลี ช่วงที่ไม่มีฝนตก เป็นช่วงเวลาแห้งแล้งของปี

เราจะไม่หยุดอธิษฐานเพื่อพวกท่าน เพราะถ้าเราหยุด เราก็ได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์ และเราก็ยังจะสอนพวกท่านในสิ่งที่ดีงาม และถูกต้อง ^{๒๔} แต่ขอให้ยาห์เกรงพระยาห์เวห์ และรีบใช้พระองค์อย่างจริงจังและสิ้นสุดใจของท่าน ให้ระลึกถึงสิ่งยอดเยี่ยมทั้งหลายที่พระองค์ได้ทำให้กับพวกท่าน ^{๒๕} แต่ถ้าท่านยังจะถือ ดึงและทำสิ่งที่ชั่วร้าย พระเจ้าก็จะกวาดพวกท่านและกษัตริย์ของพวกท่านทิ้งไป”

ซาอูลทำผิดครั้งแรก

^๑เมื่อซาอูลขึ้นเป็นกษัตริย์ เขา **๑๓** มีอายุ ... ปี * และเขาได้ปกครองอิสราเอลอยู่เป็นเวลา ... สองปี [†] ซาอูลเลือกผู้ชายอิสราเอลมาสวมพันธคน ให้สองพันธคนอยู่กับเขาที่มิคมาซ และในเขตเทือกเขาของเบธเอล ส่วนอีกหนึ่งพันธคนให้อยู่กับโยนาธานที่เมืองกิเบอาห์ ในเขตแดนของเบนยามิน คนที่เหลือนอกจากนั้นเขาก็ปล่อยให้กลับบ้านตัวเอง

^๓โยนาธานได้โจมตีกองหน้าของฟิลิสเตียที่เกบา และคนฟิลิสเตียก็ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขาพูดว่า “คนอิสราเอลก่อการกบฏแล้ว” ‡

จากนั้นซาอูลได้เรียกให้เปาแตร เขา สัตว์ไปทั่วแผ่นดิน และพูดว่า “ให้คนฮีบรูทั้งหลายได้ยินข่าวนี้” “คนอิสราเอลทั้งหมดจึงได้ยินข่าวว่า “ซาอูลได้ตีกองหน้าของฟิลิสเตียที่เกบา คราวนี้แหละคนฟิลิสเตียจะหมิ่นขี้หน้าคนอิสราเอลแน่”

และประชาชนก็ถูกเรียกให้ออกมาสมทบกับซาอูลที่กิลกาล “คนฟิลิสเตียได้รวมพลกันเพื่อสู้รบกับอิสราเอล พวกเขามีรถรบสามพัน ^๑ คัน และทหารม้าหกพันคน และมีทหารมากมายเหมือนกับทรายที่ชายฝั่งทะเล พวก

เขาขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ที่มิคมาซ ทางทิศตะวันออกของเบธาเวน

^๒เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่า พวกเขาอยู่ในสถานการณ์ที่คับขัน และกองทัพของพวกเขาถูกกดดันอย่างหนัก พวกเขาจึงซ่อนตัวอยู่ตามถ้ำ ตามโพรงไม้ ตามซอกหิน ตามอุโมงค์ และตามบ่อเก็บน้ำ “คนฮีบรูบางคนถึงกับข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปที่เมืองกาตและกิเลอาด ส่วนซาอูลยังคงอยู่ที่กิลกาลและกองทัพทั้งหมดที่อยู่กับเขาต่างกลัวจนตัวสั่น

^๔ซาอูลได้เฝ้าคอยอยู่เจ็ดวัน ตามเวลาที่ซามูเอลได้กำหนดไว้ แต่ซามูเอลก็ไม่ได้มาที่กิลกาล และประชาชนที่อยู่กับซาอูลก็เริ่มกระจัดกระจายไป ^๕ ดังนั้นเขาจึงพูดว่า “เอาเครื่องเผาบูชา และเครื่องสังสรรค์บูชามาให้เรา” และซาอูลก็ได้ถวายเครื่องเผาบูชา ^{๑๐} ทันทีที่ซาอูลถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ สิ้นลง ซามูเอลก็มาถึง ซาอูลจึงออกไปต้อนรับเขา

^{๑๑}ซามูเอลถามว่า “ท่านได้ทำอะไรลงไป” ซาอูลตอบว่า “เมื่อเราเห็นว่าประชาชนเริ่มกระจัดกระจายไป และท่านก็ไม่มาตามเวลาที่นัดไว้ และคนฟิลิสเตียก็ไ้รวมพลกันที่มิคมาซ ^{๑๒} เราคิดว่า ‘ตอนนี้คนฟิลิสเตียจะลงมาต่อสู้กับเราที่กิลกาล และเราก็ยังไม่ได้ขอให้พระยาห์เวห์ช่วยเหลือ ดังนั้นเราจึงผินใจถวายเครื่องเผาบูชาเอง”

^{๑๓}ซามูเอลพูดว่า “ท่านได้ทำสิ่งที่โง่โง่ลงไปแล้ว ท่านไม่ได้ทำตามคำสั่งที่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่านได้สั่งท่านไว้ ถ้าท่านได้ทำตาม พระองค์จะก่อตั้งอาณาจักรของท่านเหนือคนอิสราเอลตลอดไป ^{๑๔} แต่ตอนนี้ อาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืนอีกแล้ว พระยาห์เวห์ได้ค้นหาผู้ชายอีกคนหนึ่งที่จะทำตามใจพระองค์ ^{๑๕} และได้แต่งตั้งเขาให้เป็นผู้นำประชาชนของพระองค์แล้ว เพราะ

* ๑๓:๑ มีอายุ ... ปี ตัวเลขได้ขาดหายไปจากสำเนาฉบับฮีบรู และทั้งข้อได้ขาดหายไปจากสำเนาภาษากรีก

† ๑๓:๑ เวลา ... สองปี ตัวเลขข้างหน้าสองตกไปในฉบับสำเนาฮีบรู

‡ ๑๓:๓ พวกเขาพูดว่า “คนอิสราเอลก่อการกบฏแล้ว” มาจากฉบับแปลกรีกโบราณ คำเหล่านี้ไม่อยู่ในพวกฉบับฮีบรูที่ยังหลงเหลืออยู่

๑ ๑๓:๕ สามพัน มาจากฉบับสำเนาแปลกรีกโบราณ ส่วนในสำเนาฮีบรูเขียนว่าสามหมื่น

๑๕ ๑๓:๑๕ ผู้ชายอีก ... ใจพระองค์ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ผู้ชายที่พระองค์เลือกตามใจพระองค์เอง”

ท่านไม่ได้รักษาคำ สั่งของพระ ยาร์เวห์”
 ๑๕ จากนั้นซามูเอลก็ลุกขึ้นไปจากกิลกาล

การต่อสู้ที่มีคมาซ

ซา อูลและกองทัพที่เหลือของเขาได้จาก กิล กาล “ไปยังเมืองกิเบ อาห์ในเขตแดน เบนยา มิน ซา อูลนับคนที่เหลืออยู่กับเขาได้ ประมาณหกร้อยคน” ๑๖ ซา อูลและโย นานา ลูกชายของเขาไปกับคนที่อยู่กับเขา ได้ไปพัก อยู่ที่เกบาในเขตแดนเบนยามิน

ในขณะที่คนฟี ลิส เตียตั้งค่ายอยู่ที่มี คมาซ ๑๗ คนฟี ลิสเตียได้แบ่งกำลังสำหรับโจมตีออกเป็นสามกอง กองที่หนึ่งมุ่งตรงไปโอฟราห์ที่อยู่ใกล้กับซู อัล ๑๘ กองที่สองตรงไปเบธ โฮ โรน และกองที่สามตรงไปที่เขตแดนเหนือ หุบเขาเศโบอิมที่หันไปทางทะเลทราย

๑๙ คนฟี ลี ส เตียไม่ยอมให้มีช่างตีเหล็ก เหลืออยู่ในแผ่นดินอิสราเอลแม้แต่คนเดียว เพราะคนฟี ลิสเตียพูดกันว่า “ไม่อย่างนั้นคน ฮีบรูจะทำดาบ ทำหอกใช้กัน” ๒๐ ดังนั้นคนอิสราเอลทั้งหมดจึงต้องลงไปหาคนฟี ลิสเตียเพื่อลับคราด พลั่ว ขวาน และเคียวของพวกเขาให้คม ๒๑ คนฟี ลิสเตียคิดค่าลับคราดและพลั่ว เป็นเงินแปดกรัม และคิดค่าลับสามง่าม ขวาน และปฏิัก ๒ เป็นเงินสี่กรัม ๒๒ ดังนั้นในวันทีสู้รบกันนั้น กองทหารของซา อูลและโย นานา จึงไม่มีดาบหรือหอกอยู่ในมือ มีแต่ซาอูลและโยนาธานลูกชายเท่านั้นที่มี

๒๓ ตอน นี้กองกำลังกองหนึ่งของฟี ลิส เตีย ได้เดิน ทางมาถึงทาง ข้ามที่จะไปเมืองมี คมาซแล้ว

โยนาธานสู้กับคนฟี ลิสเตีย

๑๔ ๑ วันหนึ่งโย นานา ลูกชายของซา อูลได้พูดกับเด็กหนุ่มผู้ถืออาวุธของเขาว่า “มาเถอะ ให้พวกเราไปที่ค่ายของคนฟี ลิสเตียที่อยู่ฝั่งโน้นกัน” แต่เขาไม่ได้บอกซาอูลพ่อของเขา

๒ (ขณะ นั้นซา อูลกำลังพัก ผ่อนอยู่ที่ชานเมืองกิเบอาห์ที่ใต้ต้นทับทิมในมิ โกรธู กับคนประมาณหกร้อยคน ๓ ซึ่งในจำนวนนั้นมียาห์หีผู้ใส่โศฟอดอยู่ด้วย เขาเป็นลูกชายของอาทิ หุบซึ่งเป็นพี่ชายของอีคาโบด อีคาโบด

และอาทิ หุบเป็นลูกชายของฟี เนห์ส ฟี เนห์ส เป็นลูกชายของเอลี เอลีเคยเป็นนักบวชของพระยาร์เวห์อยู่ที่เมืองซีโลห์ ไม่มีใครรู้ว่าโย นานาได้ออกไปแล้ว

๔ ทางข้ามทั้งสองข้างที่โยนาธานจะใช้ข้ามเข้าไปยังค่ายของฟี ลี ส เตียนั้นเป็นหน้าผา หน้าผาทองสองด้านนี้ ข้างหนึ่งเรียกว่าโบเชส และอีกข้างหนึ่งเรียกว่าเสนห์ ๕ หน้าผาด้านหนึ่งอยู่ทางเหนือตรงฝั่งเมืองมี คมาซ ส่วนหน้าผาดีกด้านอยู่ทางใต้ตรงฝั่งเมืองเกบา)

๖ โย นานา พุดกับเด็กหนุ่มผู้ถืออาวุธของเขาว่า “ไปกันเถอะ พวกเราข้ามไปยังป้อมทหารของไอ้วพวกผู้ชายที่ยังไม่ได้ทำพิธี ขลิบพวกนั้น บางทีพระยาร์เวห์อาจจะมาช่วยเราทำสิ่ง นี้ก็ได้ ไม่มีอะไรจะมาขัดขวางไม่ให้พระยาร์เวห์มาช่วยเราได้ ไม่ว่าพระองค์จะใช้คนมากหรือน้อยก็ตาม”

๗ คนถืออาวุธของเขาพูดว่า “ทำอะไรก็ได้ตามใจท่าน ลุยไปเลย ข้าพเจ้าจะอยู่เคียงข้างท่านตลอดไป”

๘ โยนาธานพูดว่า “ถ้าอย่างนั้นไปกันเถอะ พวกเราจะข้ามไปหาคนฟี ลิสเตีย และปล่อยให้พวกเขาเห็นพวกเรา ๙ ถ้าพวกเขาพูดกับพวกเราว่า ‘คอยอยู่ที่นั่นจนกว่าพวกเราจะลงไปหาเจ้า’ พวกเราก็จะหยุดในที่ที่พวกเราอยู่และจะไม่ไปหาพวกเขา ๑๐ แต่ถ้าพวกเขาพูดว่า ‘ขึ้นมาหาพวกเราสิ’ พวกเราก็จะขึ้นไป เพราะนั่นจะเป็นสัญญาณให้กับเรา ว่าพระ ยาร์เวห์ได้มอบพวกเขาไว้ในกำมือของพวกเราแล้ว”

๑๑ โย นานา และคนถืออาวุธของเขาจึงแสดงตัวให้คนฟี ลิส เตียที่ค่ายได้เห็น พวกเขา ก็พูดว่า “ดูซิ พวกฮีบรูกำลังคลานออกจากรูที่พวกมันใช้หลบซ่อน” ๑๒ ชายคนหนึ่ง ในค่ายก็ตะโกนใส่โย นานา และคนถืออาวุธของเขาว่า “ขึ้นมาหาพวกเราสิ แล้วพวกเรา จะให้บทเรียนกับพวกเจ้า”

ดังนั้นโย นานา จึงพูดกับคนถืออาวุธของเขาว่า “ป็นตามเรามา พระ ยาร์เวห์ได้มอบพวกเขาให้อยู่ในกำมือของคนอิสราเอลแล้ว”

๑๓ โย นานา ปีนขึ้นไปด้วยมือและเท้าของเขา คนถืออาวุธของเขาปีนตามมาอย่างติดๆ

* ๑๓:๑๕ ซาอูล ... จากกิลกาล ประโยคนี้มาจากสำเนาแปลกรีกโบราณ

† ๑๓:๒๑ ปฏิัก เหล็กแหลมที่ใช้บังคับสัตว์ให้เดินตามทาง

โยนาธานสู้รบกับคนฟีลิสเตีย และคนฟีลิสเตียก็ล้มลงต่อ หน้าโยนาธาน คนถืออาวุธของเขาทำตามติดๆ และได้ฆ่าฟันพวกนั้นอยู่ข้างหลังเขา ^{๑๔}ในการปะทะกันครั้งแรก พวกเขาสองคนฆ่าคนฟีลิสเตียตายประมาณยี่สิบคนในพื้นที่ประมาณสองไร่

^{๑๕}จากนั้นทหารทั้งกองทัพของฟีลิสเตียก็ตกใจกลัวจนตัวสั่น คือพวกที่อยู่ในค่าย ในสนามรบ พวกที่อยู่ตามป้อมต่างๆและพวกที่อยู่ในกองกำลังย่อย ได้เกิดแผ่นดินไหวขึ้นมันเป็นความหวาดกลัวที่พระเจ้าส่งมา

^{๑๖}พวกยามของซาอูลที่กิเบอาห์ในแผ่นดินเบนยามิน เห็นทหารฟีลิสเตียวิ่งหนีไปคนละทิศละทาง ^{๑๗}ซาอูลจึงพูดกับคนที่อยู่กับเขาว่า “เรียกพวกเรมารวมพลกันให้หมด และดูว่าใครหายไป”

เมื่อตรวจดูก็พบว่าโยนาธานและคนถืออาวุธของเขาไม่ได้อยู่ที่นั่น

^{๑๘}ซาอูลจึงพูดกับอาหิยาห์ว่า “ให้นำเอาโพลตามาที่นี่” (ในเวลานั้นอาหิยาห์ใส่เอาโพลยืนอยู่ต่อหน้าชาวอิสราเอล) ^{๑๙}ขณะที่ซาอูลกำลังพูดกับนักบวช เพื่อคอยคำแนะนำจากพระเจ้า ก็เกิดเสียงอีกทีก็ขึ้นในค่ายฟีลิสเตียและมันก็ดังขึ้นๆ ซาอูลจึงพูดกับนักบวชว่า “ไม่ต้องตั้งสลากจากเอาโพลเพื่อถามพระยาห์เวห์แล้ว ไม่มีเวลาแล้ว” †

^{๒๐}ดังนั้นซาอูลและประชาชนที่อยู่กับเขาจึงออกไปเพื่อจะรบ แต่พวกเขากลับพบว่าคนฟีลิสเตียอยู่ในความสับสนถือดาบฆ่าฟันกันเอง ^{๒๑}คนอื่นรูปที่เดิมเคยอยู่กับคนฟีลิสเตียและพวกที่อยู่ในค่ายก็หันมาร่วมมือกับคนอิสราเอล มาอยู่ฝ่ายเดียวกับซาอูลและโยนาธาน ^{๒๒}เมื่อคนอิสราเอลทั้งหมดที่หลบซ่อนอยู่ตามแถบเทือกเขาเอฟราอิมรู้ว่าคนฟีลิสเตียกำลังหนี พวกเขาก็เข้าร่วมรบและไล่ล่าคนฟีลิสเตียอย่างดุเดือด

^{๒๓}ในวันนั้นพระยาห์เวห์ได้ช่วยกู้คนอิสราเอลไว้ การสู้รบได้ขยายเลยเมืองเบธา

เวนออกไป กองทัพทั้งหมดได้อยู่กับซาอูล ตอนนั้นเขามีทหารอยู่หนึ่งหมื่นคน การสู้รบได้ขยายไปทุกเมืองในแถบเนินเขาของเอฟราอิม ‡

ซาอูลทำความผิดอีกครั้ง

^{๒๔}แต่ซาอูลได้ทำผิดอย่างใหญ่หลวงในวันนั้น “คนอิสราเอลทั้งเหน็ดเหนื่อยและหิวจัดเพราะซาอูลได้บังคับประชาชนให้สาบานว่า “ใครก็ตามที่กินอาหารก่อนค่ำและก่อนที่เราจะได้แก้แค้นศัตรูของเรา ขอให้ถูกสาปแช่ง” ดังนั้นจึงไม่มีใครในกองทัพได้กินอาหารเลย

^{๒๕}ฝ่ายกองทัพได้เข้าไปในป่า และได้พบรังผึ้งอยู่บนพื้น ^{๒๖}เมื่อพวกเขาเข้าไปในป่าก็เห็นน้ำผึ้งกำลังไหลออกจากรัง แต่ไม่มีใครเอามือไปร่อนน้ำผึ้งมากิน เพราะพวกเขากลัวคำสาบาน ^{๒๗}แต่โยนาธานไม่รู้เรื่องที่ซาอูลพอของเขาบังคับให้ประชาชนสาบาน เขาจึงใช้ปลายไม้เท้าที่ถืออยู่ในมือแหงเข้าไปในรังผึ้ง แล้วเอามือปาดน้ำผึ้งมาเข้าปาก ทำให้กลับมีเรี่ยวแรงขึ้น

^{๒๘}ตอนนั้นก็มีทหารคนหนึ่งบอกเขาว่า “พอของท่านบังคับให้เหล่าทหารสาบานว่า “ใครที่กินอาหารวันนี้จะถูกสาปแช่ง” นั่นเป็นเหตุที่ทำให้ผู้คนอ่อนเพลีย”

^{๒๙}โยนาธานพูดว่า “พอของเราได้ทำความลำบากแก่ผู้คนในประเทศแล้ว ดูซิที่เราสดชื่นขึ้นขนาดไหน เมื่อเราได้ชิมน้ำผึ้งเพียงเล็กน้อย ^{๓๐}มันจะดีแค่ไหนถ้าวันนี้ประชาชนได้กินอาหารที่พวกเขาได้รับมาจากศัตรู เราก็คงจะฆ่าพวกฟีลิสเตียได้มากกว่านี้อีกเยอะทีเดียว”

^{๓๑}ในวันนั้นหลังจากที่คนอิสราเอลได้โจมตีคนฟีลิสเตียจากเมืองมิคมาซไปจนถึงเมืองอัยยาโลน พวกเขาทั้งหมดเรียวแรง ^{๓๒}พวกเขาเข้ายึดข้าวของต่างๆ รับประทานอาหารรวมทั้งกินเนื้อสดด้วย

* ๑๔:๑๘ ข้อนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ แต่ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน เขียนว่า “ให้นำหีบของพระเจ้ามาที่นี่ เพราะว่าในเวลานั้นหีบนั้นได้อยู่กับคนอิสราเอล”

† ๑๔:๑๙ *ไม่ต้องตั้ง ... ไม่มีเวลาแล้ว* แปลตรงๆได้ว่า “ตั้งมือของเจ้าออกมาได้แล้ว”

‡ ๑๔:๒๓ *กองทัพทั้งหมด ... ของเอฟราอิม* มาจากสำเนาแปลกรีกโบราณ

§ ๑๔:๒๔ *แต่ซาอูล ... ในวันนั้น* ประโยคนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ

^{๓๓}จากนั้นก็มีคนไปบอกซาอูลว่า “ดูซิพวกทหารกำลังทำบาปต่อพระยาห์เวห์ด้วยการกินเนื้อที่ยังมีเลือดติดอยู่”

ซาอูลพูดว่า “พวกเจ้าได้ทำบาปแล้ว กลิ้งก้อนหินก้อนใหญ่มาที่นี่เดี๋ยวนี้” ^{๓๔}จากนั้นเขาก็พูดอีกว่า “ไปแจ้งกับประชาชนทั้งหลายว่า ให้แต่ละคนเอาริวและแกะมาให้เรา แล้วฆ่าพวกมันกินกันที่นี่ อย่าทำบาปต่อพระยาห์เวห์ ด้วยการกินเนื้อสัตว์ที่ยังมีเลือดติดอยู่อีก”

ตั้งนั้นทุกคนจึงเอาริวของเขามาฆ่าที่นั่นในคืนนั้น ^{๓๕}จากนั้นซาอูลได้สร้างแท่นบูชาต่อพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เขาได้ทำอย่างนี้

^{๓๖}ซาอูลพูดว่า “ให้เราลงไปได้ล่าคนฟีลิสเตียในคืนนี้จนถึงรุ่งเช้า ยึดข้าวของต่างๆ ของพวกมัน และอย่าปล่อยให้ใครรอดชีวิตแม้แต่คนเดียว”

ประชาชนก็พูดว่า “ทำตามที่ท่านเห็นว่าดีเถิด”

แต่นักบวชกลับพูดว่า “ให้เราถามพระเจ้าในที่นี้ดูก่อนเถอะ”

^{๓๗}ตั้งนั้นซาอูลจึงถามพระเจ้าว่า “เราควรไล่ตามคนฟีลิสเตียหรือไม่ พระเจ้าจะให้พวกเขาตกอยู่ในกำมือของคนอิสราเอลหรือไม่” แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ตอบอะไรแก่ซาอูลในวันนั้น

^{๓๘}ซาอูลจึงพูดว่า “ผู้นำของทหารทั้งหลายมาที่นี่เถอะ และค้นหาดูสิว่า ใครทำบาปในวันนี้” ^{๓๙}เราขอสาบานต่อพระยาห์เวห์ ผู้ช่วยชีวิตคนอิสราเอล ถ้าแม้แต่โยนาธานลูกชายของเราเองทำบาป เขาก็ต้องตาย” ไม่มีใครพูดอะไรสักคำ

^{๔๐}ซาอูลพูดกับคนอิสราเอลทั้งหมดว่า “พวกท่านทั้ง หลายยืนอยู่ที่นั่น เราและลูกชายจะยืนอยู่ที่นี้”

ประชาชนก็ตอบว่า “ทำในสิ่งที่ท่านเห็นว่าดีเถิด”

^{๔๑}จากนั้นซาอูลก็อธิษฐาน “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ได้โปรดตอบข้าพเจ้าผู้รับใช้ของพระองค์ในวันนี้ด้วยเถิด ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ถ้า

เป็นตัวข้าพเจ้าหรือโยนาธานลูกชายข้าพเจ้าที่ได้ทำบาป ก็ขอให้สลากรอกออกมาเป็นอุรีม แต่ถ้าอิสราเอลคนของพระองค์ได้ทำบาป ก็ขอให้สลากรอกออกมาเป็นหุมมิม”

แล้วซาอูลและโยนาธานก็ถูกเลือกประชาชนอื่นๆก็รอดไป ^{๔๒}ซาอูลพูดว่า “โยนสลากรอกครั้งหนึ่ง ดูสิว่าระหว่างเรากับโยนาธานลูกของเรา ใครเป็นคนทำผิด” แล้วโยนาธานก็ถูกเลือก

^{๔๓}แล้วซาอูลได้พูดกับโยนาธานว่า “บอกพ่อซิว่า เจ้าทำอะไรลงไป”

โยนาธานตอบว่า “ลูกเพียงแค่มิมน้ำผึ้งที่ติดอยู่ที่ปลายไม้เท้าเท่านั้น ตอนนั้น ลูกก็พร้อมที่จะตายแล้ว”

^{๔๔}ซาอูลพูดว่า “ขอพระเจ้าลงโทษเราอย่างหนักถ้าเราไม่รักษาคำพูด โยนาธาน เจ้าจะต้องตาย”

^{๔๕}แต่ประชาชนพูดกับซาอูลว่า “โยนาธานสมควรจะตายอย่างนั้นหรือ เขาคือผู้นำชัยชนะอันยิ่งใหญ่มาสู่อิสราเอล ไม่มีทางพระยาห์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า จะไม่มีผมสักเส้นบนหัวของเขาคงต้องตกพื้น เพราะเป็นพระเจ้าเองที่ช่วยเขาให้รบชนะในวันนี้” ตั้งนั้นประชาชนได้ช่วยชีวิตโยนาธานไว้ เขาจึงไม่ตาย

^{๔๖}แล้วซาอูลได้หยุดติดตามคนฟีลิสเตียและพวกเขา ก็กลับไปยั้งแผ่นดินของตน

ซาอูลสู้กับศัตรูของอิสราเอล

^{๔๗}หลังจากที่ซาอูลได้ รับหน้าที่ปกครองอิสราเอล เขาได้สู้รบกับศัตรูที่อยู่รอบด้านคือชาวโมอับ ชาวอัมโมน ชาวเอโดม พวกกษัตริย์ของโคบัท และชาวฟีลิสเตีย ไม่ว่าเขาจะหันไปทางไหน เขาก็มีชัยเหนือคนเหล่านั้น ^{๔๘}เขาต่อสู้อย่างกล้าหาญและทำให้พวกอามาเลคพ่ายแพ้ และช่วยคนอิสราเอลให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของคนเหล่านั้นที่เคยปล้นอิสราเอล

^{๔๙}ซาอูลมีลูกชายคือโยนาธาน อิชีวี และมัลคีชัว ส่วนลูกสาวคนโตของเขาชื่อเมราบ

* ๑๔:๔๑ จากนั้นซาอูล ... ในวันนี้ด้วยเถิด ประโยคนี้ พบในฉบับสำเนากรีกโบราณ ส่วนฉบับฮีบรูที่นิยมใช้ เขียนว่า “แล้วซามูเอลก็อธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลว่า ‘โปรดให้คำตอบที่ถูกต้อง’”

และลูกสาวคนเล็กชื่อมี คาล ๕๐เมียของเขา ชื่ออาหิโนอัมซึ่งเป็นลูกสาวของอาหิมาอัส

แม่ทัพของซา อูลคืออับ เนอ ร์ลูกชายของ เนอ ร์ เนอ ร์เป็นลุงของซาอูล ๕๑ พ่อของซาอูล คือคิซ และพ่อของอับ เนอ ร์คือเนอ ร์ ทั้งคิซ และเนอ ร์ต่างก็เป็นลูกของอาบีเอล

๕๒ ตลอดชีวิตของซา อูล ได้ทำสงครามกับ คนฟีลิสเตียอย่างหนัก และเมื่อซาอูลพบคน เก่งและกล้าหาญ ก็จะเอามาอยู่ด้วยกับเขา

ซาอูลไว้ชีวิตกษัตริย์อามาเลค

๑๕ ซามูเอลพูดกับซา อูลว่า “เราคือ คนที่พระ ยาร์เวห์ส่งให้มาเจิมท่าน ให้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนอิสราเอลของ พระองค์ ดังนั้น ให้ฟังคำพูดจากพระยาร์เวห์ ๒ พระยาร์เวห์ ผู้มีฤทธิ์ทึ่ง สิ้นพูดว่า ‘เราจะ ลงโทษคนอา มาเลค สำหรับการกระทำของ พวกเขา ที่ไปสกัดกั้นชาวอิสราเอลตอนที่ ออกมาจากอียิปต์ ๓ ให้ไปโจมตีคนอา มาเลคเดี๋ยว นี้ ทำลายให้หมด สิ้นอุทิศให้กับพระ ยาร์เวห์ อย่าได้ละเว้นชีวิตพวกเขา ฆ่าให้ หมดทั้งผู้ชายผู้หญิง ลูกเล็กเด็กแดง ทั้งวัว แกะ อูฐและลา”

๔ ตั้ง นนั้นซา อูลจึงเรียกรวม พลที่เท ลา อิม ได้ทหารเดินเท้าสองแสนคน และคนยู ดาห์ หนึ่งหมื่นคน ๕ ซา อูลยก ทัพไปที่เมืองอา มาเล คและไปตั้งขุมอยู่ในหุบเขาลึก ๖ จาก นั้นเขาพูดกับคนเค ในต์ว่า “ไปจากคนอา มาเล ค ซะ เพื่อที่เราจะได้ไม่ทำลายพวกเจ้า พร้อมกับคนอามาเลค เพราะพวกเจ้ามีน้ำใจ ต่อคนอิสราเอล ตอนที่พวกเขาออกมาจาก อียิปต์” คนเค ในต์จึงย้ายออกไปจากคนอา มาเลค

๗ แล้วซา อูลได้โจมตีคนอา มาเล ค ตลอด ทางจากเมืองฮา วิ ลาห์ไปจนถึงซูร์ ไปทาง ตะวัน ออกของอียิปต์ ๘ เขาได้จับตัวอา กัก กษัตริย์ของอา มาเล คไว้ และฆ่าประชาชน ทั้งหมดของอา กักด้วยดาบ ๙ แต่ซา อูลและ ทหารได้ไว้ชีวิตอา กัก และฝูงสัตว์ที่ดีที่สุด มี พวกแกะ พวกวัว พวกลูกวัวอ้วนพีและพวก ลูกแกะ พวกเขาจะไม่ทำลายของที่ดีๆ แต่

อะไรที่ไร้ค่าและอ่อนแอ พวกเขาจะทำลาย อุทิศให้กับพระยาร์เวห์

พระเจ้าจะทิ้งซาอูลไม่ให้เป็นกษัตริย์

๑๐ แล้วซา มู เอลก็ได้ รับผิดชอบต่อคำจากพระ ยาร์เวห์ว่า ๑๑ “เราเสียใจที่แต่งตั้งซาอูลเป็น กษัตริย์ เพราะเขาได้หันหลังให้กับเรา และ ไม่ได้ทำตามคำสั่งต่างๆของเรา” ซา มู เอลก็ โกรธ จึงร้องต่อพระยาร์เวห์ตลอดทั้งคืน

๑๒ ซา มู เอลตื่นขึ้นแต่เช้าเพื่อจะไปพบซา อูล แต่มีคนบอกเขาว่า “ซา อูลได้ไปที่คาร เมล เขาได้สร้างอนุสาวรีย์เพื่อเป็นเกียรติให้ กับตัวเขาเอง และได้เลยไปที่กิลกาล”

ซามูเอลจึงไปหาซาอูลที่คารเมล ซาอูลเพิ่ง เอาส่วนแรกของสิ่งต่างๆที่เขาได้ยึดมาจาก ชาวอามาเลค เผาถวายเป็นเครื่องบูชาให้กับ พระยาร์เวห์ †

๑๓ เมื่อซามูเอลมาหาซา อูล ซา อูลก็พูดว่า “ขอพระ ยาร์เวห์อวยพรท่าน เราได้ทำตาม คำสั่งทั้งหลายของพระยาร์เวห์”

๑๔ แต่ซา มู เอลพูดว่า “อ้าว แล้วทำไมหู เราถึงยังได้ยินเสียงแคะร้องกัน และเสียงวู้ ที่เราได้ยินนั้น มันคืออะไรกัน”

๑๕ ซาอูลตอบว่า “อ้อ นั่นหรือ พวกทหารนำ พวกมันมาจากชาวอา มาเล ค พวกเขาได้ไว้ ชีวิตแกะและวัวที่ดีที่สุด เพื่อเผาเป็นเครื่อง บูชาสำหรับพระยาร์เวห์พระเจ้าของท่าน แต่ พวกเราได้ทำลายส่วนที่เหลือทั้งหมด”

๑๖ ซามูเอลพูดกับซาอูลว่า “พอเถอะ ให้เรา บอกท่านว่าเมื่อคืนนี้พระ ยาร์เวห์ได้พูดอะไร กับเรา”

ซาอูลพูดว่า “บอกเรามาเถิด”

๑๗ ซามูเอลบอกว่า “แม่ในอดีต ท่านเคย มองตัวเองว่าเป็นคนเล็กน้อย แต่ตอนนี้ท่าน กลายเป็นหัวหน้าของเผ่าต่างๆของอิสราเอล ไม่ใช่หรือ พระ ยาร์เวห์ได้เจิมท่านเป็น กษัตริย์เหนือคนอิสราเอล ๑๘ และพระองค์ได้ มอบหมายงานให้ท่าน โดยสั่งว่า ‘ไปทำลาย คนอา มาเล ค พวกคนชั่วช้าเหล่านั้นให้หมด สิ้น’ ๑๙ ให้ทำสงครามกับพวกเขา จนกว่าจะ กวาดล้างพวกเขาจนสิ้นซาก แล้วทำไมท่าน ถึงไม่ทำตามที่พระ ยาร์เวห์บอก ทำไม่ท่าน

* ๑๕:๔ สองแสนคน และคนยูดาห์หนึ่งหมื่นคน หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “สองร้อยกอง และคนยูดาห์สิบกอง”
† ๑๕:๑๖ ซาอูลเพิ่ง ... พระยาร์เวห์ ประโยคนี้น่ามาจากสำเนาแปลกรีกโบราณ

ไปยึดสิ่งของต่างๆไว้และทำสิ่งเลวร้ายใน
สายตาของพระยาห์เวห์”

๒๐ ซามูเอลตอบว่า “แต่ นี่เราได้ทำตามพระ
ยาห์เวห์นี่นะ เราได้ทำงานที่พระ ยาห์เวห์ได้
มอบหมายไว้ เราได้ทำลายคนอามาละคน
หมดสิ้น และได้นำเอา กักษัตริย์ของพวกเขา
เขากลับมา” ๒๑ พวกเขาหารได้ยึดแกะและวัวที่
ดีที่สุด เพื่อมอบให้พระเจ้า เพื่อเป็นเครื่อง
บูชา แก่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่านที่กิล
กาล”

๒๒ แต่ซา มู เอลตอบว่า “พระ ยาห์เวห์
ชอบใจในเครื่องเผาบูชาและสัตว์บูชา เท่าๆ
กับการเชื่อ ฟังเสียงของพระ ยาห์เวห์หรือยัง
ไง การเชื่อฟัง ก็ดีกว่าการถวายเครื่องบูชา
การยอมฟัง ก็ดีกว่าไขมันของพวกเขาและผู้
๒๓ เพราะการยกย่อง เป็นบาปอย่างกับไปดูหมิ่น
ความดี ดึง เลวอย่างกับการกราบไหว้รูป
เคารพ ท่านได้ละทิ้งคำพูดของพระ ยาห์เวห์
พระองค์ก็เลยละทิ้งท่านไม่ให้เป็นกษัตริย์”

๒๔ ซามูเอลพูดกับซา มู เอลว่า “เราได้ทำบาป
แล้ว เราได้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระยาห์เวห์ และ
คำสั่ง สอนของท่าน เป็นเพราะเราเกรงกลัว
ประชาชน เราก็เลยยอมฟังพวกเขา ๒๕ บัดนี้
เราขออ้อนวอนต่อท่าน ให้ยกโทษให้กับบาป
ของเรา และกลับไปกับเรา เพื่อเราจะได้นมัสการพระยาห์เวห์”

๒๖ แต่ซา มู เอลตอบเขาว่า “เราจะไม่กลับ
ไปกับท่าน ท่านได้ละทิ้งคำ พูดของพระ
ยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ได้ละทิ้งท่านไม่ให้
เป็นกษัตริย์เหนือคนอิสราเอล”

๒๗ เมื่อซา มู เอลหันหลังจะไป ซามูเอลได้จับ
ชายเสื้อ คลุมของเขาไว้ ทำให้มันฉีกขาด
๒๘ ซามูเอลพูดกับเขาว่า “พระยาห์เวห์ได้ฉีก
อาณาจักรอิสราเอลไปจากท่านในวันนี้ และ
มอบให้กับเพื่อนบ้านของท่านที่เป็นคนที่ดี
กว่าท่าน ๒๙ พระ ยาห์เวห์เป็นศักดิ์ศรีของ
อิสราเอล พระองค์ไม่โกหก และไม่เปลี่ยนใจ
เพราะพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ที่ชอบเปลี่ยนใจ”

๓๐ ซามูเอลตอบว่า “เราได้ทำบาปไปแล้ว แต่
ได้โปรดให้เกียรติเราต่อ หน้าพวกผู้นำอาวุโส
และคนอิสราเอลทั้ง หลายด้วยเถิด กลับไป

กับเราด้วยเถิด เพื่อเราจะได้นมัสการพระ
ยาห์เวห์ พระเจ้าของท่าน” ๓๑ ดังนั้นซา มู เอล
จึงกลับไปกับซา มู เอล และซา มู เอลก็ไปนมัสการ
พระยาห์เวห์

๓๒ จากนั้นซา มู เอลได้พูดว่า “ให้เอาตัวอากักษัตริย์ของอามาละมาให้เรา”

อากักเข้ามาหาซา มู เอลอย่างมั่นใจ เพราะ
เขาคิดว่า “ความขมขื่นของความตายได้ผ่าน
เราไปแล้วแน่” ๓

๓๓ แต่ซา มู เอลพูดว่า “อย่างที่ได้บาปของท่าน
ทำให้หญิงทั้งหลายไม่มีลูก ดังนั้นแม่ของ
ท่านก็จะไม่มีลูกเหมือนกัน” แล้วซา มู เอล
ก็ฟันดา กักจนขาดเป็นท่อนๆต่อหน้าพระ
ยาห์เวห์ที่กิลกาล

๓๔ จากนั้นซา มู เอลก็กลับไปที่รามัท ส่วน
ซา มู เอลก็กลับไปที่บ้านของเขาที่กิเบ อาห์
๓๕ ตลอดชีวิตของซา มู เอลเขาก็ไม่ได้ไปหา
ซา มู เอลอีกเลย ซามูเอลโสกรเศร้างต่อเรื่องของ
ซา มู เอล และพระยาห์เวห์เองก็เสียใจที่ได้แต่งตั้ง
ซา มู เอลเป็นกษัตริย์เหนือคนอิสราเอล

ซา มู เอลเจิมดาวิดเป็นกษัตริย์

๑๖

๑ พระ ยาห์เวห์พูดกับซา มู เอลว่า
“เจ้าจะเสียใจกับเรื่องซา มู เอลไปอีก
นานแค่ไหน เพราะเราได้ละทิ้งเขาไม่ให้เป็น
กษัตริย์เหนืออิสราเอล ให้เดิมนำมันลงใน
เขาสัตว์ ๓ ของเจ้าให้เต็ม เราจะให้เจ้าไปพบ
เจสซีแห่งเบธเลเฮม เราได้เลือกลูกชายของ
เขาคนหนึ่งมาเป็นกษัตริย์”

๒ แต่ซา มู เอลพูดว่า “ข้าพเจ้าจะไปได้อย่างไร
ถ้าซา มู เอลรู้ เรื่องนี้ข้าจะต้องฆ่าข้าพเจ้าอย่าง
แน่นอน”

พระ ยาห์เวห์ตอบว่า “เอาวัวตัว เมียร์นๆ
ไปกับเจ้าตัวหนึ่ง และบอกว่า ‘เรามาถวาย
เครื่องบูชา แก่พระ ยาห์เวห์’ ๓ ให้เชิญเจส
ซีมาที่การถวายเครื่องบูชานั้น เราจะแสดงให้
เจ้ารู้ว่าเจ้าควรทำอย่างไร คนที่ เราจะชี้ให้เจ้า
รู้ เจ้าจะเจิมคนนั้นให้กับเรา”

๔ ซา มู เอลทำตามคำพูดของพระ ยาห์เวห์
เมื่อเขามาถึงเบธเลเฮม พวกผู้นำอาวุโสของ

* ๑๕:๓๒ ความขมขื่น ... ไปแล้วแน่ หรือ “เขาจะไม่ฆ่าเราแน่”

† ๑๕:๓๒ อากักเข้ามา ... ไปแล้วแน่ ผู้นำแบลกริดโบราณ เขียนประโยคนี้ว่า “อากักมีโซ
ลามาอยู่เดินเข้ามาหาซา มู เอล และคิดในใจว่า ‘สงสัยนี่คงจะขมขื่นยิ่งกว่าตายม่ง’”

‡ ๑๖:๑ เขาสัตว์ เขาของสัตว์ที่ต้อนในกองวงใช้เป็นเหมือนกับขวิดน้ำ

เมืองนั้นก็กลัวจนตัวสั่นเมื่อพบเขา พวกเขาต่างก็ถามว่า “ท่านมาอย่างสันติใช่ไหม”

๕ ซามูเอลตอบว่า “ใช่ เรามาอย่างสันติ เรามาเพื่อถวายเครื่องบูชาแก่พระ ยาร์เวห์ ชำระตัวพวกท่านและมาถวายเครื่องบูชา ร่วมกับเราเถิด” จากนั้นเขาได้ชำระเจส ซี และพวกลูกชายของเขา แล้วเชิญพวกเขามายังที่ถวายเครื่องบูชา

๖ เมื่อพวกเขามาถึง ซามูเอลได้เห็นเอลีอับ และคิดว่า “แน่นอนเลย คนที่พระ ยาร์เวห์ จะให้เจิมนั้น ตอน นี้ยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ แล้ว”

๗ แต่พระ ยาร์เวห์พูดกับซามูเอลว่า “อย่ามองที่หน้าตาหรือความสูงของเขา เพราะเราไม่ยอมรับเขา เรายาร์เวห์ไม่ได้มองเหมือนอย่างที่มนุษย์มองเห็น คนทั่วไปมักมองที่รูปร่างภายนอก แต่เรามองที่จิตใจ”

๘ จากนั้นเจส ซีได้เรียกอาบีนาตบ ให้เดินผ่านหน้าซามูเอล แต่ซามูเอลพูดว่า “พระ ยาร์เวห์ไม่ได้เลือกเขา”

๙ เจส ซีเรียกซัม มาห์ ให้เดินผ่านไป แต่ซามูเอลก็พูดว่า “พระ ยาร์เวห์ไม่ได้เลือกคนนี้ด้วย”

๑๐ เจส ซีเรียกลูกชายทั้งเจ็ดคนของเขาให้เดินผ่านหน้าซามูเอล แต่ซามูเอลก็บอกเขาว่า “พระ ยาร์เวห์ไม่ได้เลือกคนเหล่านี้”

๑๑ ซามูเอลจึงถามเจส ซีว่า “ท่านมีลูกชายทั้งหมดแค่ไหนหรือ”

เจส ซีตอบว่า “ยังมีคนสุดท้ายอีกคนหนึ่ง เขากำลังดูแลฝูงแกะอยู่”

ซามูเอลพูดว่า “ใช้ให้คนไปตามเขามาหน่อย เราจะไม่นิ่งจนกว่าเขาจะมาถึง”

๑๒ ดังนั้นเจส ซีจึงส่งคนไปตามดา วิด ลูกชายคนเล็กมา เขามีผิวสีแดง หน้าตาดีรูปหล่อ

พระ ยาร์เวห์พูดกับซามูเอลว่า “ลูกขึ้นเจิมเขา ใช้แล้ว คนนี้แหละ”

๑๓ ซามูเอลก็เอาเขาสัตว์ที่ใส่น้ำมันมาเจิมดา วิดต่อหน้าพี่ชายของเขา พระ วิญญาณของพระเจ้าได้พุ่งเข้าสถิตอยู่ในดา วิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา แล้วซามูเอลก็กลับไปรามาศ

วิญญาณชั่วรบกวนซาอูล

๑๔ แล้วพระ วิญญาณของพระ ยาร์เวห์ ได้จากซา อูลไป และพระ ยาร์เวห์ก็ได้ส่งวิญญาณชั่วมาทรมาณเขา ๑๕ พวกเขาผู้รับ ใช้ของซาอูลต่างก็พูดกับซาอูลว่า “ดูสิ วิญญาณชั่วจากพระเจ้ากำลังทรมาณท่านอยู่” ๑๖ เขาออกคำสั่งให้พวกเขาผู้รับ ใช้ของท่านไปเสาะหาคนที่เล่นพิณได้ เมื่อวิญญาณชั่วจากพระเจ้ามาอยู่กับท่าน คนนั้นจะได้เล่นพิณให้ท่านฟัง และท่านก็จะรู้สึกดีขึ้น”

๑๗ ดังนั้นซา อูลจึงสั่งพวกคนรับ ใช้ว่า “ไปเสาะหาคนที่เล่นพิณเก่งๆแล้วนำมาพบเรา”

๑๘ คนรับ ใช้คนหนึ่งตอบว่า “ข้าพเจ้าเคยพบกับลูกชายคนหนึ่งของเจส ซีแห่งเบรเดเฮม เขาเล่นพิณเก่ง กล่าวหาและเป็นนักรบ เขาเป็นคนพูดจาอ่อนหวาน และรูปหล่อ ทั้งพระ ยาร์เวห์ก็สถิตอยู่กับเขา”

๑๙ ซา อูลจึงใช้คนไปแจ้งข่าวกับเจส ซีว่า “ให้นำตัวดา วิดลูกชายของเจ้า คนที่เลี้ยงแกะมาพบเรา”

๒๐ เจส ซีก็เอาลาตัวหนึ่งบรรทุกขนมปัง หนึ่งใส่เหล้าองุ่นและลูกแพะหนึ่งตัว ให้ดา วิดลูกของเขาเอาไปมอบให้ซา อูล ๒๑ ดา วิดมาพบซาอูลและอยู่รับ ใช้เขา ซาอูลรักดา วิดมาก ดา วิดจึงได้เป็นคนหนึ่งที่ถืออาวุธของซา อูล ๒๒ จากนั้นซา อูลได้ส่งข่าวถึงเจส ซีว่า “ขอให้เจ้ายินยอมให้ดา วิดอยู่ทำงานรับ ใช้เรา เพราะเราชอบใจเขามาก”

๒๓ เมื่อ ไต่ที่วิญญาณชั่วจากพระเจ้ามาอยู่กับซา อูล ดา วิดก็จะเอาพิณของเขามาเล่น จากนั้นอาการซา อูลก็จะบรรเทา และรู้สึกดีขึ้น แล้ววิญญาณชั่วก็จะจากเขาไป

โกลิอัทท้าทายอิสราเอล

๑๗* ขณะที่คนฟี ลี ส เตียรวบรวมพลเพื่อทำสงครามที่โส โคห์ในยูดาห์ พวกเขาได้ตั้งค่ายอยู่ที่เอ เฟส ตัม มิมี ซึ่งอยู่ระหว่างโสโคห์และอาเซคาห์

๒ ซา อูลและคนอิสราเอลก็รวมพลตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาเอลาห์ และวางแนวเตรียมสู้รบกับคนฟี ลี ส เตีย ๓ คนฟี ลี ส เตียยึดภูเขาลูก

* ๑๖:๑๒ สีแดง หรือ “สีแทน” หรือเป็นไปได้อาจเป็น “ผมสีแดง” คำในภาษาฮีบรูหมายถึง “สีแดง” หรือ “หน้าเป็นสีแดง” ซึ่งแสดงว่ามีสุขภาพดี

หนึ่ง ส่วนคนอิสราเอลก็ยึดภูเขาอีกลูกหนึ่ง โดยมีหุบเขาคั่นกลางพวกเขา

“มีทหารฝีมือเยี่ยมคนหนึ่งชื่อโกลิอัท ซึ่งมาจากเมืองกัท เขาสูงหกศอกหนึ่งคืบ * เขาออกมานอกค่ายฟีลิสเตีย ^๔โกลิอัทสวมหมวกทองสัมฤทธิ์ไว้บนหัว และใส่เกราะซึ่งทำจากเหล็กหนักเจ็ดกิโลกรัม ^๖ที่เขาก็ใส่สนับแข้งทองสัมฤทธิ์ และมีหลาวทองสัมฤทธิ์ไขว้หลังอยู่ ^๗เขามีหอกที่ด้ามใหญ่พองกับไม้ที่ใช้ทอผ้า ซึ่งมีหัวหอกทำจากเหล็กหนักเจ็ดกิโลกรัม และมีทหารถือโล่ของเขาเดินนำหน้าเขาไป

^๘โกลิอัทยืนตะโกนใส่พวกทหารของอิสราเอลว่า “พวกเจ้าทั้งหลายออกมาตั้งแนวรบอยู่ทำไม ข้าไม่ใช่คนฟีลิสเตียหรือ และพวกเจ้าไม่ใช่ผู้รับใช้ของซาอูลหรือ เลือกชายคนหนึ่งลงมาสู้กับข้าหน่อย ^๙ถ้าเขามีฝีมือและฆ่าข้าได้ พวกเราจะยอมเป็นทาสของคนอิสราเอล แต่ถ้าข้าชนะและฆ่าเขาได้ คนอิสราเอลก็จะกลายเป็นทาสและรับใช้พวกเรา”

^{๑๐}แล้วโกลิอัทก็พูดว่า “วันนี้ข้าขอทำให้กองทัพอิสราเอลหาคนมาสู้กับข้า”

^{๑๑}เมื่อซาอูลและคนอิสราเอลทั้งหมดได้ยินคำพูดของคนฟีลิสเตียคนนั้น ต่างก็กลัวและท้อแท้

ดาวิดเข้าไปในแนวหน้า

^{๑๒}ดาวิดเป็นลูกชายของเจสซีคนเอเฟราธาห์ ผู้มาจากเบธเลเฮมในยูดาห์ เจสซีมีลูกชายแปดคน และในช่วงที่ซาอูลปกครองเจสซีเองก็แก่มากแล้ว ^{๑๓}ลูกชายคนโตสามคนของเขาตามซาอูลไปสงคราม คนแรกชื่อเอลีอับ คนที่สองชื่ออาบีนาตบ และคนที่สามชื่อชัมมาห์ ^{๑๔}ดาวิดเป็นน้องคนสุดท้อง พี่ชายทั้งสามได้ตามซาอูลไปรบ ^{๑๕}แต่ดาวิดก็จะไปอยู่มาจากซาอูลเป็นครั้งคราว เพื่อไปช่วยเลี้ยงฝูงแกะของพ่อที่เบธเลเฮม

^{๑๖}โกลิอัทออกมายืนท้าทายอยู่ทุกเช้าเย็นเป็นเวลาสี่สิบวัน

^{๑๗}วันหนึ่ง เจสซีพูดกับดาวิดลูกชายเขาว่า “รีบเอาข้าวคว่ำประมาณยี่สิบสองลิตร และขนมปังสิบก้อน ไปให้พวกพี่ชายของเจ้าที่ค่าย ^{๑๘}และให้เอาเนยแข็งสิบก้อนนี้ไปให้ผู้บังคับกองพันของพวกเขา พี่ชายเจ้าด้วย ไปดูสิว่าพวกพี่ชายเจ้าเป็นยังไง แล้วให้เอาของจากพวกเขาติดมือเข้ามาด้วยเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาสบายดี ^{๑๙}เพราะพวกพี่ชายเจ้าอยู่กับซาอูลและคนอิสราเอลอื่นๆในหุบเขาเอลาห์ เพื่อสู้รบกับคนฟีลิสเตีย” ^{๒๐}

^{๒๐}ตอนเช้ามีดดาวิดก็ทิ้งแกะไว้ให้ผู้เลี้ยงแกะ แล้วบรรทุกข้าวของทั้งหมดออกเดินทางตามที่เจสซีบอก เขาถึงค่ายในขณะที่พวกทหารกำลังออกไปสู่แนวรบ และกำลังโพ่ร้องทำศึก ^{๒๑}อิสราเอลและฟีลิสเตียต่างยกออกมาประจันหน้ากัน

^{๒๒}ดาวิดได้ฝากข้าวของของเขาไว้กับคนคุมเสบียง แล้ววิ่งไปหาพวกพี่ชายของเขาในแนวรบ ^{๒๓}ขณะที่พวกเขากำลังพูดคุยกันอยู่นั้น โกลิอัทหันกรับฝีมือกล้าของฟีลิสเตียจากเมืองกัท ก็ออกมาจากกองทัพของฟีลิสเตีย ตะโกนท้ารบอย่างครั้งก่อน ดาวิดเอาก็ได้ยิน ^{๒๔}เมื่อคนอิสราเอลเห็นโกลิอัทก็พากันวิ่งหนีด้วยความกลัว

^{๒๕}คนอิสราเอลพูดกันว่า “เห็นชายที่ออกมาท้ารบหรือเปล่า เขามาท้ารบกับคนอิสราเอล ถ้าใครฆ่าเขาได้ กษัตริย์ซาอูลจะให้ทรัพย์สินเงินทองมากมาย และยกลูกสาวของเขาให้แต่งงานด้วย แล้วครอบครัวของเขาก็ยังจะได้รับการยกเว้นภาษีในอิสราเอลอีกด้วย”

^{๒๖}ดาวิดถามคนที่ยืนอยู่ใกล้ๆเขาว่า “คนที่ฆ่าคนฟีลิสเตียคนนี้ได้ และเอาความอับยศอดสู่นี้ไปจากคนอิสราเอลได้ จะได้อะไรเป็นรางวัลหรือ แล้วคนฟีลิสเตียที่ไม่ได้เข้าพิธีขลิบคนนี้เป็นใครกัน ถึงกล้ามาท้ารบกับกองทัพของพระเจ้าผู้ผู้ชีวิตอยู่”

^{๒๗}พวกเขา ก็ตอบดาวิดเหมือนกับที่พวกเขาได้บอกไปแล้ว “ผู้ที่ฆ่าโกลิอัทคนฟีลิสเตียนี้ได้ จะได้รับรางวัลอย่างที่พูดไปนั้นแหละ” ^{๒๘}ฝ่ายเอลีอับพี่ชายคนโตของดาวิด

* ๑๗:๕ หกศอกหนึ่งคืบ. นักประวัติศาสตร์โยเซฟัส และฉบับแปลกรีกโบราณส่วนใหญ่ รวมทั้งหนังสืออัครทูตหนึ่งม้วนที่พบในถ้ำคัมรม์ เขียนว่า “สี่ศอกหนึ่งคืบ”

† ๑๗:๖ หลาว หอกขนาดเล็ก

‡ ๑๗:๑๙ เพราะพวกพี่ชาย ... คนฟีลิสเตีย คนแปลบางคนคิดว่าคำพูดของเจสซีจบลงที่ข้อ ๑๘ และผู้เล่าเรื่องเป็นคนเล่าต่อในข้อที่ ๑๙

เมื่อได้ยินสิ่งที่ดาวิดพูดกับพวกทหาร เขาก็โกรธดาวิด และถามว่า “เจ้าลงมาที่นี่ทำไม ทั้งแคะไม้ก็ตัวนั้นไว้ในถิ่นแห้ง แล้งกับใคร เรารู้ดีถึงความอวดดีของเจ้า และความคิดชั่วของเจ้า ที่เจ้าลงมานี้ก็แค่อยากจะมาดูเขาสู้รบกัน”

^{๒๙}ดาวิดตอบว่า “อ้าว ผมทำอะไรผิดหรือ แต่ถามก็ไม่ได้หรือ” ^{๓๐}แล้วดาวิดก็หันไปถามคนอื่นด้วยคำถามเดิมๆ แล้วคนเหล่านั้นก็ตอบเหมือนที่เคยบอกไปแล้ว

^{๓๑}มีคนได้ยินเรื่องที่ดาวิดพูด แล้วไปรายงานต่อซาอูล ซาอูลก็เลยเรียกดาวิดมาพบ ^{๓๒}ดาวิดพูดกับซาอูลว่า “อย่าปล่อยให้ผู้คนที่ต้องเสีย ชัยภูมิและกำลัง ใจกับเรื่องของเรา ฟีลิสเตียคนนั้น ให้ผู้รับใช้ของท่านคนนี้ออกไปสู้กับมันเถอะ”

^{๓๓}ซาอูลตอบว่า “เจ้าออกไปสู้กับคนฟีลิสเตียคนนั้นไม่ได้หรอก เจ้าเป็นแค่เด็กหนุ่ม* คนหนึ่งเท่านั้น แต่เขาเป็นชายที่ชำนาญศึกมาตั้งแต่ยังเป็นหนุ่มๆ”

^{๓๔}แต่ดาวิดตอบซาอูลว่า “ข้าพเจ้า ผู้รับใช้ของท่านคนนั้น เคยดูแลแกะให้กับพ่อของข้าพเจ้า เมื่อมีสิงโตหรือหมีมาจับแกะไปจากฝูง ^{๓๕}ข้าพเจ้าก็ไล่ตามไปช่วยชีวิตแกะจากปากของมัน เมื่อสัตว์พวกนั้นย้อนกลับมา ข้าพเจ้าก็ตั้งหนวดคูรามัน แล้วฆ่ามันเสีย ^{๓๖}ข้าพเจ้าเคยฆ่าทั้งสิงโตและหมี ส่วนคนฟีลิสเตียที่ไม่ได้เข้าพิธี ขลิบคนนั้น ก็จะเป็นเหมือนกับสัตว์พวกนั้น เพราะเขาได้ทำหายกองทัพของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ ^{๓๗}พระยาห์เวห์ได้ช่วยกู้ข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากเขี้ยวเล็บสิงโตและหมี พระองค์ก็จะช่วยกู้ข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตียคนนั้นด้วยเหมือนกัน”

ซาอูลจึงบอกกับดาวิดว่า “ไปเถอะ และขอให้พระยาห์เวห์สถิตอยู่กับเจ้า” ^{๓๘}จากนั้นซาอูลก็เอาเสื้อของเขามาสวมให้กับดาวิด และเอาหมวกทองสัมฤทธิ์มาใส่ไว้บนหัวของดาวิด และยังให้เสื้อคลุมชุดเกราะกับเขาคู่ด้วย ^{๓๙}ดาวิดเอาดาบของซาอูลมาคาดทับเสื้อคลุมแล้วลงเดินดู เพราะไม่ชินกับพวกมัน แล้วดาวิดพูดกับซาอูลว่า “ข้าพเจ้าใส่ชุด

พวกนี้ไม่ได้หรอก เพราะข้าพเจ้าไม่ชินกับพวกมัน” เขาจึงถอดพวกมันออก ^{๔๐}จากนั้นดาวิดก็หยิบไม้เท้ามาถือ แล้วเลือกลูกหินเกลี้ยงๆมาห้าก้อนจากถ้ำธารแห่ง แล้วเอาใส่ไว้ในถุงที่ใช้เลี้ยงแกะของเขา กับถือ sling ในมือของเขา เพื่อไปพบคนฟีลิสเตีย

ดาวิดฆ่าโกลิอัท

^{๔๑}ชาวฟีลิสเตียคนนั้นได้เดินเข้ามาใกล้ดาวิด โดยมีคนถือโล่ของเขาเดินนำหน้า ^{๔๒}เขามองดูดาวิดและดูถูก เพราะเห็นเป็นแค่เด็กหนุ่มคนหนึ่ง มีผิวแดง† และหน้าตาหล่อเหลา ^{๔๓}คนฟีลิสเตียพูดกับดาวิดว่า “ข้าเป็นหมาหรือยังไง เจ้าถึงได้ถือไม้มาหาข้า” และเขายังอ้างชื่อพวกพระของเขาแข่งด่าดาวิด ^{๔๔}เขาพูดว่า “มานี่มา ข้าจะเอาเนื้อเจ้าเป็นอาหารเลี้ยงงกบนฟ้า และเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า”

^{๔๕}ดาวิดพูดกับคนฟีลิสเตียคนนั้นว่า “เจ้ามาสู้กับข้าด้วยดาบและหอกและหลาว แต่ข้าจะสู้กับเจ้าในนามของพระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอล ผู้ที่เจ้าทำหาย

^{๔๖}วันนี้แหละ พระยาห์เวห์จะให้เจ้าตกอยู่ในกึ่งมือของข้า ข้าจะโค่นเจ้าและตัดหัวเจ้าทิ้ง วันนี้นั้นข้าจะเอาซากศพของกองทัพฟีลิสเตียเลี้ยงนกบนท้องฟ้าและสัตว์ป่าแห่งแผ่นดิน เพื่อทั้งโลกจะได้รู้ว่ามิใช่พระเจ้าอยู่ไนอิสราเอล ^{๔๗}ทุกคนที่มาอยู่รวมกันที่นี่จะได้รู้ว่าพระยาห์เวห์ไม่ได้ช่วยกู้โดยใช้ดาบหรือหอก เพราะการศึกเป็นของพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์จะมอบพวกเจ้าไว้ในกึ่งมือของพวกเรา”

^{๔๘}และชาวฟีลิสเตียคนนั้นได้เข้ามาใกล้เพื่อสู้รบกับดาวิด ดาวิดก็วิ่งอย่างรวดเร็วจากแนวรบเข้าหาเขา ^{๔๙}และถ่วงหินก้อนหนึ่งจากถุง แล้วเหวี่ยงหินก้อนนั้นด้วยสายสลิง โคนหน้าผากของคนฟีลิสเตียคนนั้น ก้อนหินจมเข้าไปในหน้าผากของเขา และเขาก็ล้มหน้าคว่ำลงกับพื้น

^{๕๐}ดาวิดก็ชนะชาวฟีลิสเตียคนนั้นด้วยสลิง และก้อนหิน โดยไม่มีดาบอยู่ในมือ ดา

* ๑๗:๓๓ **เด็กหนุ่ม** คำนี้ในภาษาฮีบรูมักหมายถึง “ผู้รับใช้” หรือ “ผู้ช่วยถืออาวุธให้ทหาร”
† ๑๗:๔๒ **มีผิวแดง** หรือ “สีแทน” หรือเป็นไปได้ว่าอาจเป็น “ผมสีแดง” คำในภาษาฮีบรูหมายถึง “สีแดง” หรือ “หน้าเป็นสีแดง” ซึ่งแสดงว่ามีสุขภาพดี

วิดก็โค่นคนฟี ลี ส เตียคนนั้นและฆ่าเขาได้^{๕๑}ดาวิดวิ่งไปยืนบนตัวของเขา และตั้งดาบของคนฟี ลี ส เตียคนนั้นออกจากฝัก แล้วดาวิดก็ใช้ดาบนั้นฆ่าเขาและตัดหัวของเขาไป

เมื่อพวกคนฟี ลี ส เตียเห็นว่าทหารยอดฝีมือของเขาตาย พวกเขาพากันวิ่งหนีไป^{๕๒}คนอิสราเอลกับคนยูดาห์ก็ให้ ร้องไล่ ตามคนฟี ลี ส เตียไปถึงทางเข้าเมืองกัทและไปถึงประตูเมืองเอ โครน คนฟี ลี ส เตียล้มตายเกลื่อนกลาดตามทางจากถนนธาร่า อิมไปจนถึงเมืองกัทและเมืองเอ โครน ^{๕๓}เมื่อชาวอิสราเอลกลับจากการไล่ตามคนฟี ลี ส เตีย ก็มาปล้นของจากค่ายของพวกเขา

^{๕๔}ดาวิดเอาหัวของคนฟี ลี ส เตียคนนั้นมาที่ยูธราลีม ส่วนอาวุธต่างๆของเขา ดาวิดทิ้งไว้ที่เต็นท์ของตัวเอง

ซาอูลเริ่มกลัวดาวิด

^{๕๕}เมื่อซา อูลเห็นดาวิดออกไปสู้รบกับชาวฟี ลี ส เตียคนนั้น เขาก็ถามอับเนอร์แม่ทัพของเขาว่า “อับเนอร์ เจ้าหนุ่มคนนี้เป็นลูกใคร” อับเนอร์ตอบว่า “ข้าแต่กษัตริย์ บอกท่านตามตรง ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้เหมือนกัน”

^{๕๖}ซาอูลพูดว่า “ไปสืบดูสิว่า พ่อหนุ่มคนนี้เป็นลูกใคร”

^{๕๗}พ่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟี ลี ส เตียคนนั้น อับเนอร์ได้พาเขามาเฝ้าซาอูล พร้อมกับหัวของคนฟี ลี ส เตียคนนั้นที่ดาวิดถืออยู่

^{๕๘}ซาอูลถามเขาว่า “พ่อหนุ่ม เจ้าเป็นลูกของใคร”

ดาวิดตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นลูกของเจสซี ผู้รับใช้ท่าน จากเมืองเบธเลเฮม”

ดาวิดกับโยนาธานเป็นเพื่อนกัน

๑๘ ^๑หลังจากดาวิดพูดคุยกับซา อูลเสร็จแล้ว โยนาธานก็รู้สึกผูกพันกับดาวิด และรักเขาเหมือนกับรักตนเอง

^๒จากนั้นซาอูลได้รั้งดาวิดให้อยู่กับเขา ไม่ปล่อยให้กลับไปที่บ้านของพ่อเขา

^๓และโยนาธานก็ได้ทำสัญญากับดาวิด เพราะเขารักดาวิดเหมือนตัวเขาเอง ^๔โยนาธานถอดเสื้อคลุมที่เขาสวมอยู่กับเครื่องแบบตัวนอกให้กับดาวิด รวมทั้งดาบ คันทวน และเข็มขัดของเขา

^๕ซาอูลใช้ดาวิดทำอะไร ดาวิดก็ทำสำเร็จทั้งสิ้น ซาอูลจึงให้ตำแหน่งสูงในกองทัพกับดาวิด ซึ่งเป็นที่พอใจของประชาชน และข้าราชการของซาอูล

ซาอูลอิจฉาดาวิด

^๖หลังจากดาวิดได้ฆ่าคนฟี ลี ส เตียมาแล้ว ในระหว่างที่พวกเขากำลังเดินทางกลับมา พวกผู้หญิงก็ออกมาจากเมืองต่างๆของอิสราเอล เพื่อต้อนรับกษัตริย์ซาอูล พวกเขาร้อง เพลงและเต้นรำกันอย่างสนุกสนานพร้อมกับเล่นกลอง รำมะนาและพิณสามสาย ^๗พวกเขาเต้นรำและร้องเพลงว่า

“ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ ส่วนดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ”

^๘ซาอูลโกรธมาก เนื้อเพลงทำให้เขาโกรธและคิดว่า

“พวกนี้ยกย่องดาวิดว่าฆ่าคนได้เป็นหมื่นๆ แต่เราฆ่าได้เพียงพันๆคน แล้วต่อไปดาวิดยังจะได้อะไรอีก ถ้าไม่ใช่อาณาจักรทั้งหมดนี้” ^๙และตั้งแต่นั้นมา ซาอูลก็เฝ้ามองดูดาวิดอย่างอิจฉา

^{๑๐}วันต่อมา วิญญาณชั่วจากพระเจ้าก็เข้าสิงซาอูล เขากำลังบ้าคลั่ง อยู่นี้ที่พิท ขณะที่ดาวิดกำลังเล่นพิณตามปกติเหมือนเคย ซาอูลถือหอกอยู่ในมือ ^{๑๑}และเขาก็ขว้างมันออกไป คิดในใจว่า “เราจะปักดาวิดให้ติดกับฝาผนัง” แต่ดาวิดหลบได้ทั้งสองครั้ง

^{๑๒}ซาอูลเกิดความกลัวดาวิด เพราะพระยาห์เวห์สถิตอยู่กับดาวิด และได้จากเขาไปแล้ว ^{๑๓}ซาอูลจึงส่งดาวิดไปให้พ้นจากเขา และให้ดาวิดไปเป็นแม่ทัพกองพัน ดาวิดได้นำกองทัพในการสู้รบ ^{๑๔}ทุกอย่างที่ดาวิดทำ เขาได้รับความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ เพราะ

* ๑๘:๖ **พิณสามสาย** หรือ อาจจะเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่เอาเหล็กเส้นมาทำเป็นสามเหลี่ยมแล้วใช้ไม้หรือเหล็กตีส่งเสียง

† ๑๘:๘ **แล้วต่อไป ... ทั้งหมดนี้** สำเนาแปลกรีกโบราณส่วนใหญ่ไม่มีประโยคนี้

‡ ๑๘:๑๐ **เขากำลังบ้าคลั่ง** หรือ อาจจะไม่แปลได้ว่า “เขากำลังพูดแทนพระเจ้า” คำนี้ในภาษาฮีบรูหมายถึง ถึงจุดที่ไม่สามารถควบคุมสิ่งที่เขาพูดและทำได้ ปกติแล้ว คำนี้หมายถึง ถึงพระเจ้ากำลังใช้คนผู้นั้นให้ส่งข่าวพิเศษถึงคนอื่น ๆ

พระยาห์เวห์อยู่กับเขา ^{๑๕} เมื่อซาอูลเห็นว่าดาวิดได้ ได้รับความสำเร็จมากมายขนาดไหน เขาก็ยิ่งกลัวดาวิดมากขึ้น

^{๑๖} แต่ทั้งคนอิสราเอลและคนยูดาห์ต่างก็รักดาวิด เพราะดาวิดนำพวกเขาในการสู้รบของดาวิด

^{๑๗} ซาอูลพูดกับดาวิดว่า “นี่คือเมรพบลูกสาวคนโตของเรา เราจะให้นางแต่งงานกับเจ้า ขอเพียงรับใช้เราอย่างกล้าหาญและต่อสู้เพื่อพระยาห์เวห์” เพราะซาอูลคิดว่า “เราจะไม่ลงมือจัดการกับดาวิดเอง ปล່อยให้พวกฟีลิสเตียลงมือแทน”

^{๑๘} แต่ดาวิดพูดกับซาอูลว่า “ข้าพเจ้าไม่คู่ควรที่จะเป็นลูกเขยของกษัตริย์หรือ ข้าพเจ้าเป็นใครกัน ครอบครัวของข้าพเจ้าหรือตระกูลของพ่อข้าพเจ้าเป็นใครกันในอิสราเอล”

^{๑๙} ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่จะยกเมรพบลูกสาวซาอูลให้ดาวิด นางก็ถูกยกให้ไปแต่งงานกับอาดริเอลชาวเมโหลธา

^{๒๐} ขณะนั้นมี คาลลูกสาวซาอูลได้หลงรักดาวิด และเมื่อมีคนนำเรื่องนี้ไปแจ้งกับซาอูล เขาก็ดีใจ ^{๒๑} เขาคิดว่า “เราจะยกนางให้ดาวิด แล้วนางก็จะเป็นกับดักให้เขาต้องต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย” ดังนั้นซาอูลจึงพูดกับดาวิดว่า “นี่เป็นหนที่สองแล้วที่เจ้ามีโอกาที่จะได้เป็นลูกเขยเรา”

^{๒๒} ซาอูลส่งคนรับใช้ว่า “เจ้าไปพูดกับดาวิดเป็นส่วนตัวว่า ‘ดูซิ กษัตริย์ซาอูลชอบใจในตัวท่านมาก และเจ้า หน้าที่ต่างๆ ของกษัตริย์ก็ชอบท่านมาก ตอนนี้ให้เป็นลูกเขยของกษัตริย์เถอะ’”

^{๒๓} พวกคนรับใช้ก็มาบอกดาวิดตามนั้น แต่ดาวิดพูดว่า “พวกท่านคิดว่าการเป็นลูกเขยของกษัตริย์เป็นเรื่องเล็กๆ อย่างนั้นหรือ เราเป็นแค่ผู้ชายจนๆ ที่ไม่มีชื่อเสียงอะไร”

^{๒๔} เมื่อคนรับใช้ของซาอูลบอกเขาถึงเรื่องที่ดาวิดพูด ^{๒๕} ซาอูลก็ตอบว่า “ไปบอกดาวิดว่า ‘กษัตริย์ไม่ต้องการสินสอดอะไร กษัตริย์ต้องการแค่หนึ่งหุ้มปลายอวัยวะเพศชายของคนฟีลิสเตียหนึ่งร้อยอัน เป็นการแก้แค้นต่อศัตรูของท่านเท่านั้น’” แผนการของซาอูลก็คือจะให้ดาวิดถูกพวกฟีลิสเตียฆ่าเสีย

^{๒๖} เมื่อคนรับใช้ของซาอูลนำเรื่องดังกล่าวมาบอกดาวิด เขาก็พอใจที่จะเป็นลูกเขยของกษัตริย์ ก่อนถึงเวลาที่กำหนดไว้จะผ่านไป ^{๒๗} ดาวิดออกไปพร้อมกับคนของเขา และได้ฆ่าคนฟีลิสเตียไปสองร้อยคน เขาได้นำหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศของชายเหล่านั้นมามอบให้กษัตริย์ เพื่อที่ว่าเขาจะได้กลายเป็นลูกเขยของกษัตริย์

ดังนั้นซาอูลจึงยกมีคาลลูกสาวของเขาให้แต่งงานกับดาวิด ^{๒๘} เมื่อซาอูลเห็นว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่กับดาวิด และมีคาลลูกสาวของเขารักดาวิด ^{๒๙} ซาอูลก็ยิ่งกลัวดาวิดมากขึ้น และเขาก็เป็นศัตรูกับดาวิดตลอดชีวิตที่เหลือของเขา

^{๓๐} ผู้นำของฟีลิสเตียก็ออกมาสู้รบอยู่เรื่อยๆ และยังออกรบมากเท่าใด ดาวิดก็ยิ่งได้ รับชัยชนะมากกว่าพวกแม่ทัพนายกองคนอื่นๆ ของซาอูล และทำให้ชื่อเสียงของดาวิดโด่งดังไปทั่ว

ซาอูลพยายามฆ่าดาวิด

๑๙ ซาอูลบอกโยนาธานลูกชายของเขาและคนรับใช้ของเขาทุกคนให้ฆ่าดาวิด แต่โยนาธานชอบดาวิดมาก ^๒ ก็เลยเตือนดาวิดว่า “ซาอูลพ่อของเรากำลังหาโอกาสที่จะฆ่าเจ้า ฟังนี่เข้า ให้ระวังตัวให้ดี ให้ไปหาที่หลบซ่อนและให้อยู่ที่นั่น ^๓ เราจะออกไปยืนอยู่ข้างๆ พ่อเราในทุ่งนาที่ท่านซ่อนตัวอยู่ เราจะพูดกับพ่อเรื่องของคุณแล้วพอเรารู้อะไรก็จะมาเล่าให้เจ้าฟัง”

^๔ โยนาธานพูดถึงความดีของดาวิดให้กับซาอูลพ่อของเขาว่า “ขออย่าให้พ่อทำผิดต่อดาวิดคนรับใช้ของพ่อเลย เขาไม่ได้ทำอะไรผิดต่อพ่อ และสิ่งที่เขาก็กทำก็เป็นประโยชน์มากกับพ่อทั้งนั้น ^๕ เขาได้เสียชีวิตตอนที่ฆ่าชาวฟีลิสเตียคนนั้น และพระยาห์เวห์ให้ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่กับชาวอิสราเอลทั้งหมด พ่อก็เห็นและชื่นชมไม่ด้วย แล้วทำไมพ่อถึงจะทำผิดต่อคนบริสุทธิ์อย่างดาวิด และจะไปฆ่าเขาอย่างไรเหตุผล”

^๖ เมื่อซาอูลได้ฟังสิ่งที่โยนาธานพูด เขาก็สาบานว่า “พระยาห์เวห์ มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่าดาวิดจะไม่ถูกประหารชีวิต”

* ๑๘:๒๗ สองร้อยคน สำเนาแปลกรีกโบราณเขียนว่า “หนึ่งร้อยคน”

๙ แล้วโยนาธานได้เรียกดาวิดมา และเล่าเรื่องที่เขาเกือบได้พุดกัน แล้วโยนาธานได้นำดาวิดมาพบซาอูล และดาวิดก็ได้เฝ้าซาอูลอย่างแต่ก่อน

๑๐ แล้วสงครามก็เกิดขึ้นอีก ดาวิดจึงออกไปสู้รบกับคนฟีลิสเตีย ดาวิดได้ฆ่าฟันพวกนั้นตายเกลื่อนกลาด พวกนั้นได้หนีไปต่อหน้าต่อตา ๙ แต่วิญญาณชั่วจากพระยาห์เวห์ได้มาเข้าสิงซาอูล ขณะที่เขากำลังนั่งอยู่ในวังของเขาและถือหอกอยู่ในมือ ดาวิดกำลังเล่นพิณอยู่ ๑๐ ซาอูลพยายามพุ่งหอกหมายปักดาวิดให้ติดผนัง แต่ดาวิดหลบได้ หอกของซาอูลเลยพุ่งเข้าใส่ฝาผนัง แล้วคืนนั้นดาวิดก็หนีรอดออกมาได้

๑๑ ซาอูลส่งคนไปเฝ้าดูที่บ้านของดาวิดตลอดคืน เพื่อฆ่าเขาในตอนเช้า แต่มีคาลเมียของดาวิดได้เตือนเขาว่า “ถ้าพี่ไม่หนีไปในคืนนี้ พรุ่งนี้พี่จะต้องถูกฆ่าตาย”

๑๒ ดังนั้น คาลจึงได้หย่อนดาวิดลงทางหน้าต่าง และเขาก็หนีรอดไป ๑๓ จากนั้นมีคาลก็เอาจูบปั่นพระประจำบ้านมาวางไว้บนเตียง แล้วเอาผ้าคลุมไว้และเอาขนแพะมาวางไว้ที่หัวรูปปั้นนั้น

๑๔ เมื่อซาอูลส่งคนมาจับดาวิด มีคาลก็บอกว่า “เขาไม่สบาย”

๑๕ ซาอูลส่งคนกลับไปดูดาวิด และสั่งพวกเขาว่า “นำเขามาที่ที่อยู่บนเตียง เพื่อที่เราจะได้ฆ่าเขาเสีย”

๑๖ แต่เมื่อพวกเขาเข้าไปก็พบรูปปั้นอยู่บนเตียง และมีขนแพะอยู่ที่หัวมัน

๑๗ ซาอูลพุดกับมีคาลว่า “ทำไมลูกถึงหลอกหลวงพ่ออย่างนี้ และปล่อยศัตรูของพ่อให้รอดพ้นไปได้”

มีคาลตอบว่า “ดาวิดพุดกับลูกว่า ‘ปล่อยพี่ไปเถอะ จะให้พี่ต้องฆ่าน้องทำไม’”

๑๘ เมื่อดาวิดหลบหนีไปได้ เขาได้ไปหาซาอูลที่เมืองรามัท และเล่าเรื่องทั้งหมดที่ซาอูลทำกับเขา จากนั้นเขาและซาอูลก็ไปอยู่ที่นาโยท

๑๙ มีคนไปแจ้งข่าวกับซาอูลว่า “ดาวิดอยู่ที่นาโยทในเมืองรามัท” ๒๐ ซาอูลจึงส่งคนมาจับดาวิด แต่เมื่อพวกเขาเห็นกลุ่มผู้พุดแทนพระเจ้ายกกำลังพุดแทนพระเจ้านั่งอยู่ มีซาอูลยืนเป็นหัวหน้า พระวิญญาณของพระเจ้าก็เข้าสถิตในคนพวกนั้นที่ซาอูลส่งมา พวกเขาจึงเข้าร่วมพุดแทนพระเจ้าด้วย

๒๑ เมื่อซาอูลรู้เรื่อง เขาก็ส่งคนไปใหม่ และพวกเขาก็ได้พุดแทนพระเจ้าด้วย ซาอูลจึงส่งคนไปเป็นครั้งที่สาม และพวกเขาก็ได้พุดแทนพระเจ้าอีกเหมือนกัน ๒๒ ในที่สุดซาอูลก็ไปรามัทที่เอง และเมื่อไปถึงอ่างเก็บน้ำใหญ่ที่เมืองเสคู เขาก็ถามว่า “ซาอูลและดาวิดอยู่ที่ไหน”

ประชาชนตอบซาอูลว่า “ทั้งสองคนอยู่ที่นาโยทเมืองรามัท”

๒๓ ซาอูลจึงไปที่นาโยทในเมืองรามัท แต่พระวิญญาณของพระเจ้าได้เข้าสถิตในซาอูลจึงเดินพุดแทนพระเจ้าไปตลอดทางจนมาถึงนาโยท ๒๔ ซาอูลได้ถอดเสื้อผ้าออก และเขาเองก็ได้พุดแทนพระเจ้าต่อหน้าซาอูลด้วย เขาถอนเปลือยกายอยู่ที่นั่นตลอดวันตลอดคืน นี่เป็นเหตุที่คนพุดว่า

“ซาอูลเป็นผู้พุดแทนพระเจ้าด้วยหรือ”

ดาวิดและโยนาธานทำสัญญากัน

๒๐ จากนั้นดาวิดได้หนีจากนาโยทที่รามัทไปหาโยนาธาน และถามว่า “ข้าทำอะไรลงไปหรือ ความผิดของข้าคืออะไร ข้าได้ทำผิดอะไรต่อพ่อเจ้าหรือ เขาจึงได้พยายามมาเอาชีวิตของข้า”

๒ โยนาธานตอบว่า “เป็นไปไม่ได้ เจ้าจะไม่ตายหรือ ดูสิ พ่อของข้าไม่เคยทำอะไรโดยไม่บอกข้าก่อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ แล้วเขาจะมาปิดบังเรื่องนี้จากข้าทำไม คงไม่เป็นเช่นนั้นหรอก”

๓ แต่ดาวิดสาบานว่า “พ่อของเจ้ารู้ดีว่าเจ้าชื่นชอบข้า และคิดกับตัวเองว่า ‘ต้องไม่ให้โยนาธานรู้เรื่องนี้ เพราะเขาจะต้องเสียใจอย่างเนิ่นอน’ แต่พระยาห์เวห์และตัวเจ้ามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า ข้าห่างจากความตายแค่ก้าวเดียวเท่านั้น”

๔ โยนาธานพุดกับดาวิดว่า “เจ้าจะให้ข้าทำอะไร ข้าก็จะทำเพื่อเจ้า”

๕ ดาวิดจึงพุดว่า “เอาอย่างนี้ พรุ่งนี้จะเป็นวันเทศกาลพระจันทร์ใหม่ และข้าจะต้องไปร่วมกินอาหารกับกษัตริย์ แต่ปล่อยให้ข้าไปซ่อนตัวในห้อง ทุ่งเถอะ จนถึงเย็นวันที่สาม ๖ ถ้าพ่อของเจ้าเห็นข้าหายไป ก็บอกเขาว่า ‘ดาวิดได้มาขออนุญาตกับลูกเพื่อลากลับบ้านอย่างเร่งด่วนที่เบธเลเฮม เพราะครอบครัวของเขาจะถวายสัตว์ บูชาประจำปี’ ๗ ถ้าเขาพุดว่า ‘ดีมาก’ ผู้รับใช้ของเจ้า

คนนี้ก็ปลอดภัย แต่ถ้าเขาโกรธมาก เจ้าก็แน่ใจได้เลยว่า เขาได้ตัดสินใจจะทำร้ายข้าแล้ว ^๘ ถ้าเจ้าจะแสดงความเมตตาต่อผู้รับใช้ของเจ้า เพราะเจ้าได้ทำสัญญากับข้าต่อหน้าพระยาห์เวห์แล้ว ถ้าข้าผิดจริง เจ้าก็ฆ่าข้าเสียเอง ไม่ต้องมอบข้าไปให้กับพ่อของเจ้าหรอก”

^๙ โยนาธานพูดว่า “ไม่หรอก ถ้าข้ารู้ว่าพ่อของข้าคิดจะทำร้ายเจ้า ข้าจะไม่บอกเจ้าได้หรือ”

^{๑๐} ดาวิดถามว่า “ใครจะมาบอกข้าล่ะ ถ้าพ่อของเจ้าตอบเจ้าอย่างคุณ”

^{๑๑} โยนาธานพูดว่า “มาเถอะ ออกไปที่ห้องทุ่งกัน” เขาทั้งสองก็เดินไปที่นั่นด้วยกัน

^{๑๒} จากนั้นโยนาธานก็พูดกับดาวิดว่า “ข้าขอสาบานต่อพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ข้าจะไปให้รู้แน่ว่าพ่อของข้าคิดยังงัยกับเจ้า วันมะริณี่เวลาเดียวกันนี้ ถ้าเขารู้สึกดีกับเจ้า ข้าก็จะส่งข่าวมาให้เจ้ารู้ ^{๑๓} แต่ถ้าพ่อข้าจะทำร้ายเจ้า ข้าก็จะบอกให้เจ้ารู้ และส่งเจ้าไปอย่างปลอดภัย ถ้าข้าไม่ทำตามทีพูดนี้ ก็ขอให้พระยาห์เวห์ลงโทษข้าอย่างรุนแรง ขอให้พระยาห์เวห์สถิตอยู่กับเจ้าเหมือนที่สถิตอยู่กับพ่อของข้า ^{๑๔} ตราบใดที่ข้ายังมีชีวิตอยู่ ก็ขอให้เจ้ามีน้ำใจกับข้าเหมือนกับที่พระยาห์เวห์มีต่อข้าตลอดชีวิต เพื่อที่ว่าข้าจะได้ไม่ถูกฆ่าตาย ^{๑๕} และถ้าหากข้าตายไป ก็ขอให้เจ้าอย่าได้แล้งน้ำใจต่อครอบครัวของข้า แม้เมื่อพระยาห์เวห์ได้กำจัดศัตรูทั้งหมดของเจ้าออกไปจากโลกนี้”

^{๑๖} ดังนั้น โยนาธานได้ทำสัญญากับดาวิดและครอบครัวของดาวิด โยนาธานพูดว่า “ขอให้พระยาห์เวห์จัดการกับศัตรูของเจ้า”

^{๑๗} และโยนาธานให้ดาวิดยืนยันสัญญาอีกครั้งด้วยความรักที่เขามีต่อดาวิด เพราะเขารักดาวิดเหมือนรักตัวเอง

^{๑๘} จากนั้นโยนาธานก็พูดกับดาวิดว่า “พรุ่งนี้จะเป็นวันเทศกาลพระจันทร์ใหม่ พ่อจะเห็นว่าเจ้าหายไป เพราะที่หนึ่งของเจ้าจะว่าง ^{๑๙} ในตอนเย็นวันมะริณี่นี้ ให้ไปซ่อนตัวในที่ที่เจ้าเคยซ่อนตัวตอนที่เรื่องยุ่งยากนี้เกิดขึ้นครั้งแรก และคอยอยู่ที่ก้อนหินเอเชล ^{๒๐} ข้าจะยิงธนูสามดอกไปข้างๆเจ้าเหมือนกับว่าข้ากำลังซ้อมยิงเป้า ^{๒๑} จากนั้นข้าจะส่งเด็กรับใช้ว่า ‘ไปหาลูกธนูซิ’ ถ้าข้าพูดกับเขาว่า ‘ลองดูซิ ลูกธนูตกอยู่ทางข้างๆเจ้า ไปเอามัน

กลับมา’ ถ้าข้าพูดอย่างนี้ ก็ให้เจ้าออกมาจากที่ซ่อนได้ เพราะพระยาห์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า เจ้าจะปลอดภัยและไม่มีอันตรายอะไร ^{๒๒} แต่ถ้าข้าพูดกับเด็กรับใช้ว่า ‘ดูสิ ลูกธนูตกไกลออกไปข้างหน้าโน่น’ ถ้าข้าพูดอย่างนี้ เจ้าต้องรีบหนีไป เพราะพระยาห์เวห์ได้กำหนดให้เจ้าไปแล้ว ^{๒๓} และเรื่องที่ได้คุยกันระหว่างเราสองคน จำไว้ว่าพระยาห์เวห์จะเป็นพยานให้กับเราทั้งสองคนตลอดไป”

^{๒๔} ดังนั้นดาวิดจึงซ่อนตัวอยู่ในท้องทุ่ง

เมื่อถึงเทศกาลพระจันทร์ใหม่ ซาอูลซึ่งเป็นกษัตริย์ก็มานั่งกินอาหาร ^{๒๕} เขานั่งในที่เคยนั่งเป็นประจำที่อยู่ใกล้กำแพง ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับโยนาธาน ส่วนอับเนอร์ก็นั่งอยู่ข้างๆซาอูล แต่ที่หนึ่งของดาวิดกลับว่างเปล่า ^{๒๖} ในวันนั้นซาอูลไม่ได้พูดอะไร เขาเพียงคิดว่า “ต้องเกิดอะไรขึ้นกับดาวิดที่จะทำให้เขาไม่บริสุทธิ์ในการเข้าร่วมพิธี แน่นนอนว่าเขาต้องไม่บริสุทธิ์”

^{๒๗} แต่วันต่อมา วันที่สองของเดือนนั้น ที่นั่งของดาวิดก็ยังคงว่างอยู่อีก ซาอูลจึงถามโยนาธานว่า “ทำไมดาวิดลูกชายเจสซีย์ไม่มากินข้าวด้วยกัน ทงเมื่อวานและวันนี้ด้วย”

^{๒๘} โยนาธานตอบว่า “ดาวิดได้มาวิ่งวอนขออนุญาตจากลูกเพื่อลากลับบ้านที่เบธเลเฮม ^{๒๙} เขาบอกว่า ‘อนุญาตให้ฉันกลับบ้านเถอะ เพราะครอบครัวของฉันจะมีการถวายเครื่องบูชาในเมืองและที่ ชายของฉันก็สั่งให้ฉันกลับไป ถ้าท่านพอใจฉันก็อนุญาตให้ฉันกลับไปหาพี่ชายด้วยเถอะ’ เพราะสาเหตุนี้เขาจึงไม่ได้มาร่วมโต๊ะอาหารกับกษัตริย์”

^{๓๐} ซาอูลได้ยินอย่างนั้น ความโกรธก็พุ่งสูงขึ้นต่อโยนาธาน เขาพูดกับโยนาธานว่า “เจ้ามันลูกกบฏของหญิงนอกคอก คิดว่าข้าไม่รู้หรือว่าเจ้าเข้าข้างไอ้ลูกชายเจสซีย์นั้น เจ้าสร้างความอับอายให้ตัว เองและแม่ที่คลอດเจ้าออกมา ^{๓๑} ตราบใดที่ดาวิดยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เจ้าและอาณาจักรของเจ้าก็จะไม่มีวันตั้งอยู่ได้ ส่งคนไปนำตัวดาวิดมาเดี๋ยวนี้ มันต้องตาย”

^{๓๒} โยนาธานถามซาอูลพ่อของเขาว่า “ทำไมเขาจะต้องถูกประหาร เขาทำอะไรลงไปหรือ”

^{๓๓} แต่ซาอูลได้ฟุ้งหอกในมือใส่โยนาธานเพื่อฆ่าเขาเสีย โยนาธานจึงรู้ว่าพ่อของเขา

ตั้งใจจะฆ่าดาวิด ^{๓๓}โยนาธานจึงลুকจากโต๊ะอาหารไปด้วยความ โกรธมาก และไม่ไดกินอะไรในวันที่สองนี้ เพราะเขาเสียใจต่อการกระทำที่นำอับอายของพ่อเขาต่อดาวิด

^{๓๔}เช้าวันรุ่งขึ้นโยนาธานออกไปที่ทุ่งนาเพื่อพบกับดาวิด เขาเอาเด็กรับใช้ไปด้วยหนึ่งคน ^{๓๕}แล้วเขาก็ส่งเด็กรับใช้ว่า “ไปหาลูกธนูที่เรายิงไป” เมื่อเด็กรับใช้วิ่งไป โยนาธานก็ยิงธนูลูกหนึ่งนำหน้าเขาไป ^{๓๖}เมื่อเด็กรับใช้วิ่งไปถึงที่ที่ลูกธนูของโยนาธานตก เขาก็ตะโกนบอกเด็กรับใช้ว่า “ลูกธนูอยู่ข้างหน้าเจ้าไม่ใช่หรือ” ^{๓๗}เขายังตะโกนสั่งอีกด้วยว่า “รีบไปเถิด อย่าหยุดนะ” เด็กรับใช้ก็ไปเก็บลูกธนูกลับมาให้โยนาธานผู้เป็นเจ้าของ ^{๓๘}(แต่เด็กรับใช้ก็ไม่รู้เรื่องอะไรเลย มีแต่ดาวิดและโยนาธานเท่านั้นที่เข้าใจ) ^{๓๙}จากนั้นโยนาธานก็ส่งอาวุธให้เด็กรับใช้ และสั่งว่า “เจ้าเอาไปเก็บไว้ในเมืองก่อน”

^{๔๐}หลังจากเด็กรับใช้ไปแล้ว ดาวิดก็ออกจากที่ซ่อน ทางใต้ของก้อนหิน เขากราบโยนาธานจนหน้าติดพื้น ดินสามครั้ง จากนั้นพวกเขาก็จูบซึ่งกันและกัน แล้วทั้งสองก็ร้องไห้ด้วยกัน แต่ดาวิดร้องมากกว่า

^{๔๑}โยนาธานพูดกับดาวิดว่า “ขอให้ไปเป็นสุขเถิด เพราะเราทั้งสองได้สาบานในนามของพระยาห์เวห์ว่าจะเป็นเพื่อนกัน เราพูดว่า ‘พระยาห์เวห์จะเป็นพยานระหว่างเราสองคน และระหว่างลูกหลานของเราสองคนตลอดไป’” แล้วดาวิดก็จากไป และโยนาธานก็กลับเข้าเมือง

ดาวิดไปหานักบวชอาหิเมเลค

๒๑ ^๑ดาวิดไปเมืองโนบเพื่อพบกับนักบวชอาหิเมเลค อาหิเมเลคกลัวจนตัวสั่นเมื่อออกมาพบเขา แล้วพูดว่า “ทำไมท่านถึงมาคนเดียว ทำไมถึงไม่มีใครมากับท่านด้วย”

^๒ดาวิดตบนักบวชอาหิเมเลคว่า “กษัตริย์สั่งให้เรามาทำงานสำคัญและกำชับว่า ‘อย่าให้ใครรู้ถึงงานที่เราส่งเจ้าไปทำ และหน้าที่ที่เราได้มอบหมายให้กับเจ้า’ ส่วนพวกคน

หนุ่มๆของเรานั้น เราได้นัดพบกับพวกเขาไว้แล้วในที่แห่งหนึ่ง ^๓ตอนนี้ท่านมีอะไรในมือบ้าง ขอขนมปังให้เราสักห้าก้อน หรืออะไรก็ได้ที่ท่านสามารถหาได้” ^๔แต่อาหิเมเลคตอบดาวิดว่า “ข้าพเจ้าไม่มีขนมปังธรรมาอยู่เลย มีแต่ขนมปังศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น ซึ่งถ้าหนุ่มๆทั้งหลายไม่ได้ไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก็กินได้”

^๕ดาวิดตอบว่า “ตามปกติเมื่อเราออกเดินทางพวกผู้หญิงก็จะถูกแยกออกจากพวกเราอยู่แล้ว ขนาดงานที่ชั่วร้าย ร่างกายของพวกผู้ชายก็ยับยริสุทธิเลย ยิ่งงานพิเศษอย่างนี้ เราก็คต้องรักษาร่างกายให้บริสุทธิ์แน่”

^๖นักบวชจึงให้ขนมปังศักดิ์สิทธิ์ นั้นกับดาวิด เพราะไม่มีขนมปังอื่นนอกจากขนมปังนี้ที่เคยตั้งถวายอยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ แต่ถูกเอาออกมาจากหน้าพระยาห์เวห์ ในวันที่เอาขนมปังใหม่ๆร้อนๆมาแทน

^๗ในวันนั้นมีหัวหน้าคนเลี้ยงแกะ *ของซาอูลชื่อโดเอก ซึ่งเป็นชาวเมืองเอโดม เผ่าอยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ด้วย †

^๘ดาวิดถามอาหิเมเลคว่า “ที่นี่ท่านไม่มีหอกหรือดาบสักเล่มเลยหรือ เราไม่ได้เอาดาบหรืออาวุธอื่นๆติดตัวมาเลย เพราะธูระที่กษัตริย์ให้ทำเป็นเรื่องเร่งด่วน”

^๙นักบวชอาหิเมเลคก็ตอบว่า “ดาบของโกลิอัทชาวฟีลิสเตีย ที่ถูกท่านฆ่าตายในหุบเขาเอลาห์อยู่ที่นี้ ดาบนั้นเหนียววางอยู่ด้านหลังเอโปด ถ้าท่านต้องการก็เอาไปเลย ที่นี่ก็ไม่มีดาบอื่นแล้ว”

ดาวิดตอบว่า “ไม่มีดาบไหนเหมือนดาบนั้นอีกแล้ว เอามาให้เราหน่อย”

ดาวิดหนีไปพึ่งศัตรูที่เมืองกัท

^{๑๐}ในวันนั้นดาวิดได้หนีจากซาอูลไปหาอาคิซัทริย์เมืองกัท ^{๑๑}แต่พวกข้าราชการของอาคิซัทริย์กับดาวิดว่า “ท่านไม่ใช่กษัตริย์ดาวิดของอิสราเอลหรือ คนเดียวกับที่เขาร้องเพลงยกย่องกันว่า ‘ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ’

*๒๑:๗ คนเลี้ยงแกะ หรือ “คนส่งข่าว”

†๒๑:๗ โดเอก พระยาห์เวห์ด้วย อาจหมายความว่า โดเอกอยู่ที่นั่นเพื่อมีส่วนในการถวายเครื่องแก่นบนให้แก่พระเจ้า หรือเพื่อเหตุผลอื่นทางศาสนา หรืออาจจะหมายความว่า เขาถูกกักตัวให้อยู่ที่นั่นเพราะคดีที่เขาอกอขึ้น เช่น การฆ่าคนตายโดยไม่ได้ตั้งใจ

ส่วนดาวิดฆ่าคนเป็นหนึ่ง”^{๑๒} ดาวิดได้ยินคำพูดอย่างนั้น เขาก็กลัว กษัตริย์อากิชเมืองกัทมาก

^{๑๓} ดาวิดจึงแกล้งทำเป็นบ้าต่อหน้าผู้คน ขณะที่เขาถูกจับไปนั้นเขาก็ทำท่าเหมือนคนบ้าขีดเขียนตามประตูเมือง และปล่อยให้หน้าลายไหลเประอะเปอนครา ^{๑๔} อากิชพูดกับพวกข้าราชการของเขาว่า “ดูชายคนนั้นซิ เป็นคนบ้าขี้ขลาดเจ้าพามาพบเราทำไม ^{๑๕} เจ้าเห็นว่าเราขาดแคลนคนบ้าหรือ ถึงได้พวมันมาทำบ้าๆบอๆให้เราดู สมควรให้อั้บ้านี้เข้ามาในบ้านของเราหรือ”

ดาวิดไปตามที่ต่างๆ

๒๒ ^๑ ดาวิดออกจากเมืองกัทหนีไปที่ถ้ำออดุลลัม เมื่อพี่น้องและญาติฝ่ายพ่อของดาวิดรู้เรื่องเข้า ต่างก็พากันมาหาเขาที่ถ้ำ ^๒ คนที่เดือดร้อน คนที่มีหนี้สินหรือคนที่ขมขื่นใจ ต่างก็พากันมารวมตัวอยู่กับดาวิด และดาวิดก็ได้กลายเป็นผู้นำของพวกเขาซึ่งมีประมาณสี่ร้อยคน

^๓ จากถ้ำออดุลลัม ดาวิดก็ไปยังมิส ปาห์ในเมืองโมอับและพูดขอร้องกษัตริย์เมืองโมอับว่า “ขออนุญาตให้พ่อแม่ของข้าพเจ้ามาอาศัยอยู่กับท่านด้วยเถิด จนกว่าข้าพเจ้าจะรู้ว่าพระเจ้าจะทำอะไรให้กับข้าพเจ้า” ^๔ ดาวิดจึงฝากพ่อแม่ของเขาไว้กับกษัตริย์เมืองโมอับ และพ่อแม่ของเขาก็อาศัยอยู่กับกษัตริย์ตลอดเวลาที่ดาวิดอาศัยอยู่ในที่กำบังอันเข้มแข็ง

^๕ แต่กาดที่เป็นผู้พูดแทนพระเจ้าได้พูดกับดาวิดว่า “อย่าอาศัยอยู่ในป้อมปราการเลย เข้าไปอยู่ในแผ่นดินยูดาห์เถาะ” ดังนั้นดาวิดจึงจากไปอยู่ในป่าเฮเรท

ซาอูลทำลายลูกหลานของเอลี

^๖ ซาอูลได้ยินว่ามีคนพบดาวิดและผู้คนของเขา ในขณะที่ซาอูลนั่งอยู่ใต้ต้นสนบนภูเขากิเบอาห์และถือหอกอยู่ในมือโดยมีพวกข้าราชการยืนล้อมรอบเขาอยู่ ^๗ ซาอูลก็พูดกับพวกนั้นว่า “พึงให้ตีนะ คนเบนยามินทั้งหลาย ไอ้ลูกชายคนนั้นของเจสซี จะให้ที่ทุ่งนาหรือสวน อนุ่กับพวกเจ้าหรือ หรือว่า

มันจะแต่ง ตั้งให้พวกเจ้าเป็นหัวหน้ากองพันกองร้อยหรือยัง” ^๘ นั้นเป็นเหตุที่พวกเจ้าถึงได้แอบคบคิดกันต่อต้านเราไซ้ไหม ไม่มีใครสักคนบอกเราเมื่อโยนาธานลูกเราได้ทำสัญญากับไอ้ลูกชายของเจสซี ^๙ ไม่มีใครหวังโยนเราหรือบอกกับเราว่าโยนาธานได้ยุยงให้อั้คนรับใช้คนนั้นของเราออกข่มขู่เล่นงานเรา อย่างที่มันทำอยู่ทุกวันนี้”

^{๑๐} แต่โดเอกคนเอโดม ซึ่งยืนอยู่กับพวกข้าราชการของซาอูลพูดว่า “ข้าพเจ้าเห็นดาวิดลูกชายของเจสซีมาหาอาหิเมเลคลูกชายของอาหิทอบที่เมืองโนบ ^{๑๑} อาหิเมเลคได้ปรึกษากับพระยาห์เวห์เพื่อดาวิด เขาให้อาหารกับดาวิด และให้ดาบของโกลิอัทคนฟิลิสเตียกับเขาด้วย”

^{๑๒} กษัตริย์ได้ส่งคนไปตามนักบวชอาหิเมเลคลูกชายของอาหิทอบ และเครื่องญาติทั้งหมดของพ่อเขาที่เป็นนักบวชที่เมืองโนบ และพวกเขาก็มาหากษัตริย์ ^{๑๓} ซาอูลได้พูดว่า “พึงเราให้ตีลูกชายของอาหิทอบ”

อาหิเมเลคตอบว่า “ครับ ท่านเจ้านาย” ^{๑๔} ซาอูลพูดกับอาหิเมเลคว่า “ทำไมเจ้ากับไอ้ลูกชายของเจสซีถึงคบคิดกันต่อต้านเรา เจ้าให้ขนมปังและดาบกับมัน เจ้าได้ปรึกษาพระเจ้าเพื่อมัน ซึ่งทำให้มันลุกขึ้นกบฏต่อเรา และคอยดักข่มโจมตีเราอย่างที่มีนทำอยู่ทุกวันนี้”

^{๑๕} อาหิเมเลคตอบกษัตริย์ว่า “มีใครในหมู่พวกข้าราชการของท่าน ที่จงรักภักดีต่อท่านเท่ากับดาวิดบ้าง ดาวิดเป็นลูกเขยของท่าน เป็นหัวหน้าองครักษ์ของท่าน และเป็นที่น่าเชื่อถืออย่างยิ่งในครอบครัวของท่าน ^{๑๖} แล้วนี่เป็นครั้งแรกหรือ ที่ข้าพเจ้าได้ปรึกษาพระเจ้าเพื่อดาวิด ไม่ใช่เลย ขอท่านอย่าได้กล่าวหาข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านหรือเครื่องญาติฝ่ายพ่อข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าคนรับใช้ของท่านไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้”

^{๑๗} แต่กษัตริย์พูดว่า “อาหิเมเลค ทั้งเจ้าและเครื่องญาติฝ่ายพ่อเจ้า จะต้องตายแน่” ^{๑๘} กษัตริย์สั่งพวกทหารยามที่ยืนอยู่ข้างๆว่า “พาพวกนักบวชของพระยาห์เวห์เหล่านี้ไปฆ่าซะ เพราะพวกมันเข้าข้างดาวิด พวกมันรู้ว่ามันหนีไปแต่ไม่ยอมบอกเรา”

* ๒๒:๑ ถ้ำ หรือ “ป้อม”

† ๒๒:๗ ไอ้ลูกชายคนนั้นของเจสซี หมายถึงดาวิด

แต่พวกข้าราชการของกษัตริย์ไม่ยอมลงมือต่อพวกนักรบของพระยาห์เวห์

^{๑๘}กษัตริย์สั่งโดเอกว่า “เจ้าหนีไปพ้นพวกนักรบเหล่านี้เสียให้ตาย” โด เอกชาวเมืองเอโดมจึงหนีไปพ้นพวกนักรบ ในวันนั้นเขาได้ฆ่าชายที่สวมผ้าป่านเอโฟดตายถึงแปดสิบห้าคน ^{๑๙}เขาใช้ดาบฆ่าฟันคนในเมืองโนบซึ่งเป็นเมืองของนักรบ เขาใช้ดาบฆ่าฟันทั้งผู้ชายและผู้หญิง ทั้งเด็กและทารก ทั้งวัว ลา และแกะ

^{๒๐}แต่อาบียาธาร์ ลูกชายของอาหิเมเลคที่เป็นลูกชายของอาหิเมเลคหนีรอดไปหาดาวิด ^{๒๑}เขาได้บอกกับดาวิดว่าซาอูลได้ฆ่านักรบของพระยาห์เวห์ ^{๒๒}ดาวิดพูดกับอาบียาธาร์ว่า “ในวันนั้น เมื่อโดเอกชาวเอโดมอยู่ที่นั่น เราจำเป็นต้องบอกกับซาอูลแน่ เราเองเป็นผู้ที่นำความตายมาสู่ทุกคนในครอบครัวของพ่อเจ้า ^{๒๓}อยู่กับเราที่นั่นแหละ เจ้าไม่ต้องกลัว คนที่ตามล่าชีวิตเจ้าก็ตามล่าชีวิตเราเหมือนกัน เจ้าจะปลอดภัยเมื่ออยู่กับเรา”

ดาวิดช่วยกู้เมืองเคอีลาห์

๒๓ ^๑เมื่อมีคนบอกดาวิดว่า “ดูสิ ชาวเมืองฟีลิสเตียกำลังสู้รบกับชาวเมืองเคอีลาห์และปล้นข้าวสารไปจากลานนวดข้าว”

^๒ดาวิดได้ถามพระยาห์เวห์ว่า “ข้าพเจ้าควรจะไปสู้รบกับชาวฟีลิสเตียเหล่านั้นหรือไม่”

พระยาห์เวห์ตอบดาวิดว่า “ไปสิ ไปสู้กับชาวเมืองฟีลิสเตียและช่วยกู้เคอีลาห์ไว้”

^๓แต่คนของดาวิดบอกกับเขาว่า “ขนาดในยูดาห์นี้พวกเราขี้กลัวเลย แล้วถ้าต้องไปยังเคอีลาห์เพื่อสู้รบกับชาวเมืองฟีลิสเตีย พวกเราจะไม่ยิ่งกลัวมากกว่านี้หรือ”

^๔ดาวิดจึงถามพระยาห์เวห์อีกครั้งหนึ่ง และพระยาห์เวห์ได้ตอบเขาว่า “ลงไปที่เมืองเคอีลาห์ เพราะเรากำลังจะมอบชาวเมืองฟีลิสเตียนั้นไว้ในมือเจ้า” ^๕ดังนั้นดาวิดและพวกจึงเดินทางไปยังเคอีลาห์ต่อสู้กับชาวฟีลิสเตีย และยึดสัตว์เลี้ยงของชาวฟีลิสเตียไป พวกเขาทำให้ชาวเมืองฟีลิสเตียเสียหายอย่างหนัก และช่วยกู้คนของเมืองเคอีลาห์

ไว้ได้ ^๖(ตอนที่อาบียาธาร์ลูกชายของอาหิเมเลคหนีมาหาดาวิดที่เคอีลาห์นั้น เขาได้นำเอาเอโฟดมาด้วย)

^๗มีคนบอกซาอูลว่าดาวิดได้ไปถึงเมืองเคอีลาห์แล้ว เขาจึงพูดว่า “พระเจ้าได้มอบดาวิดไว้ในกำมือเราแล้ว เพราะดาวิดได้เข้ามาขังตัวเองในเมืองที่มีประตูและสลักประตู”

^๘ซาอูลเรียกทหารของเขาทุกคนให้เตรียมพร้อมรบและเดินทางลงไปยังเมืองเคอีลาห์เพื่อไปล้อมจับดาวิดและพวกของดาวิด

^๙เมื่อดาวิดรู้ว่าซาอูลวางแผนเพื่อทำร้ายเขา ดาวิดจึงบอกกับอาบียาธาร์ว่า “นำเอโฟดมาที่นี่”

^{๑๐}ดาวิดอ้อนวอนว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล ผู้รับใช้ของพระองค์ รู้อย่างแน่ชัดว่า ซาอูลวางแผนที่จะมาเคอีลาห์เพื่อทำลายเมืองเคอีลาห์เพราะข้าพเจ้า ^{๑๑}ขอถามว่า ชาวเคอีลาห์จะมอบข้าพเจ้าให้กับซาอูลหรือไม่ และซาอูลจะลงมาที่เมืองนี้เหมือนกับที่คนรับใช้ของพระองค์ได้ยื่นมาหรือไม่ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ช่วยบอกคนรับใช้ของพระองค์ด้วยเถิด”

พระยาห์เวห์ตอบว่า “เขาจะมา”

^{๑๒}ดาวิดถามอีกว่า “ชาวเมืองเคอีลาห์จะส่งข้าพเจ้าและคนของข้าพเจ้าให้กับซาอูลหรือไม่”

พระยาห์เวห์ตอบว่า “เขาจะทำอย่างนั้น”

^{๑๓}ดังนั้นดาวิดและพวกหก ร้อยคนจึงได้ออกจากเมืองเคอีลาห์และย้ายไปเรื่อยๆ เมื่อมีคนบอกซาอูลว่า ดาวิดได้หนีออกจากเมืองเคอีลาห์ไปแล้ว เขาจึงไม่ได้ไปที่นั่น

ซาอูลตามล่าดาวิด

^{๑๔}ดาวิดซ่อนอยู่ตามที่กำบังเข้มแข็งในเขตทะเลทราย และตามเทือกเขาในเขตทะเลทรายตีฟ ซาอูลเสาะหาดาวิดวันแล้ววันเล่า แต่พระเจาก็ไม่ได้ให้ดาวิดตกไปอยู่ในกำมือของซาอูล

^{๑๕}ขณะที่ดาวิดอยู่ที่โฮเรชในทะเลทรายตีฟ เขารู้ว่าซาอูลกำลังตามล่าเพื่อฆ่าเขา ^{๑๖}โยนาธานลูกชายของซาอูลไปหาดาวิดที่โฮเรช และช่วยดาวิดให้ไว้วางใจในพระยาห์เวห์มากขึ้น ^{๑๗}โยนาธานบอกว่า “เจ้าไม่

^{๑๒:๑๘} นักรบ ผู้ชายที่สวมเอโฟด

ต้องกลัวหรือก ซา อุลฟอของข้าจะจับเจ้าไม่ได้หรือก เจ้าจะได้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล และข้าจะได้เป็นที่สองรองจากเจ้า เรื่องนี้แม้แต่ฟอของข้าก็ยังไม่รู้”

๑๘ ทั้งสองคนได้ทำสัตย์ผูกกันต่อ หน้าพระยาห์เวห์ แล้วโยนาธานก็เดินทางกลับบ้าน ส่วนดาวิดยังคงอยู่ที่โฮเรชต่อไป

ชาวศิฟบอกซาอูลเกี่ยวกับดาวิด

๑๙ พวกชาวศิฟได้ไปหาซา อูลที่กิเบอาห์ แล้วบอกว่า “ตอนนี้ดาวิดกำลังซ่อนตัวอยู่ในหมู่พวกเรา ตามถ้ำที่โฮเรช บนหุบเขาฮาคีลาห์ ทางตอนใต้ของเยชิโมน ๒๐ ข้าแต่กษัตริย์ ท่านอยากจะไปเมื่อไหร่ก็ได้ และพวกเราชาวศิฟขอรับหน้าที่ในการจับตัวดาวิดมาให้ท่านเอง”

๒๑ ซา อูลตอบว่า “ขอพระยาห์เวห์อวยพรพวกท่านทั้งหลายที่ห้วยเยรา ไปเตรียมตัวให้พร้อมเถิด ๒๒ ให้ไปหาดูว่าดาวิดอยู่ที่ไหน และมีใครเห็นเขาที่นั่นบ้าง มีคนบอกเรว่าดาวิดนั้นฉลาดนัก ๒๓ ให้ไปหาที่ซ่อนทุกแห่งที่เขาใช้ และกลับมบอกที่ซ่อนที่แน่นอนของเขากับเรา เมื่อนั้นเราจะไปกับพวกท่าน ถ้าดาวิดอยู่ที่นั่น เราจะตามล่าเขาท่ามกลางตระกูลทั้งหลายของยูดาห์”

๒๔ ชาวศิฟจึงออกเดินทางมายังเมืองศิฟก่อนซาอูล

ขณะนั้นดาวิดและพวกอยู่ในทะเลทรายมาโอน ในอาราบาห์ตอนใต้ของเยชิโมน

๒๕ ซา อูลและพวกเริ่มค้นหาดาวิด และเมื่อดาวิดรู้เรื่อง เขาก็เดินทางไปยังก้อนหินใหญ่และหลบอยู่ในทะเลทรายมาโอน เมื่อซาอูลรู้ถึงที่ซ่อนของดาวิด เขาก็เข้าไปในทะเลทรายมาโอนเพื่อตามล่าดาวิด

๒๖ เมื่อซาอูลมาถึงด้านหนึ่งของภูเขาดาวิดและคนของเขาก็จะรีบหนีจากซาอูลไปอีกด้านหนึ่งของภูเขา เมื่อฝ่ายของซาอูลและพวกเข้ามาใกล้เกือบจะจับดาวิดกับพวกได้แล้ว ๒๗ ก็มีผู้ส่งข่าวมาแจ้งกับซาอูลว่า “รีบไปเร็วๆพวกฟิลิสเตียกำลังปล้นแผ่นดินของพวกเราแล้ว”

๒๘ ซาอูลจึงเลิกไล่ตามดาวิด และไปปะทะกับชาวฟิลิสเตีย ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเรียกที่นั่นว่า หินแห่งการหลบหนี ๒๙ ดาวิดจึงออกจากทะเลทรายมาโอน และเข้าไปอาศัยอยู่ตามที่กำบังเข้มแข็งต่างๆของเอนเกติ

ดาวิดไว้ชีวิตซาอูล

๒๔ ^๑หลังจากซาอูลได้ขับไล่ชาวฟิลิสเตียไปแล้ว มีคนบอกเขาว่า “ดาวิดอยู่ในทะเลทรายแห่งเอนเกติ”

๒ ซาอูลจึงคัดเลือกผู้ชายสามพันคนจากคนอิสราเอลทั้งหมด และออกไปค้นหาดาวิดและพวกที่หนีเลียงผา ^๓ซาอูลมาถึงพวกคอกแกะที่อยู่ข้างทาง แล้วแกล้งหนีมีถ้ำอยู่ถ้ำหนึ่ง ซาอูลก็เข้าไปขับถ่ายในถ้ำนั้น ส่วนดาวิดและพวกก็นั่งอยู่ลึกเข้าไปในถ้ำนั้น ^๔คนของดาวิดพูดขึ้นว่า “วันนี้เป็นวันที่พระยาห์เวห์ได้พูดกับท่านว่า ‘เราจะมอบศัตรูของเจ้าไว้ในกำมือของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้จัดการกับเขาตามที่เจ้าเห็นสมควร’”

แล้วดาวิดก็คลานอย่างเงียบกริบเข้าไปตัดชายเสื้อคลุมของซาอูล ^๕ภายหลังดาวิดก็รู้สึกผิด ที่ไปตัดชายเสื้อคลุมของซาอูล ^๖ดาวิดบอกคนของเขาว่า “ขอให้พระยาห์เวห์ อวยยอมให้ข้าพเจ้าทำสิ่งเหล่านี้ต่อ นายของข้าพเจ้า ผู้ที่พระองค์ได้เจิมไว้ คือขอให้พระองค์อวยยอมให้ข้าพเจ้ายกมือขึ้นต่อท่านเขา เพราะเขาเป็นคนที่พระยาห์เวห์ได้เจิมไว้” ^๗ดาวิดได้ตกเดือนคนของเขาด้วยคำพูดนี้ และไม่ไห้คนของเขาทำร้ายซาอูล แล้วซาอูลก็ลุกขึ้นออกจากถ้ำแล้วเดินทางต่อ

๘ ดาวิดได้ออกจากถ้ำแล้วเรียกซาอูลว่า “กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพเจ้า”

เมื่อซาอูลหันกลับมาดูดาวิดก้มตัวลงกราบถึงพื้น ^๙ดาวิดบอกซาอูลว่า “ทำไมท่านถึงไปฟังคนอื่นพูดว่า ‘ดาวิดนั้นมุ่งร้ายต่อท่าน’” ^{๑๐}ในวันนั้นท่านคงเห็นกับตาแล้วว่าพระยาห์เวห์ได้ส่งท่านให้มาอยู่ในกำมือของข้าพเจ้าในถ้ำนั้น มีบางคนเร่งเร้าให้ข้าพเจ้าฆ่าท่าน แต่ข้าพเจ้าไว้ชีวิตท่าน ข้าพเจ้าได้พูดว่าข้าพเจ้าจะไม่ยกมือขึ้นต่อท่านนายของข้าพเจ้าเพราะเขาเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์ได้เจิมไว้ ^{๑๑}ดูนี่สิ ท่านพ่อ ดูชายเสื้อคลุมของท่านในมือข้าพเจ้าสิ ข้าพเจ้าได้ตัดมุมหนึ่งของเสื้อคลุมของท่านมาได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ฆ่าท่าน ให้ท่านเข้าใจและยอมรับเถาะว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ทำอะไรผิดต่อท่านหรือก่อการกบฏ ข้าพเจ้าไม่ได้ทำบาปต่อท่าน แต่ท่านกลับไล่ล่าชีวิตของข้าพเจ้า ^{๑๒}ขอให้พระยาห์เวห์ เป็นผู้ตัดสินเรื่องราวระหว่างข้าพเจ้า

กับท่าน และขอให้พระองค์แก้ แค้นแทนข้าพเจ้าต่อท่านสำหรับสิ่งที่ท่านได้ทำกับข้าพเจ้า แต่มีขอของข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรท่าน^{๑๓} ดังสุภาษิตโบราณที่ว่า ‘การทำเลวย่อมมาจากคนแล้ว’

ดังนั้นมือของข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรท่าน^{๑๔} กษัตริย์แห่งอิสราเอลกำลังออกมาสู้รบกับใครหรือ ท่านออกมาไล่ตามหมาที่ตายหรือยัง? ไล่ตามตัวหมัดหรือยัง? ^{๑๕} ขอให้พระยาห์เวห์เป็นผู้พิพากษา ตัดสินเรื่องระหว่างท่านกับข้าพเจ้า ขอให้พระยาห์เวห์พิจารณาเรื่องนี้ และว่าความให้กับข้าพเจ้า และช่วยให้ข้าพเจ้ารอดพ้นจากกำมือของท่าน”

^{๑๖} เมื่อดาวิดพูดจบ ซาอูลก็ร้องว่า “นั่นเสียงของเจ้าหรือดาวิดลูกชายเรา” แล้วซาอูลก็ร้องให้ออกมา ^{๑๗} “เจ้ามีคุณธรรมมากกว่าเราเสียอีก”

ซาอูลบอกว่า “เจ้าทำดีกับเราเหลือเกิน แต่เรากลับทำสิ่งเลวร้ายต่อเจ้า ^{๑๘} เจ้าเพิ่งได้บอกสิ่งดีที่เจ้าได้ทำให้กับเราเมื่อ กี่นี้เอง พระยาห์เวห์ส่งเราให้ตกอยู่ในกำมือของเจ้า แต่เจ้ากลับไม่ฆ่าเรา ^{๑๙} เมื่อคนหนึ่งพบศัตรูของเขา เขาจะไม่ยอมปล่อยให้ศัตรูไปอย่างปลอดภัยหรือ? ขอให้พระยาห์เวห์มอบสิ่งดีที่ให้กับเจ้าเป็นการตอบแทนการกระทำของเจ้าที่ทำต่อเราในวันนี้ ^{๒๐} เรารู้ว่าเจ้าจะต้องได้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลอย่างแน่นอน และอาณาจักรแห่งอิสราเอลจะได้รับการจัดตั้งขึ้นในมือของเจ้า ^{๒๑} ตอนนี้ให้สาบานต่อเราในนามของพระยาห์เวห์ ว่าเจ้าจะไม่ทำร้ายลูกหลานของตระกูลเราและไม่ลบชื่อของเราออกจากตระกูลของพ่อเรา”

^{๒๒} ดาวิดก็ได้สาบานต่อซาอูล ซาอูลก็กลับบ้านไป แต่ดาวิดกับพวกก็กลับขึ้นไปอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง

๒๕ ^๑ ในเวลานั้นซามูเอลได้ตายไป ชาวอิสราเอลทั้งหลายมารวมตัวกันและไว้ทุกข์ให้กับซามูเอล พวกเขาฝังศพซามูเอลไว้ที่บ้านของเขาในรามัท

ดาวิด หนีบาลและอาบีกายิล

ดาวิดได้ย้ายลงไปยังทะเลทรายมาโอน^๒ มีชายคนหนึ่งในมาโอน ร่ำรวยมาก เขามี

ทรัพย์สมบัติอยู่ในคารเมล เขามีแพะหนึ่งพันตัวและแกะอีกสามพันตัว ซึ่งเขากำลังตัดขนแกะอยู่ที่คารเมล ^๓ เขาชื่อนาบาล^๑ และมีเมียชื่ออาบีกายิล นางเป็นผู้หญิงที่ฉลาดและสวย แต่ผิวของนางซึ่งอยู่ในตระกูลคาเลบ เป็นคนดุร้ายและใจแคบ

^๔ ขณะที่ดาวิดอยู่ในทะเลทราย ดาวิดได้ยินข่าวว่านาบาลกำลังตัดขนแกะอยู่ ^๕ เขาจึงส่งชายหนุ่มสิบคนและบอกพวกเขาว่า

“ให้ไปหา นาบาลที่คารเมลและคำนับเขาในนามของเรา ^๖ ให้บอกกับเขาว่า ‘ขอให้ท่านมีอายุยืนนาน มีสุขภาพดีทั้งท่านและคนในครอบครัวท่าน และขอให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของท่าน มีสุขภาพดีด้วย’ ^๗ ตอนนี้เราได้ยินข่าวว่า มันเป็นเวลาตัดขนแกะ ตอนที่คนเลี้ยงแกะของท่านมาอยู่กับพวกเรา พวกเราไม่ได้ทำอันตรายพวกเขา และตอนที่พวกเขาอยู่ในคารเมล ก็ไม่มีอะไรของพวกเขายาย ^๘ ถ้าพวกเขาได้รับใช้ของท่านดูได้เลย แล้วพวกเขาจะบอกท่านเอง ดังนั้นขอให้ฉันนำใจต่อคนหนุ่มของเรา เพราะพวกเรามาในช่วงเวลาของงานเลี้ยง ขอมอบสิ่งที่ท่านพอจะหาได้ ให้กับคนรับใช้ของท่าน และดาวิดลูกชายของท่านด้วยเถิด”

^๙ เมื่อคนของดาวิดมาถึง พวกเขาส่งข้อความนี้ให้กับนาบาลในนามของดาวิด และพวกเขาก็คอยอยู่ ^{๑๐} นาบาลตอบพวกคนรับใช้ของดาวิดว่า “ดาวิดคนนี้เป็นใคร ลูกชายของเจสซีเป็นใคร ทุกวันนี้มีพวกทาสมากมายที่หนีไปจากเจ้า นายของเขา ^{๑๑} ทำไมไม่ฆ่าตัดเอาขนมบิ้ง นำ และเนื้อสัตว์ที่ฆ่าฆ่าเพื่อเป็นอาหารให้กับคนตัดขนแกะของข้า ไปให้กับผู้ชายที่มาจากไหนก็ไม่รู้”

^{๑๒} คนของดาวิดกลับไป เมื่อมาถึง พวกเขาได้รายงานทุกคำพูดให้ดาวิดรู้ ^{๑๓} ดาวิดบอกคนของเขาว่า “ทุกคนให้เอาดาบคาดเอาไว้” พวกเขา ก็พกดาบไว้ และดาวิดก็พกดาบไว้เหมือนกัน มีชายประมาณสี่ร้อยคนที่ไปกับดาวิดและอีกสองร้อยคนอยู่เฝ้าสัมภาระ

^{๑๔} คนรับใช้คนหนึ่งของนาบาลได้ไปบอกอาบีกายิลเมียของนาบาลว่า “ดาวิดส่งตัวแทนมาจากทะเลทรายเพื่อมาคำนับเจ้านายของเรา แต่นายกับพวกดุถูกคนเหล่านั้น

^๑๒๕:๑ มาโอน มาจากสำเนาแปลกรีก แต่สำเนาฉบับฮีบรูมีคำว่า “ปาราน”

^๒๒๕:๓ นabal แปลว่า “โง่”

ไป^{๑๕} ซึ่งคนเหล่านี้ดีกับพวกเรามาก เขาไม่เคยทำร้ายพวกเราเลย และตลอดเวลาที่เราอยู่ในห้อง ฟุ้งไกล่ๆ พวกเขา ของๆ พวกเราก็ไม่เคยหาย^{๑๖} พวกเขาเป็นนักแพ่งล้อมรอบตัวพวกเราทั้งวันทั้งคืน ตลอดเวลาที่พวกเราเลี้ยงแกะอยู่ไกล่ๆ พวกเขา^{๑๗} เมื่อท่านรู้เรื่องนี้แล้ว ให้พิจารณาดูว่าท่านควรจะทำยังไงดี เพราะความหายนะกำลังไกล่มาถึงนายของเราและครัวเรือนทั้งหมดของเขาแล้ว นายนั้นเป็นคนชั่วช้า ไม่มีใครสามารถพูดกับเขาได้”

^{๑๘}อาบี กาย ลรีบเอาขนมปังสองร้อยก้อน เหล้าองุ่นสองถุงหนึ่ง แกะที่ย่างเสร็จแล้ว หัวตัว ข้าวคั่วห้าถัง เด็กอ่อนหนึ่งหรือสองก่อน และขนมมะเดื่ออัดแห้งสองร้อยแผ่น แล้วบรรทุกของทั้งหมดบนหลังลาทั้งหลาย^{๑๙} แล้วนางก็บอกกับคนรับใช้ของนางว่า “เจ้าไปก่อน แล้วเราจะตามเจ้าไป” แต่นางไม่ได้บอกนาบาลผู้ของนาง

^{๒๐}เมื่อนางซีลามาถึงหุบเขาสิค ที่นั่นดาวิดและพวกมาจากอีกด้านของภูเขา นางได้พบพวกเขาที่นั่น

^{๒๑}ดาวิดพูดว่า “ไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่ข้าได้ดูแลทรัพย์สินของไอ้คนนี้ในทะเลทราย ไม่มีอะไรของมันที่หายไปสักอย่าง แต่มันกลับตอบแทนความดีของข้าด้วยความชั่ว^{๒๒} ขอให้พระเจ้าลงโทษดาวิดอย่างหนัก ถ้าถึงพຽ່งนี้ ข้าข้ายิงปล่อยให้ชายแม้แต่คนเดียวของมันเป็นรอดชีวิต”

^{๒๓}เมื่ออาบี กาย ลพบหน้าดาวิด นางรีบลงจากหลังลา และชนหน้ากราบถึงพื้นต่อหน้าดาวิด ^{๒๔}นางก้ม กราบอยู่แทบเท้าของดาวิดและพูดว่า “เจ้านายของข้าพเจ้า โปรดลงโทษข้าพเจ้าแต่เพียงผู้เดียวเถิด โปรดปล่อยให้คนรับใช้ของท่านพูดเถิด โปรดฟังในสิ่งที่ผู้รับใช้ของท่านจะพูด ^{๒๕}ขอเจ้านายของข้าพเจ้า ได้โปรดอย่าได้ไปสนใจนาบาลชายชั่วช้าคนนั้นเลย นาบาลแปลว่าโง่ และเขาก็ทำตัวสมชื่อของเขา ส่วนข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านไม่ได้เห็นพวกชายหนุ่มที่ท่านส่งมา ^{๒๖}พระยาห์เวห์ได้ยับยั้งมือท่าน เจ้านายของข้าพเจ้า จากการนองเลือด และการแก้แค้นด้วยมือของท่านเอง พระยาห์เวห์และท่านมีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ขอให้ศัตรูของท่านหรือผู้ ที่มุ่งจะทำร้ายท่าน ถูกสาปแช่งเหมือนนาบาล ^{๒๗}และขอรับของขวัญนี้ที่

ผู้รับใช้ของท่านได้นำเอามาให้กับเจ้านายไปแบ่งให้กับพวกหนุ่มๆ ที่ติดตามท่าน ^{๒๘}โปรดอภัยให้กับข้าพเจ้าผู้รับ ใช้ของท่านที่ได้ทำผิดต่อท่าน พระยาห์เวห์จะสร้างราชวงศ์อันยั่งยืนให้กับท่านเจ้านายของข้าพเจ้า เพราะท่านได้ร่วม รบอยู่ฝ่ายเดียวกับพระยาห์เวห์ ขออย่าได้พบความชั่วใดๆ ในตัวท่านเลย ตราบเท่าที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ^{๒๙}ถ้ามีใครไล่ล่าเพื่อจะเอาชีวิตท่าน ชีวิตของท่านผู้เป็นเจ้านายข้าพเจ้าก็จะถูกผูกมัดไว้อย่างมั่นคงกับพวกผู้ มีชีวิตที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านได้ทอมัดเอาไว้ แต่ส่วนชีวิตของพวกศัตรูท่าน พระองค์จะเหวี่ยงออกไปเหมือนถูกเหวี่ยงออกจากสลิง ^{๓๐}พระยาห์เวห์จะทรงสั่งติงให้กับท่านผู้เป็นเจ้านายของข้าพเจ้าอย่าง ที่พระองค์ได้สัญญาไว้ และพระองค์จะทำให้ท่านเป็นผู้นำของอิสราเอล ^{๓๑}ถึงวันนั้น เจ้านายของข้าพเจ้า จะได้ไม่ต้องรู้สึกหนักใจ เพราะเคยทำให้เกิดการนองเลือดโดยไม่จำเป็น หรือได้ไปแก้แค้นด้วยตนเอง แล้วเมื่อพระยาห์เวห์ทำให้เจ้านายของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านด้วย”

^{๓๒}ดาวิดพูดกับอาบี กาย ลว่า “ขอสรรเสริญพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ได้ส่งท่านมาพบเราในวันนี้ ^{๓๓}ขอให้ท่านได้รับพร เพราะท่านคิดรอบคอบ และได้ยับยั้งเราจากการนองเลือดในวันนี้ และจากการแก้แค้นด้วยมือของเราเอง ^{๓๔}พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลได้ยับยั้งเราจากการทำลายท่าน เพราะถ้าท่านไม่ได้มาพบเราเร็วๆ อย่างนี้ พระองค์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่าชายทุกคนในครัวเรือนของนาบาล จะไม่เหลือรอดชีวิตสักคนถึงพຽ່งนี้เข้าแน่”

^{๓๕}แล้วดาวิดก็รับของที่นางนำมาให้ แล้วพูดว่า “ขอให้ท่านเดิน ทางกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ เราได้ฟังสิ่งที่ท่านพูดไว้ และเราจะทำตามคำขอของท่าน”

^{๓๖}เมื่ออาบี กาย ลกลับมาหา นาบาล เขากำลังมีงานเลี้ยงอยู่ในบ้านอย่างกษัตริย์ เขากำลังรื่นเริงมากและเมามาก นางเลยไม่บอกอะไรเขาจนถึงรุ่งเช้า ^{๓๗}ในตอนเช้าเมื่อนาบาลสร้างเมา เมียของเขาก็บอกเขาถึงเรื่องราวทั้งหมด และเส้นสมมองของเขาก็แตก และเขาเป็นอวมพาดแข็งเหมือนหิน

^{๓๘}ประมาณสิบวันต่อมา พระ ยาร์เวห์ตีนา บาลและเขาก็ตาย

^{๓๙}เมื่อดาวิดรู้เรื่องทีนา บาลตาย ก็พูดว่า “สรรเสริญพระ ยาร์เวห์ ที่แก้ แค้นนาบาลผู้ ถูกเหยียดหยามข้าพเจ้า พระองค์ได้ขังข้าพเจ้าไม่ให้หาคความ ชั่ว และให้กรรมชั่วที่ นาบาลทำนองลงบนหัวเขาเอง”

แล้วดาวิดได้ส่ง ชาวโปถึงอาบี กายิล ขอ ให้นำนางมาเป็นเมียของเขา ^{๔๐}คนรับใช้ของดาวิด ไปยังคารเมล และบอกกับนางอาบี กายิล ว่า “ดาวิดส่งพวกเรามาหาท่าน เพื่อรับท่าน ไปเป็นเมียของเขา”

^{๔๑}เธอก็มหันกราบลงถึงดินแล้วพูดว่า “ผู้รับใช้ของท่านอยู่ที่นี่แล้วค่ะ และยินดีรับใช้ และพร้อมที่จะล้างเท้าแม่แต่เท้าของพวก ผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพเจ้า”

^{๔๒}อาบี กายิล รีบขึ้นบนหลังลา และมา พัวพร้อมกับหญิงรับ ใช้ของนางห้าคน พวกเขา ทั้งหมดไปพร้อมกับคนส่ง ชาวของดาวิด และนางก็ได้มาเป็นเมียของดาวิด

^{๔๓}ดาวิดยังแต่งงานกับนางอาหิ โน อัมชาว ยิสเร เอล และทั้งสองก็เป็นเมียของเขา ^{๔๔}แต่ซา อูลได้ยกมี คาลลูกสาวของเขาซึ่งเป็นเมียของดาวิด ให้กับบิล ที่ลูกชายของลา อิชซึ่งมาจากกิลลิเม

ดาวิดไว้ชีวิตซาอูลอีกครั้ง

๒๖ ^๑ชาวคีฟมาหาซาอูลที่เมืองกิเบอาห์ แล้วบอกว่า “ดาวิดซ่อน ตัวอยู่ที่ ภูเขาฮาติลาห์ซึ่งอยู่ตรงข้ามเยชิโมน”

^๒ซา อูลจึงลงมายังทะเล ทรายคีฟ พร้อมกับทหารที่คัด เลือกลงมาจากชาวอิสราเอล จำนวนสามพันคนเพื่อค้นหาดาวิดที่นั่น ^๓ซา อูลได้ตั้งค่ายของเขายู่ข้างถนนบนภูเขาฮาติลาห์หันหน้าไปทางเยชิโมน

แต่ดาวิดยังคงอยู่ในทะเล ทราย เมื่อดาวิดเห็นว่าซา อูลได้ตามเขามาถึงที่นั่น ^๔ดาวิดจึงส่งคนสอดแนมออกไปและรู้ว่าซาอูลมา แน่แล้ว ^๕ดาวิดจึงออกไปที่ค่ายของซา อูล เขาเห็นซาอูลและแม่ทัพอับเนอร์ลูกชายของ เนอร์ กำลังนอนอยู่ ซาอูลนอนอยู่ในค่าย โดยมีทหารตั้งค่ายล้อมรอบเขาอีกทีหนึ่ง

^๖ดาวิดถามอา หิ เม เลคคนฮิต ไทต์และ อาบีชัยลูกชายของนางเศรฺยูยาห์ น้องชายของ

โยอาบว่า “ใครจะลงไปหาซาอูลที่ค่ายกับเรา บ้าง”

อาบีชัยตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไปกับท่าน”

^๗ดังนั้นดาวิดกับอาบีชัยจึงเข้าไปที่กองทัพ ในตอนกลางคืน และพบซา อูลนอนหลับอยู่ ด้านในของค่าย มีหอกปักอยู่บนดินใกล้หัว ของเขา อับ เนอร์ และทหารนอนล้อม รอบตัวเขาอยู่ ^๘อาบีชัยบอกกับดาวิดว่า “วันนี้ พระเจ้าได้ส่งศัตรูของท่านมาถึงมือของท่าน แล้ว โปรดให้ข้าพเจ้าใช้หอกของข้าพเจ้า แทงเขาจนติดดินเถิด ข้าพเจ้าแทงเขาแค่ที่ เตี้ยาก็พอ ไม่จำเป็นต้องแทงถึงสองครั้ง”

^๙แต่ดาวิดบอกกับอาบีชัยว่า “อย่าทำร้าย เขา มีใครบ้างที่ทำความชั่วที่พระเจ้าได้เจิมไว้ แล้วไม่มีความ ผิด ^{๑๐}พระ ยาร์เวห์มีชีวิตอยู่ แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่าพระ ยาร์เวห์เองจะฆ่า เขา อาจจะให้ตายตอน แก่ หรือให้จบชีวิตในสนามรบ ^{๑๑}แต่พระ ยาร์เวห์ ห้ามไม่ให้เราทำร้ายคนที่พระองค์ เจิมไว้ ตอนนี้เราเอาหอกและเหยือกน้ำที่อยู่ ใกล้หัวของซาอูลไปก็แล้วกัน”

^{๑๒}ดาวิดจึงหยิบหอกและเหยือกน้ำ ที่อยู่ ใกล้หัวของซาอูล แล้วพวกเขาก็จากไป ไม่มีใครเห็นหรือรู้เรื่องนี้ ไม่มีใครตื่นสักคน พวกเขาหลับกันหมด เพราะพระ ยาร์เวห์ทำให้ พวกเขาหลับสนิท

^{๑๓}ดาวิดข้ามมาอยู่อีกด้านของภูเขา และ ยืนอยู่บนยอด เขาห่างออกไป มีที่ว่างกว้าง ใหญ่อยู่ระหว่างทั้งสองฝ่าย ^{๑๔}เขาตะโกน เรียกพวกทหารและอับ เนอร์ ลูกชายของเนอ ร์ว่า “อับเนอร์ เจ้าไม่ตอบเราหรือ”

อับ เนอร์ ตอบว่า “เจ้าเป็นใครมาเรียก กษัตริย์ทำไม”

^{๑๕}ดาวิดบอกว่า “เจ้าเป็นชายชาติ ทหาร ไม่ใช่หรือ และในอิสราเอลมีใครเก่งเหมือน เจ้าบ้าง แต่ดูสิ มีคนเข้าไปทำร้ายกษัตริย์เจ้านายของเจ้า ทำไมเจ้าไม่เฝ้าดูแลกษัตริย์ผู้ เป็นเจ้านายของเจ้าให้ดีๆ ^{๑๖}สิ่งที่เจ้าทำนี้ใช้ ไม่ได้ พระยาร์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่าเจ้าและคนของเจ้า สมควรตาย เพราะพวกเจ้าไม่ได้เฝ้าดูแลเจ้านายของพวกเจ้า ผู้ที่พระ ยาร์เวห์ได้เจิมไว้ มองดูรอบ ตัวเจ้า ลี หอกของกษัตริย์และ

^{๒๖:๑๐} *ฆ่า* หรือ แปลตรงๆได้ว่า “ตี” หรือ “ฟาด”

เหยือกน้ำที่วางอยู่ใกล้หัวของเขา อยู่ไหนแล้ว”

๑๗ ซา อูลจำเสียงของดา วิดได้และพูดว่า “นั่นเสียงเจ้าใช้ใหม่ดาวิดลูกชายเรา”

ดา วิดตอบว่า “ถูกแล้ว เป็นข้าพเจ้าเอง กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพเจ้า” ๑๘ และเขาก็พูดต่อไปว่า “ทำไมเจ้านายของข้าพเจ้า จึงตามล่าคนรับใช้ของท่านอีก ข้าพเจ้าได้ทำอะไรหรือ และข้าพเจ้ามีความ ผิดอะไรหรือ” ๑๙ ตอน นี้กษัตริย์เจ้านายของข้าพเจ้า ฟังคำ พูดของคนรับ ใช้ของท่านให้ดี ถ้าพระ ยาร์เวห์เหยียดท่านให้ต่อสู้กับข้าพเจ้า ขอให้ พระองค์ยอมรับเครื่องบูชาเถิด แต่ถ้าเป็น พวกมนุษย์เยอแซห์ ก็ขอให้พวกเขาถูกสาปแช่งต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ พวก เขาได้ขบไล่ ข้าพเจ้าไม่ให้เป็นส่วนหนึ่งของประชาชนที่เป็นทรัพย์สินของพระ ยาร์เวห์ และบอกว่า ‘ไปรับใช้พวกพระอื่นซะ’ ๒๐ ตอนนี้อย่างไร ให้เลือดของข้าพเจ้าไหลลงดินไกลจากพระ ยาร์เวห์องค์นี้เลย กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ ออกมาตามหาตัวหมัดตัว เดียว เหมือนกับ คนๆหนึ่ง ที่ออกตามล่านกกระทาตามภูเขา”

๒๑ ซาอูลพูดว่า “เราได้ทำบาปอีกแล้ว กลับ มาเถิดดาวิดลูกชายของเรา เพราะเจ้าได้เห็น ว่าชีวิตเรามีค่ามากในวันนี้ เราจะไม่พยายาม ทำร้ายเจ้าอีกแล้ว เราทำตัวเหมือนคนโง่และ ได้ทำผิดอย่างใหญ่หลวง”

๒๒ ดา วิดตอบว่า “ข้าแต่กษัตริย์ หอก ของท่านอยู่นี่ ส่งชายหนุ่มของท่านมารับ มันกลับไปเถอะ” ๒๓ พระ ยาร์เวห์ให้รางวัล กับทุกคนตามความชอบ ธรรมและความ ซื่อสัตย์ของเขา พระ ยาร์เวห์ส่งท่านให้มา อยู่ในมือข้าพเจ้าในวันนี้ แต่ข้าพเจ้าจะไม่ ยืนมือทำร้ายคนที่พระ ยาร์เวห์ได้เจิมไว้เป็น อันขาด ๒๔ ขอให้พระยาร์เวห์เห็นคุณค่าของ ชีวิตข้าพเจ้า เหมือนกับที่ข้าพเจ้าเห็นคุณค่า ของชีวิตท่าน และโปรดช่วยให้ข้าพเจ้าพ้น จากปัญหาทุกอย่างด้วยเถิด”

๒๕ ซาอูลพูดกับดาวิดว่า “ขอให้เจ้าได้รับพร อันประเสริฐ ดาวิดลูกชายเรา เจ้าจะทำหลาย สิ่งหลายอย่างและจะสำเร็จอย่างแน่นอน”

แล้วดาวิดก็ไปตามทางของเขา ส่วนซาอูล ก็กลับบ้านไป

ดาวิดอยู่ในหมู่คนฟิลิเตีย

๒๗ ^๑แต่ดาวิดคิดกับตัว เองว่า “ซักรวัน หนึ่งเราคงถูกทำร้ายด้วยมือของซา อูลเป็นแน่ หนีไปอยู่ในดิน แดนของคนฟี ลิ สเตียดีที่สุด เมื่อหนีซา อูลคงเลิกตามหาเรา ในที่ทุกหน แห่งไนอิสราเอล และเราก็จะ รอดพ้นจากมือของเขา”

๒ ^๒ตั้ง นั้นดา วิดและคนหกร้อยคนได้ออก เติน ทางไปหากษัตริย์อา คิซแห่งเมืองกัท ลูกชายของมาโอค ^๓ดา วิดกับคนของเขาได้ ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเมืองกัทกับกษัตริย์อา คิซ ทุกคนมีครอบครัวไปด้วย และเมียทั้งสอง คนของดาวิดก็อยู่กับเขาด้วย คือ อาหิโนอัม ซาวัยสเรเอล และอาบิกายิลชาวคารเมลเมีย ม่ายของนาบาล ^๔เมื่อซาอูลรู้ว่าดาวิดหนีไป อยู่เมืองกัท เขาก็ไม่ตามอีกต่อไป

^๕ดา วิดได้บอกกับอา คิซว่า “ถ้าข้าพเจ้า เป็นที่ชอบใจท่าน โปรดยกที่ในแถบชนบท สักแห่งหนึ่งให้กับข้าพเจ้าด้วยเถิด เพื่อ ข้าพเจ้าจะได้อาศัยอยู่ที่นั่น ข้าพเจ้าคนรับใช้ ของท่านไม่คู่ควรที่จะอยู่ในเมืองหลวงกับ ท่านอยู่นี่”

^๖วันนั้นอา คิซได้ยกเมืองติ กลากให้กับดา วิด และเมืองนี้ก็เป็นของพวกกษัตริย์ยูดาห์ มาจนถึงทุกวันนี้ ^๗ดาวิดอาศัยอยู่ในดินแดน ฟิลิเตียเป็นเวลาหนึ่งปีสี่เดือน

^๘ดา วิดและพวกออกไปโจมตีและปล้น ชาวอามาเลค และชาวเกซัวร์ ที่อาศัยอยู่ใน เขตแดนตั้งแต่เท เลม ^๙ที่อยู่ใกล้เมืองซัวร์ ตลอดไปจนถึงอียิปต์ ^{๑๐}ทุกครั้งที่ดา วิดออกไปปล้น เขาจะไม่ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิงไว้ เลย แต่เขาจะต้อนเอาแกะ วัว ลาและอูฐ และริบเสื้อผ้ามาด้วยเมื่อเขากลับมาหาอาคิซ

*๒๖:๒๐ ตามล่านกกระทาตามภูเขา ผู้คนมักล่านกชนิดนี้จนกระทั่งนกมันเริ่มเหินน้อยและ ไปต่อไม่ไหว แล้วเขาก็จะฆ่ามันกิน ซาอูลกำลังไล่ตามดาวิดในแบบเดียวกัน ชื่อความนี้ยังเป็นการเล่นคำด้วย ในภาษาฮีบรู คำว่า “นกกระทา” เหมือนกับคำว่า “เรียว” ในข้อที่ ๑๔

†๒๗:๘ ตั้งแต่เทเลม คำนี้มาจากฉบบแปลกรีกโบราณ ฉบบฮีบรูที่เราเมื่อเขียนว่า ตั้งนาน แล้ว

๑๐ เมื่ออา คีซถามว่า “วันนี้เจ้าไปปล้นที่ไหนมา” ดาวิดก็จะตอบว่า “ไปปล้นแควนเกบที่คนยูดาห์อยู่กัน” หรือ “ไปปล้นแควนเกบที่ตระกูลเยรา เม เอลอยู่กัน” หรือ “ไปปล้นแควนเกบที่ชาวเคไนต์อยู่กัน” *๑๑ ดาวิดไม่เคยไว้ชีวิตชายหรือหญิงคนใดที่อาจจะมายังเมืองกัท เพราะเขาคิดว่า “พวกเขาอาจจะเล่าเรื่องของพวกเราและพูดว่า ‘นี่ไง สิ่งที่ดาวิดทำ!’”

ดาวิดได้ทำอย่างนี้ตลอดเวลาที่เขาอาศัยอยู่ในดินแดนฟีลิสเตีย ๑๒ อาคีซไว้ใจใจดาวิด เพราะเขาคิดว่า “เขาได้ทำให้ชาวอิสราเอล ซึ่งเป็นชนชาติของเขาเอง เกลียดเขาเข้าไส้แล้ว ฉะนั้นเขาต้องเป็นข้ารับใช้ของเราตลอดไป”

๒๘ ๑ ในวันที่ชาวฟีลิสเตียรวมพลเพื่อสู้รบกับชาวอิสราเอล อาคีซได้พูดกับดาวิดว่า “เจ้าต้องเข้าใจนะว่า เจ้ากับพวกของเจ้าจะต้องออกไปร่วมรบกับเราด้วย”

๒ ดาวิดตอบว่า “ดีจริง ท่านจะได้เห็นด้วยตาของท่านเองว่า ผู้รับใช้ของท่านคนไหนเก่งแค่ไหน”

อาคีซตอบว่า “ดี มาก เราจะให้เจ้าเป็นทหารประจำตัวของเราตลอดชีวิต”

ซาอูลกับหอมฟีที่เอนโดร์

๓ ซามูเอลตายไปแล้ว ชาวอิสราเอลได้ไว้ทุกข์ให้เขาและฝังศพเขาไว้ที่เมืองรา มาห์เมืองของเขาเอง

ซาอูลได้ขับไล่พวกคนทรงเจ้าและพวกพ่อมดหอมฟีออกไปจากแผ่นดิน

๔ ชาวฟีลิสเตียได้รวมพลขึ้นมา และเดินทางมาตั้งค่ายที่ซูเนม ในขณะที่ซาอูลก็ได้ออกรวมพลชาวอิสราเอลทั้งสินและมาตั้งค่ายอยู่ที่กิลโบอา ๕ เมื่อซาอูลเห็นกองทัพของคนฟีลิสเตียเขาก็กลัวและใจก็เต้นแรง ๖ เขาได้ปรึกษาต่อพระยาห์เวห์ แต่พระองค์ไม่ได้ให้คำตอบเขา ไม่ว่าจะทางความฝัน หรือทางอุริม ๗ หรือผ่านทางผู้พูดแทนพระเจ้า ๘ แล้วซา

อูลได้สั่งพวกผู้รับใช้ของเขาว่า “ไปหาหญิงที่เป็นคนทรงเจ้าให้หน่อย เพื่อเราจะไปพบและปรึกษานาง”

พวกเขาตอบว่า “มีคนทรงเจ้าอยู่คนหนึ่งชื่อเอนโดร์”

๙ “ซาอูลจึงได้ปลอมตัวและเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วตอนกลางคืนเขาก็ไปกับชายอีกสองคนก็ได้ไปหาหญิงทรงเจ้าคนนั้น เขาบอกว่า “ช่วยปรึกษากับวิญญาณและช่วยเรียกคนที่เราบอกชื่อให้ด้วย”

๑๐ แต่หญิงคนนั้นบอกกับเขาว่า “ท่านรู้ถึงสิ่งที่ซาอูลได้ทำแล้วไม่ใช่หรือ เขาได้ขับไล่พวกคนทรงและพวกพ่อมดหอมฟีออกจากแผ่นดินแล้วทำไมท่านยังจะมาวางกับดักให้กับข้า แล้วพาข้าไปสู่ความตาย”

๑๑ ซาอูลสาบานต่อหญิงคนนั้นในนามของพระยาห์เวห์ว่า “พระยาห์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่าเจ้าจะไม่ถูกลงโทษที่ได้ทำสิ่งนี้”

๑๒ หญิงคนนั้นถามว่า “ท่านต้องการให้นำใครขึ้นมา”

ซาอูลบอกว่า “นำซามูเอลขึ้นมา”

๑๓ เมื่อหญิงคนนั้นเห็นซามูเอล เธอก็กรีดร้องออกมาสุดเสียง และพูดกับซาอูลว่า “ทำไมท่านต้องหลอกลวงข้าพเจ้า ท่านก็คือซาอูลนี่เอง”

๑๔ กษัตริย์ถามนางว่า “ไม่ต้องกลัว เจ้าเห็นอะไรบ้าง”

หญิงคนนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณขึ้นมาจากพื้นดิน ๕”

๑๕ ซาอูลถามว่า “เขามีลักษณะอย่างไร”

นางตอบว่า “เป็นชายแก่สวมเสื้อคลุมกำลังขึ้นมา”

ซาอูลรู้ว่านั่นก็คือซามูเอล และเขาก็ก้มตัวลงและกราบลงกับพื้น ๑๖ ซามูเอลพูดกับซาอูลว่า “ทำไมท่านต้องรบกวนเรา เรียกเราขึ้นมาทำไม”

ซาอูลตอบว่า “ข้าพเจ้ากำลังตกอยู่ในทุกข์อันยิ่งใหญ่ว่า ข้าพเจ้ากำลังมาต่อสู้อัน

*๒๗:๑๐ **ไปปล้นแควนเกบที่คนยูดาห์ ... ชาวเคไนต์อยู่กัน** เนเกบเป็นที่แห้งแล้งทางตอนใต้ของปาเลสไตน์ สถานที่ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นของชาวอิสราเอล ดาวิดทำให้อาคีซคิดว่าเขาได้ต่อสู้กับชาวอิสราเอลซึ่งเป็นประชาชนของดาวิดเอง

†๒๘:๖ **อุริม** พวกนักบวชใช้หินเหล่านี้เพื่อหาคำตอบจากพระเจ้า ดูใน หนังสือกันดารวิถี ๒๗:๒๐-๒๒

‡๒๘:๑๓ **พื้นดิน** คือสถานที่แห่งความตาย

ข้าพเจ้า และพระเจ้าก็เห็น หลังให้ข้าพเจ้า พระองค์ไม่ตอบคำถามข้าพเจ้าอีกต่อไปแล้ว ไม่ว่าจะป็นทางผู้พูด แทนพระเจ้า หรือทางความฝัน ข้าพเจ้าจึงต้องเรียกท่านขึ้นมา เพื่อถามว่าข้าพเจ้าควรทำอย่างไรดี”

^{๑๖}ซามูเอลพูดว่า “ทำไมท่านถึงมาปรึกษาเรา ในเมื่อตอนนี้พระยาห์เวห์ได้หันหลังให้กับท่าน และกลายเป็นศัตรูของท่าน แล้ว ^{๑๗}พระยาห์เวห์ได้ทำอย่างที่ท่านพระองค์ได้ทำนายผ่านเรา พระยาห์เวห์ได้ฉีกอกนาจักรออกจากมือของท่าน และมอบให้กับดาวิด เพื่อนบ้านของท่าน ^{๑๘}พระยาห์เวห์ได้ทำอย่างนี้กับท่านในวันนี้ ก็เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระยาห์เวห์ ไม่ได้ทำตามความโกรธแค้นของพระองค์ ที่มีต่อชาวอามาเลค ^{๑๙}พระยาห์เวห์จะมอบอิสราเอลและตัวท่านให้กับชาวฟิลิสเตีย และพรุ่งนี้ท่านและพวกลูกชายของท่านจะมาอยู่ร่วมกับเรา พระยาห์เวห์จะมอบกองทัพของชาวอิสราเอลให้กับชาวฟิลิสเตียด้วย”

^{๒๐}ทันใดนั้นซาอูลก็ล้มลงนอนเหยียดยาวบนพื้น กลัวมาก เพราะคำพูดของซามูเอลนั่นเอง ร็วยแรงของเขาหายไปหมด เพราะเขายังไม่ได้กินอะไรมาเลยตลอดทั้งวันทั้งคืน

^{๒๑}เมื่อหญิงคนนั้นเข้ามาหาซาอูล และเห็นเขาตัวสั่นมาก หลอนพูดว่า “ดูสิ หญิงรับใช้ของท่านได้เชื่อฟังท่านแล้ว ข้าพเจ้ายอมเสี่ยงชีวิตของข้าพเจ้าและทำในสิ่งที่ท่านสั่งให้ข้าพเจ้าทำ ^{๒๒}โปรดฟังหญิงผู้รับใช้ของท่านหน่อยเถอะ และให้ข้าพเจ้าเอาอาหารมาให้ เพื่อท่านจะได้กินและมีเรี่ยวแรงไปตามทางของท่าน”

^{๒๓}ซาอูลปฏิเสธและพูดว่า “เราจะไม่กิน” แต่คนของเขากับหญิงคนนั้นช่วยกัน อ้อนวอนเขา เขาก็ยอม ซาอูลลุกขึ้นจากพื้น และนั่งบนเตียง ^{๒๔}หญิงคนนั้นมีลูกวัวตัวอ้วนอยู่ในบ้าน หลอนก็รีบฆ่ามัน หลอนนำแป้งสาลีมานวดและนำมาทำขนมปังไว้ เชื้อ ^{๒๕}แล้วเอามาวางไว้ต่อหน้าซาอูลและพวก และพวกเขา ก็กินกันในคืนนั้น พวกเขา ก็ลุกขึ้นจากไป

อาคิซซึ่งดาวิดกลับไปศีกกลาง

๒๘ ^๑ชาวฟิลิสเตียรวมพลอยู่ที่อาเฟก และชาวอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่ข้างตานาในอิสราเอล ^๒พวกผู้นำของชาวฟิลิสเตีย ได้เดินนำหน้ากองทัพของเขา ที่แบ่งเป็นกองร้อยและกองพัน ดาวิดกับพวกของเขา ก็เดินแถวอยู่ด้านหลังกษัตริย์อาคิซ ^๓พวกแม่ทัพของกองทัพชาวฟิลิสเตียถามขึ้นว่า “ชาวฮีบรูพวกนี้มาทำอะไรที่นี่”

อาคิซตอบว่า “นี่คือดาวิด นายทหารคนหนึ่งของกษัตริย์ซาอูลแห่งอิสราเอล เขามาอยู่กับเรามากกว่าหนึ่งปีแล้ว ตั้งแต่วันที่เขาหนีซาอูลมาจนถึงวันนี้ เรายังไม่พบว่าเขาทำผิดอะไรเลย”

^๔แต่พวกแม่ทัพชาวฟิลิสเตียโกรธเขามาก และพูดว่า “ส่งชายคนนั้นกลับไป ให้เขากลับไปยังเมืองที่ท่านให้เขาอยู่นั้น เขาจะต้องไม่ไปออกรบกับพวกเรา ไม่อย่างนั้นเขาอาจจะหันกลับมาสู้รบกับเราในเวลาที่เรารบกันอยู่ก็ได้ เขาอาจจะคิดกับเจ้านายของเขา ด้วยหัวของคนของเรา ^๕ไม่ใช่ดาวิดคนนี้หรือหรือที่พวกเขาร้องเพลงระหว่างการเต้นรำของพวกเขาวา

“ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ”

^๖อาคิซจึงเรียกดาวิดมาและบอกกับเขาว่า “พระยาห์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า เจ้า นั้นจงรักภักดีต่อเราแน่ และเราก็คิดใจที่เจ้าได้มารับใช้อยู่กับกองทัพของเรา นับแต่วันที่เจ้ามาอยู่กับเรา จนถึงวันนี้ เราไม่เคยพบว่าเจ้าทำอะไรผิด และพวกผู้ครอบครองชาวฟิลิสเตียก็เห็นว่าเจ้าเป็นคนดีเหมือนกัน ^๗กลับไปอย่างสันติเถิด อย่าได้ทำอะไรลงไปที่ทำให้พวกผู้ครอบครองชาวฟิลิสเตียไม่พอใจเจ้าเลย”

^๘ดาวิดถามว่า “ข้าพเจ้าทำอะไรลงไปหรือ นับแต่วันที่ข้าพเจ้ามาอยู่กับท่านจนถึงวันนี้ ท่านพบว่าคนรับใช้ของท่านได้ทำสิ่งใดผิดหรือ ทำไมข้าพเจ้าถึงไม่สามารถไปต่อสู้อกับศัตรูของท่านผู้ เป็นกษัตริย์เจ้า นายของข้าพเจ้าได้”

*๒๘:๖ พวกผู้ครอบครอง ... คนดีเหมือนกัน ประโยคนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ ผู้ครอบครองชาวฟิลิสเตียชอบดาวิด แต่พวกแม่ทัพนายกองของฟิลิสเตียต่อต้านเขา ส่วนสำเนาคบฮีบรูเขียนว่า “พวกผู้ครอบครองชาวฟิลิสเตียไม่คิดว่าเจ้าเป็นคนดี”

“อา คีซตอบว่า “เรารู้ว่าเจ้าเป็นคนดีมากกว่ากับทูต สวรรค์ของพระเจ้า แต่ว่าพวกแม่ทัพนายกองชาวฟิลิเตียยังคงพูดว่า ‘เขาจะต้องไม่ไปร่วมรบกับเรา’” ๑๐ ขอให้เจ้าตื่น แต่ เจ้าพร้อมๆกับคนรบ ใช้สิ่งๆที่มากับเจ้า และออกเดินทางแต่เช้าทันทีที่สว่าง”

๑๑ ดิง นันดา วิดและพวกของเขาก็ตื่นแต่เช้าและออกเดินทางกลับไปยังดินแดนของชาวฟิลิเตีย ส่วนชาวฟิลิเตียก็เดินขึ้นไปที่ยิสเรเอล

ดาวิดรบชนะชาวอามาเลค

๑๒ ดา วิดกับพวกของเขากลับมาถึงเมืองศิกกลากในวันที่สาม ปรากฏว่าชาวอามาเลคได้มาปล้นเนเกบและศิกกลาก พวกเขาเข้าโจมตีและเผาเมืองศิกกลาก ๒ และจับผู้หญิงและทุกคนในเมืองไว้ ทั้งเด็กและคนแก่ ชาวอามาเลคไม่ได้ฆ่าใครเลย แต่กวาดต้อนคนทั้งหมดไปตามทางของพวกเขา

๓ เมื่อดา วิดและพวกมาถึงเมืองศิกกลาก พวกเขาพบว่าเมืองถูกเผาทำลาย ทั้งเมียทั้งลูกชายลูกสาวของพวกเขา ถูกจับตัวไปหมด ๔ ดิง นันดา วิดและพวกจึงร้องให้เสียงดังจนหมดเรี่ยวแรงไม่สามารถร้องต่อไปได้อีก ๕ เมียทั้งสองคนของดาวิดคือนางอาหิโนอัมซาวยิสเรเอลและนางอาบียากิล เมียม่ายของนาบาลชาวคารเมล ก็ถูกจับไปด้วย

๖ ดา วิดตกอยู่ในอันตรายเป็นอย่างมาก เพราะผู้คนพูดกันว่าเขาหนีขว้างเขา แต่ละครู้สึกขมขื่นใจ เพราะลูกชายลูกสาวของพวกเขาถูกจับไป แต่ดาวิดก็มีความกล้าขึ้นในพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา ๗ ดา วิดพูดกับนักรบซาวบียาธาร์ลูกชายของอาหิเมเลคว่า “เอาเอาไฟตมาให้เราหน่อย” อาบียาธาร์ก็เอามาให้เรา

๘ และดา วิดก็ร้องถามพระยาห์เวห์ว่า “ข้าพเจ้าควรจะทำอย่างไรจะไปหรือไม่ และข้าพเจ้าจะไล่พวกมันทันหรือเปล่า”

พระองค์ตอบว่า “ตามล่ามันไป เจ้าจะไล่พวกมันทัน และช่วยเหลือคนได้สำเร็จ”

๙ ดา วิดและชายหนุ่มหกร้อยคน ได้ออกติดตามโจรกลุ่มนั้นไปจนถึงลุ่มแม่น้ำเบโสร์

ที่ นั้นเขาได้ทิ้งคนกลุ่มหนึ่งไว้ ๑๐ เพราะมีสองร้อยคนที่เห็นดูเหมือนมาจากจนไม่สามารถข้ามลุ่มแม่น้ำไปได้ จึงหยุดพักอยู่ที่นั่น ส่วนดา วิดและคนอื่นๆก็ร้อยคนยังคงไล่ตามต่อไป

๑๑ พวกเขาพบคนอียิปต์คนหนึ่งในห้องทุ่ง จึงพามาพบดา วิด เขาให้นำกับคนอียิปต์นั้นดื่ม ให้อาหารเขากิน ๑๒ เขาให้ผลไม้เนื้อแห้งและเค้กอุ่นแห่งสองชิ้น เมื่อเขากินแล้วเขาก็ดีขึ้น เพราะเขาไม่ได้กินและดื่มอะไรเลยมาสามวันสามคืนแล้ว

๑๓ ดา วิดถามคนอียิปต์นั้นว่า “เจ้าเป็นคนของใคร และเจ้ามาจากไหน”

คนอียิปต์ตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนอียิปต์ เป็นทาสของคนอามาเลค นายของข้าพเจ้าถึงข้าพเจ้าไว้ เพราะข้าพเจ้าป่วยเมื่อสามวันก่อน ๑๔ พวกเราได้เข้าไปล้นเขตแดนเนเกบที่คนเคเรธ ๑๕ อาศัยอยู่ และดินแดนที่เป็นของยูดาห์ รวมทั้งเขตแดนเนเกบที่ตระกูลคาเลบอาศัยอยู่ และพวกเรา ก็เผาศิกกลากทิ้ง”

๑๖ ดา วิดถามคนอียิปต์ว่า “เจ้าช่วยพาเราลงไปถึงโจรกลุ่มนี้ได้หรือเปล่า”

คนอียิปต์ตอบว่า “สาบานต่อหน้าพระเจ้าก่อนว่า ท่านจะไม่ฆ่าข้าพเจ้า หรือส่งข้าพเจ้ากลับคืนไปหานายข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจะพาท่านลงไปถึงโจรกลุ่มนี้”

๑๗ คนอียิปต์พาดาวิดไปหาอามาเลค และที่นั่น ดาวิดก็ได้พบกับคนเหล่านั้น อยู่กันอย่างกระจัดกระจายในแถบชนบท กำลังกิน ดื่ม และเฉลิมฉลองกันอย่างสนุกสนาน เพราะได้ปล้นของมาเป็นจำนวนมากจากแผ่นดินของชาวฟิลิเตียและจากยูดาห์ ๑๘ ดาวิดสู้รบกับพวกโจรตั้งแต่ตอน ค่ำจนถึงเย็นของอีกวันหนึ่ง และไม่มีใครหนีรอดไปได้เลย นอกจากชายหนุ่มสี่ร้อยคนที่ซื่อลูหนีไปได้

๑๙ ดาวิดเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวอามาเลคยึดมา รวมถึงเมียทั้งสองของเขาด้วย ๒๐ ดาวิดยึดเอาทุกสิ่งทุกอย่างกลับมาหมด ไม่มีอะไรขาดเลย ทั้งคนหนุ่ม คนแก่ เด็กชายเด็กหญิง ของที่โจรปล้นเอาไปนั้น ดาวิดเอากลับมาหมด ๒๑ ดาวิดยึดฝูงแพะแกะและฝูงโคมาได้

* ๓๐:๑๔ เคเรธ คนจากเมืองครีท เป็นกลุ่มชาวฟิลิเตียกลุ่มหนึ่ง ทหารเอกบางคนของดาวิดที่เป็นชาวเคเรธ

และคนของเขาก็ตื่นฝูงสัตว์ไปข้างหน้าแล้ว พุดว่า “นี่คือของที่ดาวิดปล้นมาได้”

^{๒๑} เมื่อดาวิดมาถึงบริเวณที่คนสองร้อยคนที่เห็น้อยู่กินไปที่จะตามดาวิด และถูกทิ้งไว้ที่ลุ่มแม่น้ำเบโลร์ พวกเขากลับมาพบดาวิดกับพวกที่มาจับดาวิด เมื่อดาวิดกับพวกของเขามาถึง พวกนั้นก็ออกมาถามทุกขัสของดาวิดและพรรคพวก ^{๒๒} แต่มีบางคนในพวกที่ติดตามดาวิดไป ที่เป็นคนชั่วร้ายและชอบสร้างปัญหา พุดขึ้นว่า “คนพวกนี้ไม่ได้ออกไปกับพวกเรา ก็ไม่ควรได้รับส่วนแบ่งในของที่เรายึดมาได้ นอกจากลูกเมียของพวกเขาเท่านั้น”

^{๒๓} ดาวิดพุดขึ้นว่า “พี่น้องทั้งหลาย อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย พวกท่านต้องไม่ทำอย่างนั้นกับสิ่งที่พระยาห์เวห์ให้กับพวกเรา และได้มอบพวกโจรกลุ่มนี้ที่ได้สู้รบกับพวกเราให้ตกอยู่ในกำมือของพวกเรา ^{๒๔} ใครจะฟังเจ้าในเรื่องนี้ ทุกคนจะได้ รับส่วนแบ่งเท่าๆกันหมด ไม่ว่าจะเป็นคนที่เฝ้าสมการะอยู่ที่นี้หรือคนที่ลงไปสู้รบ” ^{๒๕} ดาวิดทำให้เรื่องนี้เป็นกฎระเบียบของชาวอิสราเอล มาจนถึงทุกวันนี้

^{๒๖} เมื่อดาวิดมาถึงศิกลาก เขาได้ส่งของที่ยึดมาได้บางส่วนไปให้กับผู้นำอาวูโลในยูดาห์ ที่เป็นเพื่อนกับดาวิด แล้วบอกว่า “นี่คือของขวัญสำหรับท่านจากสิ่งที่ยึดมาได้จากพวกศัตรูของพระยาห์เวห์”

^{๒๗} ดาวิดส่งของที่ยึดมาได้บางส่วน ไปให้ผู้นำที่อยู่ในเบธเอล ราโมทไนเนเกบ และยาททีร์ ^{๒๘} ไปยังผู้นำที่อยู่ที่อาโรเออร์ ลีฟโมท เอชเทโมอา ^{๒๙} ไปยังราคาล ไปยังหมู่บ้านต่างๆของคนเยราเมเอล และหมู่บ้านต่างๆของคนเคไนต์ ^{๓๐} ไปยังคนที่อยู่ในไฮรมาห์ โบราซาน อาราค ^{๓๑} และเฮโบรน และไปยังทุกๆที่ที่ดาวิดและพวกเคยอาศัยมาก่อน

ซาอูลตาย

^๑ ในเวลานั้นชาวฟีลิสเตียได้สู้รบอยู่กับชาวอิสราเอล ชาวอิสราเอลบางคนหนีไปได้ หลายคนถูกฆ่าตายอยู่บนเขาเกิลโบอา ^๒ ชาวฟีลิสเตียไล่ตามซาอูลและพวกลูกชายของเขาที่นั่น และชาวฟีลิสเตียก็

ฆ่าลูกชายทั้งสามคนของซาอูลคือโยนาธาน อาบีนาดับ และมัลคีชูวา

^๓ การต่อสู้รุนแรงขึ้นรอบๆซาอูล และเมื่อพวกนักยิงธนูมาพบซาอูลเข้า พวกเขาได้ยิงธนูใส่ซาอูลจนบาดเจ็บสาหัส “ซาอูลพุดกับคนถืออาวุธของเขาว่า “ซักดาบของเจ้าออกมา แล้วแทงเราซะ ก่อนที่ไอพวกที่ไม่ได้เข้าพิธีขลิบเหล่านี้จะเข้ามาแทงเรา และล้อเลียนเรา” แต่คนที่ถืออาวุธของเขาหวาดกลัวมากและไม่ยอมทำตาม ซาอูลจึงซักดาบของเขาเองออกมาและล้มทับลงบนดาบนั้น ^๔ เมื่อผู้ถืออาวุธของซาอูลเห็นว่าซาอูลตายแล้ว เขาจึงล้มทับดาบของเขาเองฆ่าตัวตายไปกับซาอูลด้วย ^๕ อย่างเป็นทางการ ซาอูล ลูกชายทั้งสาม คนถืออาวุธของเขา และคนของเขาทั้งหมดจึงตายในวันเดียวกัน

^๖ เมื่อชาวอิสราเอลซึ่งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของหุบเขา และที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน เห็นคนอิสราเอลหลบหนี และเห็นซาอูลกับพวกลูกชายของเขาตายไป พวกเขายิ่งหนีหิงเมืองต่างๆของพวกเขาก็แล้ว ชาวฟีลิสเตียก็เข้ายึดครองเมืองต่างๆเหล่านั้น

^๗ วันรุ่งขึ้นเมื่อคนฟีลิสเตียมาปลดเสื้อผ้าจากคนที่ถูกฆ่า พวกเขาได้พบศพของซาอูล และลูกชายทั้งสามคน บนภูเขากิลโบอา “พวกเขาได้ตัดหัวของซาอูลและถอดชุดเกราะของเขาออก แล้วส่งข่าวไปทั่วดินแดนของชาวฟีลิสเตีย เพื่อประกาศข่าวในวิหารของพวกรูปเคารพของพวกเข และในหมู่ประชาชนของพวกเขา ^๘ พวกเขาวางชุดเกราะของซาอูลไว้ในวิหารพระอัชทาโรท และเสียชีวิตของซาอูลไว้ที่กำแพงของเมืองเบธซาน

^๙ เมื่อคนที่อาศัยอยู่ที่ยาเบซ-กิเลอาดได้ยินเรื่องที่ชาวฟีลิสเตียทำกับซาอูล ^{๑๐} นักรบผู้กล้าหาญทุกคนก็เดินทางตลอดคืนไปยังเบธซาน พวกเขารับเอาร่างของซาอูลและลูกชายทั้งสามคนลงจากกำแพงของเบธซาน และเอาไปยังเมืองยาเบซ พวกเขาได้เผาศพของซาอูลกับลูกชายทั้งสามที่นั่น ^{๑๑} พวกเขาได้เก็บกระดูก และฝังมันไว้ใต้ต้นสนหมอกที่ยาเบซ และพวกเขาก็อดอาหารให้เป็นเวลาเจ็ดวัน